

படிப்பீடுவாகம்

பிரதேச சௌகரம் - மாழ்ப்பாணம்

புதுப்பிப்புக் கல்வியும்

பிரதேச செயலகம் - யாழ்ப்பாணம்

2023

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	புதுப்பிரவாகம்
பதிப்புரிமை	:	பிரதேச செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.
வெளியீடு	:	பிரதேச செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.
பக்கங்கள்	:	112
பக்க அளவு	:	B5
பிரதிகள்	:	100
அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு	:	திரு. ஜெயசீலசிங்கம் டிலாந்தன் (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
நிதி அனுசரணை	:	ஈலிங் கனக துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் லண்டன்.
அச்சுப்பதிப்பு	:	போஸ்கோ பதிப்பகம் கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே: 021 312 6118
நிதி வழிகாட்டல்	:	- வெள்ளையன் சுப்ரமணியம் - இயலாமையுள்ள மக்களுக்கான தேசிய சபையின் அங்கத்தவர். - இணைப்பாளர் - வவுனியா பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

“புதுப்பிரவாகம்” இது நாம் சாதாரணமாக உச்சரிக்கும் பதமல்லாத இலைமறை காய்களாக நமக்குள் இருக்கின்ற படைப்பாளிகளின் ஆழ்மனதின் ஆற்றல்கள் நிறைந்த ஒரு உயிர் மூச்சாகும்.

இந்த முயற்சியானது மனதுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்களை வெளிக் கொணர்வதற்கான ஒரு களமாகும். இம்முயற்சியினை பாராட்டுவதோடு, தற்கால சமூகத்திற்கு தேவையான ஒரு விடயமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. விசேட தேவையுடையோருக்கான இந்த பயணம் தொடர வேண்டும்.

அந்த வகையில் அவர்களின் கவிதை, கட்டுரை, நாவல் போன்ற வெளியீடுகளை முதன்மைப்படுத்தி வெளியிட்டு வருகின்றமை காலத்தின் கட்டாயமும் சமுதாயத்தின் தேவையுமாகும்.

இலக்கியம் மற்றும் கலை என்பது காலங்கள் கடந்து வாழ்கின்ற ஓர் அரிய பொக்கிஷமாகும். இந்த வரலாற்று பொக்கிஷமானது ஒரு தனி மனித தேவையை மட்டுப்படுத்தப்பட்டது மட்டுமன்றி சமூகத்தின் தேவையுடையதுமாகின்றது. இதனை பாதுகாக்க வேண்டியது சமூகத்தில் பொறுப்புள்ள ஒவ்வொருவரினதும் தலையாய கடமையாகும்.

அந்த வகையில் இன்றைய கலை இலக்கிய பங்குகளிலிருந்து சமூகம் நழுவி வழுவெறி செல்கின்ற இந்த வேளையில் விசேட தேவையுடைய படைப்பாளிகளின் இவ்வாறான வெளியீட்டு முயற்சியினை மேற்கொள்வது மனதார பாராட்டுதலுக்குரிய விடயமாகும்.

அவர்கள் மனமுவந்து தங்களுடைய கடின முயற்சியினை வழங்கி சமூகத்திற்கு நல்லதொரு அறுவடையினைத் தந்துள்ளனர். இது தொடர்ந்தும் பயனுறுதிமிக்க இளையோர் மட்டத்திலே வாசிப்பினை மேன்மைப்படுத்தி, மெருகுபடுத்தி எமது கலை இலக்கிய பண்புகளையும், இலக்கிய வரலாறுகளையும் உலகியல் வரலாறுகளையும், தமிழினுடைய பண்பு, பாசம் என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்கின்ற ஒரு நுட்பவியலாக இப்படைப்பினை நாம் பார்க்கின்றோம்.

எனவே இப்படைப்பானது தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டுமென விரும்புவதோடு அவர்களை மனதார பாராட்டி நிற்பதோடு இறை ஆசியினையும் வேண்டி நிற்கின்றோம்.

பிரதேச செயலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துரை

எமது யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் வசிக்கின்ற மாற்றாற்றல் உடையோரின் படைப்பாற்றல்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் தமிழ்மொழியிலே “புதுப்பிரவாகம்” எனும் புதியதொரு சஞ்சிகையானது யாழ். பிரதேச செயலகத்தினால் மலர்வதையிட்டு அகம் மிக மகிழ்கிறேன். தமிழ் மொழியிலே இம்முயற்சி கன்னி முயற்சியாக அமைவதனை அவதானிக்கலாம்.

“படைத்த மண்ணில் பழுதுளதேல்
பழிதான் எவரைச் சார்ந்ததுவாம்
படைத்த படைப்பின் உண்மையெல்லாம்
பாரில் யாரோ பகர்ந்திருவார்
அந்த நாள் அக்குயவன் கை
ஆட்டத்திலே நேர்ந்த பிழைக்கு
இந்த நாளில் ஏழை எனை
ஏனோ குறைகள் கூறுவதே”

எனும் பாரசீகக் கவிஞர் உமர்கையாம் அவர்களின் கவிதைக்கிணங்க மாற்றாற்றலுடையோரின் குறைபாடுகளுக்கு அவர்களை குறைகூறாமல் அவர்களில் இலைமறைகாயாக மறைந்திருக்கும் நிறைவான படைப்பாற்றல்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் அமைந்த இம்முயற்சியானது அக்கவிதைக்கு உயிர்ப்பூட்டுவதாக அமைவதுடன் பிறப்பிலேயே விழிப்புலன் மற்றும் செவிப்புலனற்றவராக இருந்தும் உலகளவில் பிரபல்யமான எழுத்தாளரும் கல்வியியலாளரும் நூலாசிரியரும் விரிவுரையாளரும் மாற்றாற்றலுடையோர் உரிமைகள் வழக்கறிஞருமான “ஹெலன் அடம்ஸ் ஹெலர்” மற்றும் அமெரிக்க எழுத்தாளர் “ஸ்ரீபன் கௌகிங்” போன்றவர்களைப் போல் யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகப் பிரிவில் படைப்பாற்றல்மிக்க மாற்றாற்றலுடையோர்கள் எதிர்காலத்தில் ஆளுமையின் சிகரங்களாக மிளிர்வதற்கு அடித்தளமாக அமையுமென்பதில் எதுவித ஐயப்பாடுமில்லை.

“மனிதரை மனிதர் சரிநிகர் சமமாய்
மதிப்பது நம் கடமை”

வள்ளுவப்பெருமான் சொல்லிய

வழியில் வாழ்வது அறிவுடமை எனும் வரிகளை அர்த்தம் பொதிந்த வகையில் செயற்படுத்தும் முகமாக படைப்பாற்றல்களுக்கும் எமது பிரதேச செயலகம் சமத்துவம் வழங்குவதை இச்சஞ்சிகை வெளியீடானது தெள்ளத்தெளிவாகப் புலப்படுத்தும் என நம்புகின்றேன்.

“தூக்கமாய் இருக்கும் துருப்பிடித்த மனித இனத்தை தூக்கமாய் உணர வைத்து தட்டி எழுப்புதலே” இவ்வெளியீட்டின் இலக்காகும். பல்வேறுபட்ட மாற்றாற்றலுடையோர்களினது கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை மற்றும் குறுநாடகம் போன்ற சொந்தப் படைப்புகள் இச்சஞ்சிகையிலே இடம் பெறுவதனால் பேருவகையடைகிறேன். தமிழ்மொழி மூலம் யாழ் மாவட்டத்தில் முதன் முதலாக தனித்துவமானதொரு சஞ்சிகையாக இது முகிழ்கின்றது. அறிவியலின் அபரிமித வளர்ச்சி, கணினியின் பயன்பாடு, சிந்தனை விரிவு, மொழிப்பெயர்ப்பு, ஒப்பீடு, சமத்துவக்கல்வி, பன்மொழி இணைவு, பல்துறை இணைவு, என்பது இப்புதிய சஞ்சிகையினைப் பெறுமதிவாய்ந்ததாக ஆக்கியுள்ளது. அறிவுலகும், ஆய்வுலகும், எழுத்துலகும், தமிழுலகும் இப்புதிய சஞ்சிகையினை மனமுவந்தேற்று ஆதரித்துதவும் என்று திடசங்கற்பம் பூணுகின்றேன். இப்புதிய சஞ்சிகையை வெளிக்கொணரும் பணியிலே தமது கடின உழைப்பை நல்கிய படைப்பாளிகளுக்கும் வாழ்விலே உயர்வுகள் உண்டாகுக. இச்சஞ்சிகையானது விழிப்புலனற்றவர்களுக்கு உதவும் நோக்கில் Audio வடிவிலும் வலைத்தளத்திலும் வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்வடைகிறேன். இச்சஞ்சிகையானது அனைத்து அரச நிறுவனங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் இலவசமாக வெளியிடப்படவிருப்பது வாசிப்பை நேசிப்பவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமே. இப்புதிய சஞ்சிகையின் வருகையானது யாழ் பிரதேச செயலக பிரிவிலுள்ள மாற்றாற்றலுடையோர்களின் படைப்பாற்றலின் ஆழ நீளத்தை அனைவரும் மதிப்பிட ஏதுவாகின்றது. புதிய சஞ்சிகை நல்லபடி மலர்ந்து இதம் சேர்க்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. எஸ். சுதர்சன்
பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

குரலற்றவர்களின் குரல் வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலக கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாக மாற்றுத்திறனாளிகளின் கலை ஆர்வத்தினைத் தூண்டும் வகையில் அவர்களின் கலை மற்றும் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் வெளிவரும் “புதுப்பிரவாகம்” எனும் இந்த நூலின் வருகையினை யிட்டு எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகம் எமது கலை கலாசாரங்களைப் பேணிப்பாதுகாத்து அவற்றை அடுத்த தலைமுறை யினருக்குக் கையளிக்கும் வகையிலான பல்வேறு செயற்திட்டங்களைக் காலந் தோறும் மேற்கொண்டுவருகின்றது. அந்த வகையில் வட மாகாணத்திலே முதன்முறையாக மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக கலை இலக்கிய விழாவினைக் கொண்டாடி வரலாற்றிலே புதிய தடத்தினை வெற்றிகரமாகப் பதித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக மாற்றுத்திறனாளிகளின் தனித்துவமான கலை இலக்கியத் திறமைகளை அடையாளப்படுத்தி அவற்றை நூலுருவில் வெளியுலகிற்கு முதன்முறையாகக் கையளிக்கிறது.

இப்பூவுலகிலே மனிதராகப் பிறவியெடுத்த ஒவ்வோர் உயிரிக்கும் அவர்களுக்கெனத் தனித்துவமான திறமைகள் உண்டு. உள்ளத்திலே குறைவில்லாது இயற்கையின் விதிவசத்தால் உடலியல் ரீதியாக சில மாறுபாடுகளோடு வாழ்கின்ற மாற்றுத்திறனாளிகள் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுக்கெனத் தனித் திறமைகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களின் திறமைகள் பெரும்பாலும் வெளி உலகிற்கு வெளிவருவதில்லை. அவர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் குரல்கள் வெளிஉலகிற்கு கேட்பதில்லை. கேட்கப்படாத அவர்களின் குரல்கள் வெளிஉலகில் உரத்துக் கேட்கவேண்டும். வெளிவராத அவர்களின் திறமைகள் வெளி உலகில் திறம்பட வெளிப்பட வேண்டும்.

“உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து”

என்கிறார் வள்ளுவர். அதாவது உருள்கின்ற பெரிய தேர்க்குப் பிரதானமானது சிறிய அச்சாணியாகும். அதுபோல் உருவில் சிறுமை கொண்டு பல்வேறு திறமைகளைக் கொண்ட பல திறமைசாலிகளை இந்த உலகம் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களின் சிறுமை கண்டு இகழாமல் அவர்களின் திறமைகளை நாம் போற்றவேண்டும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் - உலகம் தனித்துவமானது. அவர்கள் உலகைப்பார்க்கும் விதம். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் உலகம் தனித்துவமானது. அவை கலையாக அல்லது ஆக்க இலக்கியமாக வெளிவரும்போது அவை தனித்த அடையாளமாகத் திகழும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகத்தின் முயற்சியினால் மாற்றுத்திறனாளிகளின் கலை இலக்கியத் திறமைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வெளிவரும் இந்நூலும் வரலாற்றிலே தனித்த அடையாளமாகத் திகழும். இந்நூலுருவாக்க முயற்சியில் உழைத்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாகட்டும். இத்தகைய அரிய பணிகள் தொடரவேண்டும் என்பதே எனது பேரவா.

ஸ்தாபகர் / தலைவர்
திரு.எஸ். சந்திரகுமார்
தமிழ் விருட்சம் - வவுனியா

வாழ்த்துச் செய்தி

வலி தந்த வலிமையால் தடைகளை உடைத்து இவர்கள் தமது மாறுபட்ட ஆற்றல்களினால் பல வரலாற்றுச் சாதனைகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்கள். அவ்வழித் தடங்களைப் பின்பற்றி யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மாற்றுத் திறனாளிகளும் தமது தனித்துவமான சிந்தனைகளை படைப்புகளாக்கி “புதுப்பிரவாகம்” எனும் நூலைப் பிரசுரித்துள்ளனர். தடைகள் பலவற்றைத் தாண்டி தன்னம்பிக்கையோடு இலக்கிய உலகில் தடம் பதித்திருக்கும் அவர்களது மகத்தான செயலை வாழ்த்துவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சாதாரண மனிதனைவிட மாற்றுத் திறனாளிகள் அசாதாரண திறமையுடையவர்கள். அவர்கள் தளரும்போது தட்டிக்கொடுத்து அவர்களின் முயற்சிக்கு ஊக்கமளித்தால் எதனையும் சாதிப்பார்கள். இதற்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மாற்றுத்திறனாளிகளின் “புதுப்பிரவாகம்” இவர்களின் ஆற்றல்களை அடையாளங்கண்டு அவர்களை ஊக்குவித்து அவர்களைச் சாதனையாளர்களாக்கிய பெருமை யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகத்தையே சாரும்.

மாற்றுத் திறனாளிகளையும் சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாக ஏற்று, அவர்களும் சமூக வளர்ச்சிக்குப் பங்களிக்க சம வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவர்களுக்கான உரிமைச் சட்டங்கள் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களைப் பரிதாபமாகப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து அவர்களது தேவைகளை அவர்களே நிறைவு செய்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றை வென்றெடுப்பதில் இலக்கிய படைப்புகள் பெரிதும் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. குரல் அற்றவர்களின் குரலாக இவை ஒலித்து அடுத்த கட்டத்திற்கு இவர்களை அழைத்துச் செல்கின்றன.

எனவே இத்தகைய முக்கியத்துவமுடைய படைப்பு வெளிவருவதற்காக உழைத்த நல்லுள்ளங்களையும் வாழ்த்துகின்றேன். புதுப்பிரவாகம் தொடர்ந்து பிரவேசிக்கட்டும்.

திருமதி. சோபிகா றோய் ரொபின்சன்
உதவி பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யொருளடக்கம்...

01. மனிதநேயம் ஒன்றுதான் மாற்றத்திற்கான மார்க்கம்	01
02. மாற்றத்திறனாளிகள்: கற்றல் குறைபாடுகளும் உளவளத்துணையும்	09
03. விழிப்புலனிழந்தோருக்கு வழித்துணையாகும் வெள்ளைப்பிரம்பு	16
04. கவனிக்கப்படாத உணர்வுகள்	21
05. ஒளி பிறந்தது	23
06. கேட்டல் குறைபாடுடையவரின் கலாசாரம்	31
07. மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு	38
08. வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ?	43
09. தமிழ் கலை, கலாச்சாரத்தில் இசையின் மகத்துவம்	47
10. தவறான சிந்தனை ஒன்றேதான் இவ்வுலகத்தில் கொடிய இயலாமை	54
11. எழு நெஞ்சே!	60
12. எழுந்திடு சாதனை வீரராய்	61
13. உயர்ந்த மனிதர் நாமெல்லோரும்	63
14. மாற்றுத்திறன் ஒன்றேதான் எம்மை மாற்றும் சக்தி	68
15. தேயுறா வளர்பிறை	70
16. பார்வையற்றோரின் வாசிப்பில் மின்நூல்கள்	73
17. ஊனம் குறையல்ல அடையாளம்	76
18. சரபங்கள் அல்ல வரங்கள்	78
19. அம்மாவுக்கு	82
20. சமூகநலம்	84
21. இயலுமை	86
22. யார் அந்த நாயகி?	87
23. என் வாழ்வின் படிக்கல்	91
24. சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மாற்றுத்திறனாளிகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்	93
25. இன்றைய சூழலில் மாற்றுத்திறனாளிகள்	97
26. மாறவேண்டும் எனக்குள் மாற்றம் வேண்டும்	101
27. திருமண உறவு	104
28. திருப்பம்	107

மனிதநேயம் ஒன்றுதான் மாற்றத்திற்கான மார்க்கம்

எண்ணங்கள் அணுசக்தி வாய்ந்தவை. அவற்றிற்கு ஆக்க சக்தியும் உண்டு, அழிக்கும் சக்தியும் உண்டு. சிறு உளியும் பெரிய பாறைகளைத் தகர்த்து எறிவது போல எண்ணங்கள், சிந்தனைகளே உலகை ஆளுகின்றன. நல்ல எண்ணங்கள் மக்களுக்கு நல்லதையே செய்கின்றன.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் சீர்குலைந்து போன ஜப்பான் தேசம் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளாலும், அயரா உழைப்பாலும் இழந்த செல்வத்தை மீண்டும் பெற்றுவிட்டது. படித்து பட்டம் பெறுவேன் என்று ஒருவன் ஊக்க எண்ணத்தோடு கல்வியைத் தொடர்வானாக இருந்தால் அவனது எண்ணமே அவனுக்கு சிறந்த பெறுபேற்றை அடைய உந்துசக்தியாக அமைகிறது.

மனதில் ஏதாவது சிந்தனைகள், ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும். இதில் நல்ல சிந்தனைகளும் உள்ளன. தீய சிந்தனைகளும் உள்ளன. நம்மை அவமதிப்பவர்கள், கோபித்துக் கொண்டவர்கள் ஆகியோரின் நினைவுகள் அவ்வப்போது மனதை உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இவ்வாறு தேவையற்ற சிந்தனைகள் பிறரைப்பற்றிய தவறான சிந்தனைகள் நம்மை முன்னேறிவிடாது. கொடிய இயலாமைக்குள் தள்ளி விடக்கூடியன. இவற்றில் இருந்து நாம் விடுபடுவதற்கு பிறரை கண்டு பொறாமைப்படாது காம, கோப, குரோத உணர்ச்சிகள் ஏற்படா வண்ணம் நம் சிந்தனை தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய எல்லா யதார்த்தங்களும் ஒருநாள் கனவாக இருந்தவை தான் புதிய புதிய ஆரம்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் அத்தகைய கனவின் முடிவில் வைக்கப்பட்ட முற்றுப்புள்ளிகளின் நீட்சி தான்.

உலகிற்கான வாழ்வியல் தத்துவங்களை வழங்கிய தத்துவ ஞானிகள் அனைவரும் சிறந்த சிந்தனையாளர்களே. அரிஸ்ரோட்டில், சோக்கிரட்டிஸ், பிளேட்டோ, கார்ல்மாக்ஸ், டார்வின் போன்றோரை இவ்வுலகம் போற்றுவதற்கு காரணம் அவர்களது அறிவுக் கூர்மையும் அதன் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற நற்சிந்தனைகளுமே.

இவ்வாறாக நல்ல சிந்தனை வளர, சிந்திக்கின்ற ஆற்றல் மேம்பட, வைராக்கியமான ஊக்கமும், தன்னம்பிக்கையும் அவசியமாகின்றது. உடலில் மட்டும் பலம் இருந்தால் போதாது. உள்ளத்திலும் அதிக சக்தி இருக்க வேண்டும். அதாவது ஆக்கபூர்வமான நற்சிந்தனைகள் இருந்தால் தடைக்கற்களைப் படிக்கற்களாக மாற்ற முடியும்.

உலகில் உலாவும் மிகப்பெரிய சக்திகளில் நம்பிக்கையும் ஒன்று. சமூகச் சிக்கல்களையும், வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும், எதிர்பாராத துன்ப வருத்தங்களையும், ஏன்! இன்னும் மலையையும் அப்புறப்படுத்தக் கூடியது. அபார சக்தி வாய்ந்தது. “ஓ இது என்னால் முடியாது” என்ற எண்ணத்தை அகற்றி, பயத்தைப் போக்கி, துன்பத்தைத் துடைத்தால் வாழ்வு எவ்வளவு இனிமையாகத் தோன்றும்.

வாழ்க்கைப் பிரச்சினைக்கு, தோல்வி மனப்பான்மைக்கு ஏமாற்றத்தால் தவிப்பவர்களுக்கு கண்கண்ட மருந்து தன்னம்பிக்கை. இந்த வீர நம்பிக்கை தளர்ந்த உள்ளத்தை உறுதியாக்கும்; எம்முள் உறங்கிக் கிடக்கும் வீரத்தை தட்டி எழுப்பும்; அரிய ஆற்றல்களை வெளிக்கொணரும். நம் சிந்தனை நம்பிக்கையோடு இருந்தால் வெற்றிகளைச் சுவைக்க முடியும்.

ஒரு மன வியாதியுள்ளவர், அவருக்கு சரீரம் சம்பந்தமான வியாதி ஒன்றுமில்லை. இருந்தாலும் இல்லாத வியாதியை இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு ஒன்றுமே தன்னால் செய்ய முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டால் வீட்டில் எப்போதும் ஒரு தள்ளு வண்டியில் அமர்ந்திருப்பது அவருக்கு பழக்கமாகிவிட்டது. மாலை நேரங்களில் அவரை, அவரது பதினாறு வயது மகன் கடற்கரைக்கு அவரை தள்ளிக் கொண்டு போவது வழக்கம். கரை அருகே வண்டியோடு தன் தகப்பனை நிறுத்தி விட்டு, கடலுக்குள் குளிக்கப் போய் விடுவான். இவ்வாறு ஒருநாள் தண்ணீரில் இறங்கி சற்று தூரம் சென்றான். ஏதோ ஒன்று அவன் காலை கடித்து இழுப்பது போல தெரிந்தது. பயத்தால் அலறினான். கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஏன் என்று கேட்க அருகே ஆட்கள் இல்லை மகனுக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை உணர்ந்த அந்த வியாதிக்காரத் தந்தை பக்கத்தில் யாரும் இருக்கின்றார்களா என்று சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார். ஒருவரும் இல்லை உடனே வண்டியை விட்டு குதித்தார். உடைகளை மின்னல் வேகத்தில் கழற்றி எறிந்து விட்டு தண்ணீருக்குள் பாய்ந்து சென்றார். தண்ணீருக்குள் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் தன் மகனை யாதொரு ஆபத்தும் இன்றி கரைக்குக் கொண்டு வந்தார்.

தன் திடீர் செய்கையை சிந்தித்துப் பார்த்தார் அந்த தந்தை. அவருக்கே மலைப்பாக போய்விட்டது. தன் திடீர் செய்கையால் தனக்கு யாதொரு கெடுதலும் நேராததைக் கண்டு இனி தனக்கு ஒரு வியாதியும் இல்லை இதுவரை வியாதி என்று எண்ணியது வெறும் பிரமை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அந்த தினத்தில் இருந்து மற்றவர்களைப் போல வாழ தொடங்கினார். வேலைக்குப் போய் சம்பாதித்து தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினார். “முடியாது” என்று நம் அகராதியில் இருக்கக் கூடாது. தள்ளுவண்டியிலே தன் நேரத்தைக் கழித்தவனுக்கு திடீரென எங்கிருந்து எப்படி இவ்வளவு தைரியம் வந்தது? மந்திர சக்தியினால் வந்ததா? இல்லை. அவருக்குள்ளே மறைந்திருந்த தன்னம்பிக்கையின் ஆற்றல் பொங்கிப் பிரகாசமாக ஓடியது. ஊக்கம் அவரை உந்தித் தள்ளியது. அதே போல எம் ஒவ்வொருவரிடமும் பூமிக்கடியில் புதைந்திருக்கும் பொக்கிஷம் போல மறைந்து துரு ஏறி இருக்கிறது. நம்பிக்கை வைத்து உபயோகிக்க வேண்டும். “ஏன் வீணே முயற்சிக்க வேண்டும்” என்பதும் “இது என்னால் முடியாது” என்பதும் சத்தியமாகும், நம் சிந்தனை தெளிவாக இருந்தால் நம்மால் செய்ய முடியாது என்று ஒன்றுமில்லை என்று எப்போது நாம் திடமனதோடு நம்புகின்றோமோ அப்பொழுது நம் வாழ்வில் தோல்வியே இல்லை.

சிந்தித்துச் செயல்படும் திறன், கற்பனை செய்யும் ஆற்றல், பகுத்தறிவுள்ள மனிதர்களுக்கு மட்டுமே உள்ள தனிச்சிறப்பாகும். செவிமடுத்த, பார்த்த, உணர்ந்த விடயங்களே அதிகம். ஒரு மனிதனை முழுமையாக்க, மன வளர்ச்சிக்கும், ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் நல்ல சிந்தனைகளே முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. நாம் செய்யும் சிந்தனைகளே செயல் வடிவம் பெறுகின்றன. அறிவார்ந்த சமுதாயத்தை, நாட்டை, உலகைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமாயின் நற்சிந்தனைகள் எம் மனதில் உதயமாக வேண்டும், தவறான சிந்தனைகள் கொடிய இயலாமைக்குள் எம்மைத் தள்ளிவிடும்.

நல்ல பழக்கவழக்கங்கள், விழுமியங்களை பேணுவதற்கு, புதிய விடயங்களை புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை மேற்கொள்ள, ஆளுமை மிக்கவராகத் திகழ நற்சிந்தனைகள் பேருதவியாக அமைகின்றன.

உலகிலே பல சாதனைகளைச் சாதித்தவர்கள் விஞ்ஞானிகள், அறிஞர்கள், தத்துவ ஞானிகள் தலைவர்கள் அனைவரும் சிறந்த சிந்தனையாளர்களே!

கால ஓட்டத்தில் மாற்றங்கள் தவிர்க்கப்பட முடியாதவை. இன்று எமது உணவு பழக்க வழக்கங்கள், உடை, கலாசாரம், போக்குவரத்து நடைமுறைகள், தொடர்பாடல் சாதனங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் அனைத்திலும் நாம் மாறிக் கொண்டோம் அல்லது மாற்றப்பட்டுவிட்டோம். இவை தவிர்க்கப்பட முடியாதவை என்பதை நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டோம். அப்படியாயின் எமது சிந்தனைகளிலும், முற்போக்கான எண்ணங்களிலும் நாம் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமல்லவா? உள, சமூக நிலமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு திட்டமிட வேண்டியது அவசியமாகும். இத்தகைய மாற்றத்துக்கு மக்கள் வராவிடின், இயலாதவன் இயலாதவனாகவே இருந்திட வேண்டியது தான்.

எதிர்காலச் சவால்களை வெற்றிகொள்ளும் இயலுமை உடையதும், பண்பு விருத்தியுடன் கூடியதுமான சமூக ஒருமைப்பாடுடைய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் வாழ்க்கையில் வற்றிப்போய் கொண்டிருக்கும் அன்பு, ஈகை, கருணை, பாசம், பரிவு போன்ற நல்லுணர்வுகளுக்கு பேருதவியாக அமைகின்றன.

நீந்தப் பழகுகின்றவன் தண்ணீரைக் கண்டு பயந்தால், நீந்துவது எப்படி? இரத்தத்தை கண்டு பயப்படுகின்றவர் சிறந்த சத்திர சிகிச்சை நிபுணராவது எப்படி? துப்பாக்கியைக் கண்டு அஞ்சுவன் சிறந்த போர் வீரனாவது எப்படி? இந்த மனப்பயத்தினாலேயே வாழ்வில் அநேகர் முன்னேறாதிருக்கிறார்கள். பயத்தை விரட்டி, தோல்வியை வெற்றியாக மாற்றுவோம்.

மனோதத்துவ சாஸ்திரப்படி ஒரு காரியம் தொடங்கும் போதே தோற்று விடுவோம் என்ற மனப்பான்மையோடு தவறான சிந்தனையோடு ஆரம்பிப்பதே தவறு. அதோடு பிறர் தன்னைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை, இதனால் இயலாமை நமக்குள் குடி கொண்டு விடுகிறது. வாழ்வில் முன்னேற துணிவு இல்லை என்று தான் அர்த்தம். முதலில் முயற்சியோடு ஒரு காரியத்தை தொடங்குகின்றோம். பிறகு ஊக்கம் குன்றி எடுத்த காரியத்தைச் சில நாட்களிலே விட்டு விடுகின்றோம் “சூடு கண்ட பூனை போல்” சிலர் தோல்வி கண்டவுடன் மனம் புழுங்கி பைத்தியம் பிடித்தவர்கள் போல் ஆகி விடுகிறார்கள் இது தவறான செய்கை.

ஒரு காரியம் துவங்கும் போதே அது பலன் தருமா? அதில் இலாபம் வருமா? என்ற சந்தேக சிந்தனை எம் மனதின் ஒரு மூலையில் ஒலிக்கின்றது.

ஒரு தொழிலைத் துவக்க ஆழ்ந்து யோசித்து பிறரோடு கலந்து சிந்தித்த பிறகும் அதை செயல்படுத்த அலுப்பும், சலிப்புமாக மனதை அலட்டிக் கொள்கின்றோம். துவங்கிய காரியத்தை சில நாட்கள் சென்ற பின் மறந்து போய் அப்படியே விட்டுவிடுகிறோம்.

இந்தக் கட்டத்தில் தான் நாம் யோசிக்க வேண்டும் சிந்தனையை சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். எமது ஆளுமையில் ஏராளமான ஆற்றல்கள் உண்டு.

நடை பழகும் குழந்தை முதலில் ஒரு காலை எடுத்து வைக்கின்றது. தவறி விழுந்தாலும் மீண்டும் எழுந்து அடுத்த காலையும் எடுத்து வைத்து நடை பழகுகின்றது. விழுந்து அடிபட்டு காயப்பட்டாலும் நடை பழகுவதை நிறுத்தவில்லை. அது போல் தான் சிலந்தி பின்னிய வலை கழன்றாலும் மீண்டும் மீண்டும் அலுக்காமல் சலிக்காமல் வலை பின்னுகின்றது.

ஒருவர் ரயிலில் பயணம் செய்து கொண்டு இருந்தார். அவர் முகம் துக்கத்தினால் தோய்ந்திருந்தது. அவரது வாய் முணுமுணுத்துக் கொண்டே இருந்தது. தன் மனைவி, மக்களைப் பற்றி பிறர்கேட்கும் படி தனக்குள்ளே திட்டிக்கொண்டிருந்தார். ரயில் மெதுவாக போவது பற்றி புலம்பினார். ரயிலில் விற்பனை செய்யும் கோப்பி, பலகாரங்களைப் பற்றித் திட்டினார். அவர் எல்லாவற்றிலும் குற்றம் கண்டு கொண்டே இருந்தார் ஏனெனில் அவர் சிந்தனைகள் தவறானவையாகக் காணப்பட்டன. இதனால் மனதில் மகிழ்ச்சி இல்லை; ஒளியில் இருளைக் காண்பவன் போல் தேனில் கசப்பை உண்பவன் போல் காணப்பட்டார். அவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்க நினைத்தால் பூரிப்பான சிந்தனைகளை நினைக்க வேண்டும். எதிலும் நாம் குறைகள் கண்டால் நாம் நிறைவாக இன்பமாக வாழ முடியாது. குறைகள் இல்லாத மனிதர் யாருமே இல்லை. எனவே நிறை குறைகளோடு நாம் மற்றவர்களை ஏற்றுக் கொண்டு வாழப் பழக வேண்டும். நல்ல சிந்தனைகளே மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. மனமகிழ்ச்சி நரம்புகளுக்கும், தசைகளுக்கும், இரத்த நாளங்களுக்கும் ஓடி முறுக்கேற்றி மனவலிமையை ஏற்படுத்தும்.

சேர் ஐசக் நியூட்டன் ஒரு விஞ்ஞானி பல வருடங்களாக வானத்தில் ஒளிந்திருக்கும் சூரிய, சந்திர, நட்சத்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்து எழுதிய செய்திகள், தகவல்கள் எல்லாம் சில விநாடிகளில் அழிந்து போயின. அவரது மேசையின் மேல் எரிந்து கொண்டிருந்த மெழுகுதிரியை மேசையின் மேல் ஏறி அவரது செல்ல நாய்க்குட்டி தட்டிவிட்டது. அதனால் அவர் பல ஆண்டுகளாக

திரட்டிய விண்வெளி பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலாயின. நியூட்டன் நாய்க்குட்டி மேல் கோபப்படவில்லை அதனால் அவர் தன் மனமகிழ்ச்சியையும் இழக்கவில்லை. ஆராய்ச்சியையும் கைவிட்டுவிடவில்லை மாறாக நாய்க்குட்டியை வழமை போலவே நேசித்தாராம்.

இந்த சம்பவத்தில் இருந்து எமது வாழ்விற்கு கிடைக்கக் கூடிய பாடங்கள் பல. அவரது பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, விடாமுயற்சி, பரிவு போன்ற இன்னோரன்ன பண்புகள் அடங்கியுள்ளன.

பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாணவன் மற்ற மாணவர்களோடு பேச வெட்கப்பட்டான். இது ஒரு புறம் அவனுக்கு இயற்கையான சுபாவமாக இருந்தாலும், மறுபுறம் அவனுக்கு அருவருப்பாகவும் இருந்தது. இதை எப்படி களைவது என்பதுபற்றி யோசித்தான். பிறகு தனக்குத் தானே பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். “நான் சக மாணவர் முன் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்? செய்யத் தகாதது எதுவும் செய்யவில்லையே? அப்படியானால் எப்படையும் இந்த பயத்தை விரட்ட வேண்டும், வெட்கத்தை விரட்ட வேண்டும், மனவறுதி கொண்டான், தன்னில் நம்பிக்கை வைத்தான். நாள் ஆக ஆக கொஞ்சங்கொஞ்சமாக துணிவு துளிர்ந்தது. கூட்டங்களிலும் மேடைகளிலும் ஏறி தைரியமாகப் பேசினான். வாழ்வின் வெற்றிப் படிகளில் ஏறி சாதனை படைத்தான்.

நம்மையுமறியாமல் நம்மிடம் இருக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கி, நல்ல சிந்தனைகளைப் பலமாக நினைத்து, அந்த எண்ணங்கள் ரேடியோ அலைகள் போல் மிதந்து போகவிடுவோம். ஒருவரின் தோற்றத்தைக் கண்டு அவரை நாம் தவறாக சிந்தித்து விடக்கூடாது. உருவத்தில் எப்பேர்ப்பட்டவராக இருந்தாலும், அவரின் சிந்தனைகள் நேர்மறையாக இருந்து வெற்றி பெறுவதற்கு எவ்வித தடையும் இருந்திடாது. “பருவத்தைக் கொடுத்துவிட்டு உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டானே இறைவன்” என்று புலம்புவதால் எமது நல்ல சிந்தனைகள் சிதைக்கப்படுகின்றன. உடலின் உருவங்கள் எப்படி இருந்தாலும் எம்மால் சாதனை வெற்றிகளைக் குவிக்க முடியும். சாதனைகள், வெற்றிகளை பெறுவதற்கு நேர்மறையான எண்ணங்கள், விடாமுயற்சி, தன்னம்பிக்கை, தோல்விகளைக் கண்டு துவண்டு போகாமனவலிமை போன்றன அடித்தளமாக அமைகின்றன.

“இதை செய்து தான் தீருவேன்” என்ற மன வலிமையை, சூழ்நிலைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், வாழ்வில் தோல்வி அடைந்தோம்

என்று வருந்துகின்றவர்களும், தாழ்வு மனப்பான்மைகளில் சிக்கித் திணறுபவர்களும், பற்பல பலவீனங்களில் பிடிபட்டு ஏங்கித் தவிப்போருக்கும் இதோ ஒரு விண் ஒளி தன்னம்பிக்கை என்ற அருட்ஜோதி நமக்கு வழிகாட்டும். தன்னம்பிக்கையில் மிகப்பலமான உறுதி வைக்க வேண்டும் எம்மிடம் உள்ள ஆற்றல் துருப்பிடிக்க விடாமல் அதை உபயோகிக்க வேண்டும். ஒரு செயலைச் செய்து முடிப்பேன் என்று வைராக்கியமாக எப்பொழுது ஒருவன் நினைக்கின்றானோ அப்பொழுது அவனுக்குள் ஒளிந்திருக்கும் உற்சாக உணர்ச்சிகள் வீரசக்தியைத் தட்டி எழுப்பி கஷ்டமானதையும், பலவீனமானதையும், முடியாது என்று விடப்படுவதையும் மேற்கொள்ளத் தூண்டுகோலாக அமையும்.

“இதை நான் எப்படிச் செய்து முடிப்பேன்?” என்ற மந்த நினைவு மனதில் கால் ஊன்றினால் தோல்வி தான் மிஞ்சும். உயர் பதவிக்கு வரத் தகுதி இருந்தும் கூட, சிலர் தங்கள் மழுங்கிய சிந்தனைகளால் கீழேயே தங்கி விடுகிறார்கள். நல்ல சிந்தனை ஒரு நெம்பு கோல். அது எம்மை மேலிடத்திற்கு மாற்றும் வலிமை பெற்றது. அமெரிக்கா ஜனாதிபதியான ஆபிரகாம்லிங்கன் தன் இளம் வயதில் தன் சிந்தனைகளுக்கு திடமளிக்கவும் பிறர் எண்ணங்களை அறியவும், பெரியவர்கள் பிறர் எண்ணங்கள் எம் வாழ்விற்கு வெடி வைக்கும் வெறுப்பு நினைவுகள், தோல்வி சிந்தனைகள் எமக்கு தோல்வியைத்தான் தரும். கண்ணியமான எண்ணங்கள் பெரும் நோக்கங்கள் உயர்ந்த இலட்சியங்கள், சேவை சிந்தனைகள், வெற்றி எண்ணங்கள் இவையே எமக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டி மாற்றக் கூடியவை. பெரிய பெரிய நல்ல சிந்தனைகளை எம் மனதில் அசை போடுவோம். முயற்சி இல்லாதிருந்தால் நல்ல சிந்தனைகளும் மறைந்து ஒளிந்து போகின்றன.

வெற்றி எண்ணமே வெற்றி தரும். ஒருவர் சொல்லலாம் “நானோ அதிகம் படிக்காதவன், பணமில்லாதவன், பெரியவர்களின் செல்வாக்கற்றவன் நான் எப்படி பெரிய காரியங்களை நினைத்து வெற்றி பெற முடியும்?” முயன்றால் முடியாதது எதுவுமில்லை. சூழ்நிலை, சக்தி, சமூக அந்தஸ்தித்துக்கேற்ப இன்னும் பெரிதாக சிந்தித்து எமது இயலுமைக்கான வெற்றிகளைப் பெற முடியும். மாவீரர் அலக்சாண்டர் “உலகம் முழுவதும் தன் குடையின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்று பெரிதாக நினைத்தான். ஐரோப்பா முழுவதும் தன் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவர பெரிய நினைப்பாக திடமாக சிந்தித்தான். அதில் பெரும்பங்கை நிறைவேற்றியும் காட்டினார். நெப்போலியன் போன்றவர்களும் இதில் அடங்குவர்.

இறுதியாக எல்லோர்க்கும் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற பரந்த எண்ணம் மனதில் புது அரும்பு விட்டு ஓங்கி வளர வேண்டும். எமது சிந்தனைகள் நல்ல வழியில் செலுத்தி சிறந்த செயல்களை ஆற்றி, சிறப்பான வாழ்விற்கு அடித்தளம் அமைப்போம். தவறான சிந்தனைகளை அகற்றி, நேரிய சிந்தனைச் சிறகுகள் செட்டை கட்டிப் பறக்க விடுவோமாக இருந்தால் உலகம் முழுவதும் அந்த சிறகுகள் பரந்து விரிந்து பல வெற்றிகளைக் குவித்து, சாதனையின் சிகரத்தை தொட்டுவிட முடியும்.

இவ்வாறாக சிந்தனை வளர சுயமாக சிந்திக்கின்ற ஆற்றல் மேம்பாடு அடைய மிகவும் பிரதானமானது எமது சிந்தனைகளை நம்பிக்கையோடு நினைப்போம்.

நன்றி

ஞானமுத்து பத்திமா ரட்ணமேரி

மாற்றுத்திறனாளிகள் : கற்றல் குறைபாடுகளும் உளவளத்துணையும்

ஒவ்வொரு வருடமும் மாற்றுத்திறனாளிகள் தினம், டிசெம்பர் 03 ஆம் திகதி நினைவுகூரப்படுகிறது. அந்தவகையில் கடந்த 2022 ஆம் ஆண்டுக்கான மாற்றுத்திறனாளிகள் தினக் கருப்பொருள், மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய மற்றும் வளர்ச்சியை உள்ளடக்கிய தீர்வுகள் அணுகக்கூடிய மற்றும் சமமான உலகத்தைப் படைப்பதில் புதுமையின் பங்கு என்பதாகும். மனித உரிமைகள், நிலையான வளர்ச்சி, அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு என்பவற்றுடன் மாற்றுத்திறனாளிகள் நலனையும் சேர்த்துக்கொள்வது இன்றியமையாதது.

மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான அர்ப்பணிப்பு என்பது, அவர்களுக்கான நீதியைப் பெற்றுத் தருவதற்கான முன்னெடுப்பு மட்டுமல்லாது அவர்களுக்குரிய சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான முதலீடுமாகும். அவர்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகள், மருத்துவ உதவி, கல்வி, போக்குவரத்து மற்றும் இன்னபிற தேவைகள் யாவற்றையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டியது அவர்களுக்கான மனித உரிமை என்கிறது ஐக்கிய நாடுகள் சபை. ஆனால், எமது சமூகங்களில் இவை யாவும் இரக்கம் அல்லது மனிதாபிமானத்தின் பெயரில் மேற்கொள்ளப்படுவதாகவே உள்ளன. தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் பல்வேறு புதுமைகள் தற்போது சாத்தியமாகியுள்ளபோதிலும் இலங்கை போன்றதொரு வளரும் நாட்டில், அவை எளிதில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியனவாக இல்லை. இவ்விடயத்தில் நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்புக்கு, எதிர்காலத்தினைக் கருத்திற் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய உறுதியான சட்டதிட்டங்கள், ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக்கொண்ட முன்னேற்றகரமான தீர்வுகள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும்.

இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலான நெருக்கடிகளில் கொவிட்-19 தொற்றுநோய், நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார வீழ்ச்சி, அரசியல், பொருளாதார மந்தநிலை, காலநிலை மாற்றங்கள் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறானதொரு சூழலைச் சாதாரண மக்கள் எதிர்கொள்வதில் பாரிய சவால்களை எதிர்நோக்கும்போது, மாற்றுத்திறனாளிகளின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக உள்ளதையே அவதானிக்கிறோம். கொவிட்-19 தடுப்பூசிகள் மாற்றுத்திறனாளிகளில் எவ்வகையான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்ற மருத்துவ ஆய்வுகள் எதுவுமின்றி ஏற்றப்பட்டன. பல்வேறு குழப்பங்

களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் மத்தியில் வேகமாக இவை அரங்கேறின. தடுப்பூசிகள் ஏற்றப்பட்டதன் பின்னரான மாற்றங்கள், பின்விளைவுகள் பற்றிய போதிய ஆய்வறிக்கைகள் எம்மிடமில்லை. அதைப்போலவே, கொவிட்-19 தொற்று அபாய நாட்களில் ஏற்பட்ட உளப்பிரச்சினைகளுக்கும், பிற நோய் மற்றும் விபத்தினால் மாற்றுத்திறனாளிகளாக மாறியவர்களுக்கு ஏற்படும் உளநலப் பிரச்சினைகளுக்கும் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமானது. கல்வி கற்கும் மாற்றுத்திறனாளிகளில் காணப்படும் கற்றல் குறைபாடுகள் ஆரம்பத்திலேயே கண்டறியப்பட்டு நிவர்த்தி செய்யப்படுவது, கற்றலில் உச்சப் பயன்பாட்டினை அடைய ஏதுவாக அமையும். இவ்வாறானதொரு இக்கட்டான சூழலில் அரசு, அரசுசாராத் துறைகள், நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள் என அனைத்தினதும் உதவிகளும் ஒத்துழைப்புமே இந்நிலையிலிருந்து அவர்கள் மீண்டுவர உதவும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான உளவளத்துணை:

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான உளவளத்துணை மட்டுமல்லாது அவர்களைக் கையாளும் அல்லது பராமரிக்கும் பெற்றோர், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பராமரிப்பாளர்கள் எனச் சார்ந்தோர் அனைவருக்கும் இம்மாற்றுத்திறனாளிகளின் உடல் உளநிலை, இயலாமையின் வகை, தன்மை, அவர்களுக்கான பயிற்சி, உணவு, கழிவுகற்றல், போக்குவரத்து மற்றும் ஏனைய சவால்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் சார்ந்த கற்பித்தல், பயிற்சிகள் என்பன உள்ளடங்கும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளுடன் வாழ்வதும், உடன் பயணிப்பதும் மன உடல்ரீதியாக நீண்ட கடினமான பணியாகும். அத்தகையவர்களுடன் வாழ்பவர்களுக்கு அல்லது கவனிப்பவர்களுக்கு இது சவாலான விடயமாக இருக்கலாம். சில சமயங்களில், நண்பர்களும் குடும்பத்தினரும் இந்நிலைமையினை ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது புதிய சவால்களுக்குத் தொடர்ந்து முகங்கொடுப்பது, அவர்களது வாழ்க்கை முறைக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கலாம். மாற்றுத்திறனாளியாக ஒருவர் வாழ்வின் தொடக்கத்திலோ அல்லது பின்னரான காலத்திலோ மாறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படினும், குறைந்த வயதில் இவ்வாறான நிலைமையைச் சந்திப்பவர்கள் ஓரளவுக்குத் தமது வாழ்க்கையை முன்னெடுக்க நிலைமையை உணர்ந்து செயல்படத் தொடங்கியிருப்பர். ஆனால், வாழ்வின் பின்னரான நிலையில் அல்லது திடீரென மாற்றுத்திறனாளியாகத் தமது வாழ்வை முன்னெடுப்பவர்கள், சூழலை எதிர்கொள்பவர்களுக்கு உளவளத்துணையின் மூலம் கவலை, அதிர்ச்சி மற்றும் வாழ்வை எதிர்கொள்ளப் பயம் பற்றி உரையாடப் பாதுகாப்பான, வசதியான மற்றும் ஆதரவான தனிப்பட்ட இடத்தை ஒதுக்க, அனுபவம் வாய்ந்த துணையாளர்களை இந்நிலைமையினைச்

சமாளிக்கக்கூடிய வழிகளிலும் சாத்தியப்பாடுகளிலும் ஆற்றுப்படுத்துவதற்கும், நேரான அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு பலவீனத்தைப் பலமாக மாற்றக்கூடிய வழிவகைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவும் உதவுமாம்.

குறைபாடுகளின் வகைகள்:

குறைபாடுகளைப் பொதுவாக உடல், உணர்வு, மனநலம், கற்றல் மற்றும் நீண்டகால நோய்நிலையாக வகைப்படுத்தலாம், இது ஒரு நபர் தனது அன்றாட வாழ்வில் வழக்கமாகச் செய்யும் பணிகளின் திறனை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ குறைக்கிறது. சில மோசமான சந்தர்ப்பங்களில், ஒருவர் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சில குறைபாடுகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறைபாடுகளைக் கொண்டிருக்கலாம். இவ்வாறானதொரு குறைபாடு பிறப்பிலிருந்தோ அல்லது பிற்கால வாழ்க்கையிலோ ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

உடல்சார் குறைபாடுகள்:

உடல் உறுப்புகளில் ஏற்படும் குறைபாடு தற்காலிகமாகவோ அல்லது நிரந்தரமாகவோ ஒரு நபரின் இயக்கம், செயல்பாடு அல்லது உடல் திறனைப் பாதிக்கலாம். இவற்றுள் தசைநார் சிதைவு, முதுகுத்தண்டு அல்லது முளையில் ஏற்படும் காயம், வலிப்பு, பெருமுளை வாதம் போன்றவை அடங்கும்.

உணர்வுசார் குறைபாடுகள்:

புலனுணர்வுக் குறைபாடு ஒரு நபரின் உணர்வுகளான தொடுதல், வாசனை, சுவை, பார்வை, செவிப்புலன் மற்றும் இடஞ்சார்ந்த விழிப்புணர்வு போன்றவற்றைப் பாதிக்கலாம். இவற்றுள் நிறக் குருட்டுத்தன்மை, காதுகேளாமை, குருட்டுத்தன்மை மற்றும் “ஓட்டிசம்” போன்றவை இந்த வகையின் கீழ் வருகின்றன.

மனநலம்சார் குறைபாடுகள்:

ஒரு தனிநபரின் மனநலத்தைத் தாக்கும் அனைத்துக் குறைபாடுகளும் : மனச்சோர்வு, எண்ணச்சுழற்சிக் கோளாறு, மன அழுத்தக் கோளாறு, இருதுருவக் கோளாறு, இருகூற்றுப்பிளவு (Schizophrenia) போன்றவை இதனுள் அடங்கும். இவை ஒரு நபர் எப்படிச் சிந்திக்கிறார் அல்லது நடந்து கொள்கிறார் என்பவற்றைக் கடுமையாகப் பாதிக்கலாம். இதன்மூலம் அவர்கள் அன்றாட வாழ்வை, பணிகளைச் செய்யும் திறனை இழக்கலாம்.

கற்றல்சார் குறைபாடுகள்:

கற்றல் குறைபாடு என்பது ஒரு நபரின் மைய நரம்பு மண்டலத்தைக் கடுமையாகப் பாதிக்கும் ஒரு செயற்பாடு. இது ஒருவரின் கற்றல் செயல்பாட்டில் சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. கற்றல் குறைபாடு உள்ளவர்களுக்குப் புதிய திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ள உதவி தேவைப்படலாம் எனிய தகவல்களை உள்வாங்கக் கூடுதல் நேரம் தேவைப்படலாம். இருப்பினும், இவ்வாறான நபரால் கற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதல்ல அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க அதிக பொறுமை தேவை, அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் விதம் வித்தியாசமானது.

நீண்டகால நோய் நிலைகள்:

அன்றாட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் திறனில் கணிசமான அல்லது நீண்டகாலத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் உடல் அல்லது மனநலக் குறைபாடுகள், நாள்பட்ட உடல், உளநோய் நிலைமைகள் இப்பிரிவின்கீழ் வரும்.

இவற்றுள் முக்கியமாக கற்றல்சார் குறைபாடுகளை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனெனில், குழந்தை அல்லது இளம் பராயத்தில் கண்டறிந்து சரிசெய்யப்படவேண்டிய ஒன்றாக இக்குறைபாடு காணப்படுகிறது. தவறும்பட்சத்தில் தனிமனித, குடும்ப, சமூக நிலைகளில் பல நெருக்கடிகளை அவர்கள் சந்திக்க நேரும்போது குறிப்பிட்ட அக்குழந்தையின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படும்.

கற்றல் தொடர்பான ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அறிவாற்றல் செயல்முறைகளைப் பாதிக்கும் விதத்தில் மூளையின் செயல்பாட்டை மாற்றும் மரபணு மற்றும் நரம்பியல் காரணிகளால், கற்றல் குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த செயலாக்கச் சிக்கல்கள் வாசிப்பு, எழுதுதல் மற்றும் கணிதம் போன்ற அடிப்படைத் திறன்களைக் கற்றுக்கொள்வதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஒழுங்கு, நேரத் திட்டமிடல், பகுத்தறிவு, நீண்ட அல்லது குறுகிய கால நினைவாற்றல் மற்றும் கவனம் போன்ற உயரமட்டத் திறன்களையும் இவை பாதிக்கலாம்.

படித்தல், எழுதுதல் மற்றும் கணிதத்தில் உள்ள குறைபாடுகள் பள்ளிப் பருவத்தில் பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்களால் அடையாளம் காணக்கூடிய பிரச்சினைகளாக இருப்பதால், கற்றல் குறைபாடுகளின் அறிகுறிகளும் உணர்குறிகளும் பெரும்பாலும் அந்த நேரத்தில் கண்டறியப்படுகின்றன அல்லது கண்டறியப்படவேண்டி உள்ளன. இருப்பினும், சிலர் பிந்தைய இரண்டாம் நிலைக் கல்வியில் இருக்கும்வரை அல்லது பெரியவர்களாகி

வேலைக்குச் செல்லும்வரை மதிப்பிடப்படுவதில்லை அல்லது வாழ்நாள் முழுவதும் சிலர் தமக்கு ஏன் இவ்வாறான நிலை உள்ளது என்பதை அறியாமல் உள்ளனர். கற்றல் குறைபாடுகளை, கற்றல் பிரச்சினைகளான பார்வை மற்றும் கேட்டல் குறைபாடு, உடல் இயக்கச் செயல்பாடு, அறிவுசார் இயலாமை, உணர்ச்சித் தொந்தரவு. சுற்றுச்சூழல், பண்பாடு மற்றும் பொருளாதாரக் குறைபாடுகள் என்பவற்றுடன் சம்பந்தப்படுத்தக்கூடாது. பொதுவாக, கற்றல் குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் சராசரி அல்லது அதற்குமேல் புத்திசாலித்தனம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களின் நிலைமைக்கும் அடைந்திருக்கும் நிலைமைக்கும் இடையே இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும். அதனால்தான் கற்றல் குறைபாடுகள் “மறைக்கப்பட்ட குறைபாடுகள்” என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவ்வாறான நபர் சாதாரணமாகத் தோற்றமளிக்கும் மற்றும் புத்திசாலித்தனமான நபராகத் தோற்றமளித்தாலும், அதே வயதை ஒத்தவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் திறன் அளவை நிரூபிக்க முடியாமல் போகலாம். கற்றல் குறைபாடுகளை கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

முன்கல்குலியா (Dyscalculia): இது ஒருவரின் எண்கள் மற்றும் கணிதச் செயற்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்வதில் உள்ள குறைபாடாகும்.

முன்கிராயியா (Dysgraphia): இது ஒருவரின் எழுதும் முறை அவர்களின் கையெழுத்தைப் பாதிக்கிறது இது செயல்பாட்டுக் குறைபாடாகும்.

முன்கல்குலியா (Dyslexia): இது ஒருவரின் வாசித்தல் திறன் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய மொழி அடிப்படையிலான செயலாக்கத் திறனைப் பாதிக்கிறது.

வாய்மொழி அல்லாத கற்றல் குறைபாடுகள் (Non-Verbal Learning Disabilities): இது, முகபாவனைகள் அல்லது உடல்மொழி போன்ற சொற்கள் அல்லாத குறிப்புகளை விளக்குவதில் உள்ள சிக்கல் மற்றும் குறைவான ஒருங்கிணைப்பு.

வாய்வழி - எழுத்து மொழிக் கோளாறு மற்றும் குறிப்பிட்ட வாசிப்புப் புரிதல் குறைபாடு (Oral / Written Language Disorder artd Specific Reading Comprehension Deficit): ஒரு தனிநபரின் வாசிப்பு அல்லது பேசும் மொழியைப் பற்றிய புரிதலைப் பாதிக்கிறது. வாய்மொழிமூலம் ஒருவரின் சுயத்தை வெளிப்படுத்தும் திறனும் பாதிக்கப்படலாம்.

இவை தவிரவும் மேலதிகமாக கற்றல் குறைபாடுகளை ஏற்படுத்துவையாக,

எழுஎச்முஏ (ADHDA): இதில் கவனக்குவிப்பு, கவனம் செலுத்துதல், நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் கட்டுப்பாடின்றி இருத்தல் மற்றும் இயல்புக்கு மீறிய செயல்பாடு என்பன காணப்படும்.

டிஸ்பெர்சியா (Dyspraxia): இது இயக்கம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு, மொழி மற்றும் பேச்சு ஆகியவற்றில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது.

நிரவாகச் செயற்பாடுகள் (Executive Functioning): இது திட்டமிடல், அமைப்பு, மூலோபாயம், விவரங்களுக்குக் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் நேரம் மற்றும் இடத்தை நிர்வகித்தல் போன்றவற்றில் உள்ள குறைபாடாகும்.

எல்லா வகையான கற்றல் குறைபாடுகளையும் குணப்படுத்தவோ, சரிசெய்யவோ முடியாது என்பதால், இது வாழ்நாள் முழுவதும் சவாலான விடயமாகவே உள்ளது. இருப்பினும், இக்குறைபாட்டை நிவர்த்திசெய்ய, உரிய ஆதரவு மற்றும் தலையீட்டின் மூலம், கற்றல் குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் பள்ளியில், வேலையில், உறவுகளில் மற்றும் சமூகத்தில் வெற்றி பெற முடியும்.

காலத்துக்குக் காலம் மாற்றுத்திறனாளிகளின் தேவைகள் குறித்துக் கட்டுரைகளும் பேச்சுக்களும் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளனவே அன்றி, அவர்களுடைய தேவைகள் இன்றும் முழுமையாகப் பூர்த்திசெய்யப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒரு சில விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். மாற்றுத்திறனாளிகள் அணுகக்கூடிய விதங்களில் கட்டடங்கள் இன்றும் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை. இவற்றுள் பல்கலைக்கழகங்கள், பள்ளிகள், கல்வி நிலையங்கள், வங்கிகள், கோவில்கள் எனச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அரசு ஆணைக்கு இணங்க ஒரு சில இடங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அவையும் முழுமையாக பாவனைக்கு உரியதாக இல்லை. அவை சரிவான தளங்களாக இருக்கும் ஆனால் இரண்டு புறமும் பிடித்துச் செல்வதற்குரிய கம்பிகள் இருக்காது அல்லது போவதற்குரிய வழி இருக்கும் வருவதற்குரிய வழி இருக்காது. வங்கிகளின் தானியங்கிப் பண இயந்திர (ATM) நிலையங்களில், சக்கர நாற்காலியில் செல்லும் நபரொருவர் பணத்தினை எடுக்க முடியாது. மாற்றுத்திறனாளிகள் பயன்படுத்துவதற்கான கழிவறைகளும் காணப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கான ஆரோக்கியமான பொழுது போக்குமிடமும் ஏதுமில்லை!

பொதுப்போக்குவரத்து இன்னும் எமக்கு எட்டாக்கனியாகவே உள்ளது. ஆகக்குறைந்தது ஒரு பேருந்தாவது வேண்டும் எனக் கேட்டுப் பல்வேறு கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும், இதுவரை அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இவ்விடயத்தில் மாற்றுத்திறனாளிகளில் ஓரளவுக்குச் இயங்கக்கூடியவர்கள் பாக்கியம் பெற்றவர்கள். சக்கர நாற்காலிகளில் வாழ்பவர்கள் நிலையோ பரிதாபம்! சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு உதவிசெய்ய என்றுமே பின்நிற்பதில்லை. அதனால்தான் இன்றளவும் அவர்களால் காலத்தைக் கொண்டுசெல்ல முடிகிறது.

ஆனாலும் மற்றவர்களை எதிர்பாராமல், சார்ந்திராது செயல்படும் ஒரு நடைமுறையே வளர்ச்சிக்கான பாதைக்கு இட்டுச்செல்லும். மருத்துவமனைகள் ஓரளவுக்கு அணுகக்கூடிய விதத்தில் உள்ளதெனினும், மாற்றுத்திறனாளிகள் தாம் விரும்பும் இடத்துக்குச் செல்ல, இன்னொருவர் உதவியையே எதிர்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களை நடத்தும் விதமும் ஏற்புடையதாக இல்லை.

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு உதவுகிறோம் என அவர்களைப் பல்வேறு நிறுவனங்களும் தங்களில் இணைத்துக்கொண்டு, அவர்களைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் சமூக, பொருளாதார நிலையினை உயர்த்திக்கொள்கின்றன. இவ்வாறு செயற்படுவோர் எண்ணிக்கை எம்மிடையே அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இவ்வாறானவர்களின் நடவடிக்கைகள் முறையாகக் கண்காணிக்கப்பட்டு, உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். நிலைமை இவ்வாறிருக்க ஒவ்வொரு வருடமும் மாற்றுத்திறனாளிகள் தினம் இங்கு கொண்டாடப்படுகிறது. குறித்த நாளில் காட்டும் அக்கறையில் ஒரு பகுதியினையாவது அன்றாட வாழ்வில் மேற்கொண்டால், குறைந்தளவு மாற்றத்தையேனும் ஏற்படுத்த முடியும். நாம் ஒவ்வொருவரும் அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டால் மட்டுமே, தற்போது இல்லாதுவிடினும் எதிர்காலத்திலாவது முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது!

அல்பேட் பெஸ்ரியன்
இணையத்தள வடிவமைப்பாளர்

விழிப்புலனிழந்தோருக்கு வழித்துணையாகும் வெள்ளைப்பிரம்பு

வெள்ளைப்பிரம்பு என்பது பார்வையற்றவரின் அடையாளச் சின்னம். ஒரு நபர் வெள்ளைப்பிரம்பை வைத்திருப்பதனூடாக தான் ஒரு பார்வையற்றவர் என்பதனைச் சமூகத்திற்குத் தெரியப்படுத்துகின்றார். நீங்கள் பயணிக்கும் பொதுப் போக்குவரத்து வாகனங்களிலோ அல்லது பொது இடங்களிலோ அல்லது வீதிகளிலோ வெள்ளைப் பிரம்பு வைத்திருக்கும் நபர்களைக் கண்டிருப்பீர்கள். இவர்கள் சமூகத்தில் ஊடாடுவதற்குப் பொதுமக்களின் உதவி இன்றியமையாதது.

பார்வையற்றவர்களுக்கு உதவுவது எப்படி?

- வெள்ளைப் பிரம்போடு செல்பவருக்கு உங்களால் முடிந்த வரை உதவுங்கள் அல்லது அவர் தடையின்றிச் செல்வதற்கு வழிவிட்டுக் கொடுங்கள்.
- உங்கள் வாகனங்களை அவர்களுக்கு இடையூறின்றி நிதானமாகச் செலுத்துங்கள்.
- வெள்ளைப்பிரம்புடன் ஒரு பார்வையற்றவர் பொது இடத்திலோ அல்லது வீதியிலோ நின்று இடர்ப்படும்பொழுது அவருக்கு என்ன உதவிதேவை என்பதனைக் கேட்டு உதவுங்கள்.
- வெள்ளைப்பிரம்புடன் ஒருவர் வீதியைக் கடக்க முயலும்போது அவருக்கு உதவுங்கள்.
- பார்வையற்ற ஒருவருடன் அறிமுகமாகும் பொழுது உங்கள் பெயரினைச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்துங்கள்.
- விழிப்புலனற்ற ஒருவரைக் கதிரையில் அமர வைக்கும்பொழுது கதிரையின் சாய்வுப் பகுதியில் அவரது ஒரு கையை வைத்துத் தெரியப்படுத்துங்கள்.
- பார்வையற்ற ஒருவருக்கு தேநீர் அல்லது நீர் ஆகாரம் கொடுக்கும்போது அதனை அவருக்கு முதலில் தெரியப்படுத்துங்கள். பின்னர் குவளையை எடுத்து அதன் கைபிடியை அவர் பற்றிக் கொள்ளுமாறு கவனமாகக் கொடுங்கள்.

- பார்வையற்றவரை வெளியில அல்லது வீதியில் அழைத்துச் செல்லும் போது அவரது வலது கையை உங்களது இடதுகையின் முழங்கைக்கு மேல் பற்றிக் கொள்ளச் செய்யுங்கள். இதன் ஊடாக அவர் உங்கள் அசைவுகளை இலகுவாகப் புரிந்து நடந்து கொள்வார்.
- பார்வையற்ற ஒருவர் படிக்கட்டுகளில் ஏறிச் செல்ல அழைத்துச் செல்லும் போது முதலில் அவருக்கு அதனைத் தெரியப்படுத்துங்கள். பின்னர் அதிலுள்ள கைபிடியில் அவரது கையை வைத்துத் தெரியப்படுத்துங்கள். இதனால் அதில் அவரால் இலகுவாகப் பயணிக்க முடியும்.
- பார்வையற்ற ஒருவரை அழைத்துச் செல்லும் போது வழியில் வடிகால், தண்ணீர் போன்ற தடைகள் இருப்பின் அதனை அவருக்குத் தெரியப்படுத்தி உதவுங்கள்.
- பார்வையற்ற ஒருவரின் உடையில் அழுக்கு அல்லது ஒழுங்கீனம் இருப்பின் மெதுவாக அவருக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்.
- பார்வையற்ற ஒருவர் பேருந்தில் ஏறும் பொழுது அவரது கையை மேல் கம்பியில் பிடித்துக்கொள்ள உதவுங்கள். இயலுமானவர்கள் அவரை இருக்கையில் அமரச் செய்யுங்கள்.
- நிகழ்வு மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் பொழுது அவரை நிகழ்வு நடைபெறும் திசையைப் பார்த்தவாறு அமரச் செய்யுங்கள்.
- அலுவலங்கள், நிறுவனங்கள் போன்றவற்றுக்கு இவர்கள் வரும் பொழுது அங்குள்ள பணியாளர்கள் இயலுமானவரை உதவுங்கள்.

வெள்ளைப் பிரம்புடன் நடமாடுபவர்களுக்கான உரிமைகள்

வெள்ளைப்பிரம்பை கையில் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வீதியிலே நடந்து செல்லும் உரிமையும், வீதியை முதலில் கடக்கும் உரிமையும் உண்டு.

வீதியில் செல்லும் போது எந்தப் பொதுப்போக்குவரத்து வாகனத்தையும் எவ்விடத்தும் மறிக்க உரிமையுடையவர்.

நிறுத்தப்படும் வாகனத்தில் சாத்தியக்கூறு இருக்கும் பட்சத்தில் பயணிக்க முடியும்.

வெள்ளைப்பிரம்பு தாங்கிய பார்வையற்றவர் ஒருவர் பொதுகட்டடங்கள், காரியாலயங்கள் போன்றவற்றினுள்ளும், ஆகாயவிமானம் ஏனைய போக்குவரத்து சாதனங்களிலும் அப்பிரம்புடன் பிரவேசிக்க அனுமதியுண்டு.

வெள்ளைப்பிரம்பின் தோற்றம்

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் உலகின் பார்வையற்றவர்களின் எண்ணிக்கையை கணிசமான அளவில் அதிகரித்தது. இதனால் அமெரிக்கா உட்பட பல உலக நாடுகள் பார்வையற்றவர்கள் தொடர்பாக சிந்திக்கத் தொடங்கின. இக்காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சியின் காரணமாக அதிகரித்த வாகனப் போக்குவரத்து பார்வையற்றவர்களின் வீதி நடமாடலுக்குப் பாதகமாக அமைந்தது. இவ்வேளையில் 1921இல் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த “ஜேம்ஸ் பிக்” தனது கைத்தடிக்கு வாகன செலுத்துனர்கள் அடையாளம் காணத்தக்கவாறு வெள்ளைவர்ணம் பூசிப்பயன்படுத்தினார். இதுவே வெள்ளைப்பிரம்பின் தோற்றத்திற்கு அடித்தளம் இட்டது. பின்னர் 1931 ஆம் ஆண்டு பார்வையற்றவர்களுக்காக பல தொண்டுகள் புரிந்த பிரான்ஸ் தேசத்து அம்மையாரான “கில்லி டி ஹேபமொன்ட்” (Guilly D.Hearbomont) என்பவர் வெள்ளைப் பிரம்பு தொடர்பான பல பிரசாரங்களைத் தேசியளவில் முன்னெடுத்துவந்தார். இவ்விடயம் பிரிட்டன் நாளேடுகள் மூலமாகவும் அந்நாட்டு ரோட்டரிக் கழகங்கள் மூலமாகவும் நாடு முழுவதும் இதுபற்றிய பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1931 மே மாதத்தில் பி.பி.சி ஒலிபரப்பு நிறுவனம் இப்பிரசாரத்தில் இணைந்து பார்வையற்றவர்களுக்கு வெள்ளைப் பிரம்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் இது உலகளாவிய ரீதியில் அங்கீகரிக்கப்படுவதுடன் அதனைக் கையாழ்பவர் பார்வைப்பாதிப்பு உள்ளவர் என்பதை இப்பிரம்பு அடையாளப்படுத்தும் எனவும் முன்மொழிந்தது.

1930இல் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள சர்வதேச அரிமாக் கழகம் பார்வையற்றவர்களின் நடமாட்டத்தை அவதானித்து இவ்வெள்ளைப்பிரம்பின் அறிமுகத்தை அங்கு ஏற்படுத்தியது. தேசிய அளவில் இதற்கான நடவடிக்கைகளை இது முன்னெடுத்ததுடன் பிரம்புகளுக்கு வெள்ளை நிறமூட்டிக் கொடுக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டது. இவ்வாறாக முதலில் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் அறிமுகமான வெள்ளைப்பிரம்பு படிப்படியாக உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் உள்ள பார்வையற்றவர்களைச் சென்றடைந்தது.

வெள்ளைப் பிரம்பு தினம்

உலகளாவிய ரீதியில் ஒக்டோபர் மாதம் 15ஆம் திகதி சர்வதேச வெள்ளைப்பிரம்பு தினம் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. 1960 ஆம் ஆண்டு பார்வையற்றவர்களுக்காகப் பணியாற்றும் சமூகசேவை அமைப்புகள் ஒக்டோபர் 15ஆம் திகதியினை வெள்ளைப்பிரம்பு பாதுகாப்புத் தினமாக பிரகடனப்படுத்துமாறு அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கின.

இவ்விடயம் 1964ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் இரு மன்றங்களினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதை அடுத்து அப்போது ஜனாதிபதியாக இருந்த “லிண்டன் வி.ஜோன்சன்” (Lyndon B.Johnson) என்பவர் ஒக்டோபர் 15 ஆம் திகதி வெள்ளைப்பிரம்பு தினம் என பிரகடனம் செய்தார். இதனையடுத்து 1969ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் கொழும்பில் நடைபெற்ற சர்வதேச விழிப்புலனற்றோர் கூட்டமைப்பின் மகாநாட்டின் போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒக்டோபர் 15ஆம் திகதி சர்வதேச வெள்ளைப்பிரம்பு தினம் அனுட்டிப்பதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனை யடுத்து 1970 ஆம் ஆண்டு முதல் வருடம் தோறும் ஒக்டோபர் 15ஆம் திகதி சர்வதேச வெள்ளைப் பிரம்பு தினமாக அனுட்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கண்பார்வையற்ற பிரசைகளின் மீது கண்பார்வையுள்ள மக்களின் பார்வை விழுவதன் ஊடாக அவர்கள் எதிர்கொள்கின்ற சமூக, பொருளாதார, கலாசார, சூழலியல் சிக்கல்களையும் தடைகளையும் அகற்றுவது இத்தினத்தை அனுட்டிப்பதன் நோக்கமாகும்.

வெள்ளைப்பிரம்பின் அமைப்பு

ஆரம்பகாலத்தில் வெள்ளைப்பிரம்புகள் நீளமாகவே உருவாக்கப் பட்டன. பின்னாளில் பார்வையற்றவர்கள் பயன்படுத்த இலகுவாக இவை பாரம் குறைந்த முங்கில், பிளாஸ்டிக் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்பட்டன. நான்கு துண்டுகளாக மடித்து வைத்தத்தக்கவாறு அமைக்கப்பட்டன. இவற்றின் நுனியில் இறப்பரினால் ஆன குமிழ் காணப்படும் இது நிலத்தைத் தட்டி நடக்கும் பொழுது வீதியின் ஓரத்தை அடையாளப்படுத்தும்.

இன்று பல நவீன வெள்ளைப்பிரம்புகள் பாவனைக்கு வந்தாலும் எமது நாட்டு பார்வையற்றவர்களை இப்பிரம்புகள் இன்னும் வந்தடையவில்லை. இவர்கள் பழைய பிரம்புகளையே பாவிக்கின்றனர். இவற்றில் எதுவித தொழில்நுட்பங்களும் கிடையாது.

வெள்ளைப்பிரம்பானது எவ்வகையில் பார்வையற்றவர்களுக்கு உதவுகின்றது.

முன்னே உள்ள பொருட்களைத் தொட்டு அறிய உதவும்.

இப்பிரம்பினூடாக பார்வையற்றவர்களால் தங்கள் காலடிக்கு முன்னுள்ள இரண்டடி தூரத்தினை அவதானிக்க முடியும்.

பொதுவாக ஒருவருக்கு ஒருகால் பலமானதாகவும் மற்றைய கால் பலம் குறைந்ததாகவும் இருக்கும்.

படிகளில் ஏறும் போது வெள்ளைப்பிரம்பை மேற்படியில் வைத்து முதலில் தமது பலமற்ற காலை வைத்து ஏறவேண்டும். இறங்கும் போது பிரம்பைக் கீழ்ப் படியில் வைத்து பலமான காலை முதலில் வைக்க வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் பலதடைகள் இருந்தாலும் அவற்றை வெற்றிகொண்டு வாழும் பார்வையற்ற மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு உதவிபுரிந்து அவர்கள் வாழ்வையும் ஆரோக்கியப்படுத்துவோம்.

நா.கீதாசுரஸ்ணன்
உபசெயலாளர்,
கருவி மாற்றுத்திறனாளிகளின் சமூகவள நிலையம்.

பிரமத ஆசிரியர்
வலுச் சஞ்சிகை.

கவனிக்கப்படாத உணர்வுகள்

பாசாங்கு செய்யத் தெரியாத என்மீது
“பாவப்பட்ட ஜீவன்” எனும்
பரிதாபக் கண்கள்
வந்து விழுவதை - தினம் தினம்
நான் உணர்கிறேன்

விரக்தி முற்றி, தன்னிலை மறந்து செயற்படும்
தற்கொலையாளிகளே?
உம்மைவிட, உணர்வுகள் மிதிக்கப்பட்டும்
வாழும் நாமோ, உண்மையில் ஊனமற்றோர்.

ஒரிரு சந்தர்ப்பங்களில், உம் குறையோ
தன்னை புரியவில்லை என்பது தான்
வாழ்நாள் முழுதும் எந்தேவை, விருப்பு, வெறுப்பு என்பன
புறக்கணிப்பின் எல்லை தொடும் போதெல்லாம்
விழியோர அருவிகளில் ஒரு குளியலோடு முடித்துக் கொள்வேன்.

என் இயலாமை குறித்து
இடிந்து போகிறேன்...
உடற்குறையற்ற மானுடர்களாய்...
பார்ப்போர் கண்களுக்கு தான் விருந்தாய்த் தெரிவதாலோ என்னவோ?

என்னோடு விளையாட
நண்பன் தான் தேடுகிறேன்...
ஊனம் எனும் பெயர்தாங்கி
ஓரமாய் ஒதுக்கப்படுகிறேன்...

பசிக்கும், தாகிக்கும் போதெல்லாம்
தொந்தரவாய்த் தொழிற்படுவது போல ஓர் உணர்வு
இருந்தும் என்ன பயன்?
உம் போல ஒருவனாய் நானிருந்தால்
இன்று நானும் ஒரு சுதந்திர நற்பயிர்...

என் கருத்துக்களை பகிர எத்தனிக்கிறேன்...
முடியாது குமைகிறேன்...
அவை திரிபுபடுத்தப்பட்டு விளங்கப்படுவது கண்டு
மௌனிக்கிறேன்...
யாரும் என்னைக் கண்டு கொள்ளவில்லை...

இறைவனிடம் பல கேள்விக்கணைகள்...
ஏன் என்னை இவ்வாறு படைத்தாய்?
என் தந்தை வேதனை கண்டு
நொருங்கிப் போகும் நான்
என் தாய் குமுறல் கேட்டு
சிதறித்தான் போகும் நான்...
அவர்களை நான் பார்க்கவேண்டிய
பருவத்தில்... இன்னும் அவர்களை
நாடியே நிற்கிறேன்...

பலருக்குத் தொல்லையாய்... உணர்வு
“உம் போல ஒருவனாய் நானிருந்தால்...”
என்ற தேட்டம், நாளுக்கு நாள்
வடுவைத் தான் தந்தது.

இவை மட்டுமல்ல என் வரிகள்...
விடை காணாத, வெளிக்காட்டாத உணர்வுகளோ கோடி
இருந்தும் முற்றுப்புள்ளிக்கு
வேலை கொடுக்கிறேன்.

நானும் மனிதப் பிறவி தான்
உம் போல் உணர்வுகளால் செதுக்கப்பட்டவன்
பேதைச் செயல்கள் செய்து,
நம் இனத்தையே கொச்சைப்படுத்தி விடாதீர்...
என்பதே என் வேண்டுகோள்...

Nijamudeen Amhar
179, Muslim College Road, Jaffna.

ஒளி பிறந்தது

மாமி (கலா) :- சாப்பிட்டு சாப்பிட்டு சாக்கு மாடாய் இராமல் போய் வேலையைப் பாரடா.

மருமகன் (லவன்) :- சரி மாமி... சரி

பிள்ளைகள் (மாமியின் பிள்ளைகள்) :- அம்மா... அம்மா... பள்ளிக்கூடம் போயிட்டு வாரோம்.

கலா :- முட்டைப்பொரியலும் பிட்டும் சாப்பிட்டதா? அயன் பண்ணி வச்ச உடுப்பைத் தானே போட்டிங்க ரெண்டு பேரும். சொரிடா வேலையா நிண்டத்தில் உங்களக் கவனிக்கல. சரி கவனமா போங்கோ.

லவன் :- மாமி பசிக்குது.

மாமி:- பள்ளிக்கூடமும் இல்ல படிப்பும் இல்ல சும்மா இருந்து இருந்து சாப்பாடுதான். வீடு கூட்டினியா? பாத்திரங்களை கழுவினியா? பழம்சோறு பானைக்குள்ள இருக்கு. எடுத்து சாப்பிடு.

மாமா :- ஏன்டி அவனுக்கும் பிட்டுக்குடன்.

மாமி:- பாசம் பொங்கித்தான் வழியுது. அவரோட வேலை திறத்தில் பிட்டும் முட்டைப் பொரியலும் கேக்குதோ, சோறே கூடிப்போச்சு இவண்ட வேலைக்கு.

மாமா:- ஏன்டி பாவத்தை செய்யறாய்.

மாமி:- பிசினஸ் ஏன்டா பிசினஸ்ஸ மட்டும் பாருங்கோ வக்காலத்து வாங்க வேண்டாம்.

மாமா:- நீ திருந்தமாட்டாய்.

லவன் :- நான் சாப்பிடுரன் சண்டை பிடிக்க வேண்டாம் மாமா.

மாமி :- மருமகனுக்கு சோக்கிரடஸ் எண்டு நினைப்போ.

லவன்:- மாமி... மாமி... குளிக்க சோப்பு வேணும்

மாமி:- உண்ட வடிவுக்குப் பனம்பழம் போதும். போட்டு வடிவா குளி. சோப்புக்கு உன்ர அம்மா காசு தந்திட்டா செத்தவா.

லவன் :- எல்லாம் என் தலைவிதி. அம்மா அப்பா இருந்தா நான் இப்படியா இருப்பேன். அப்பப்பா ஒருமாரிக் குளிச்சாச்சு. இப்படியே நெடுக காலத்தை ஓட்டேலாது. எனக்கு தெரிந்த பார்வையைக் கொண்டு தொழில் ஏதாவது செய்யத்தான் வேணும். கோவிலுக்குப் போய் கும்பிட்டிட்டு நண்பன் குமாரிடம் இது தொடர்பாகக் கேப்போம். வேலவா எண்ட வாழ்க்கைக்கு நீ தான் விடியலை ஏற்படுத்தனும்.

குமார் :- என்னடா லவன் கடுமையா கடவுளை வேண்டறாய்.

லவன் :- என்னடா நண்பன் நீயா உன்னட்ட தான் வர நினைச்சனான். கடவுளே உன்னை இங்க கூட்டி வந்திட்டார்.

குமார் :- வீட்டில ஏதும் பிரச்சினையாடா?

லவன்:- அம்மா, அப்பா இல்லாட்டி சின்ன சின்ன கஷ்டம் இருக்கும் தானே. குளிக்க சோப்பு கூட இல்ல மச்சான். அது தான் யாவாரம் ஏதாவது செய்யலாம் எண்டு நினைக்கிறன்.

குமார் :- நீ காசைக் கிட்ட வச்சுப் பார்ப்பாய்தானே

லவன் :- ஓமடா.

குமார் :- நான் ஒரு கிலோ கச்சான் வாங்கி வறுத்து தாரேன். முதலில யாவாரத்தத் தொடங்கு. பேந்து பேக்கரி ஒண்டில அறிமுகப்படுத்துறன். அங்க நீ வறுத்துக் கொள்ளலாம்.

லவன் :- உனக்கு கஷ்டம் ஒண்டும் இல்லையா? நீயும் அம்மா இல்லாத பிள்ளை.

குமார்:- நீ எண்ட நண்பன் தானே. இத பற்றி பெருசா நினைக்காதே.

லவன் :- எங்க மச்சான் யாவாரம் செய்யலாம்?

குமார் :- பஸ் ஸ்டாண்டில செய்யுறது சுகமா இருக்கும்.

லவன் :- அப்ப சரி நண்பா போயிட்டு வாரேன்.

லவன் :- மாமா, மாமி நாளைல இருந்து நான் சின்ன யாவாரம் செய்யப்போறன்.

மாமி :- நீ யாவாரத்துக்குப் போனால் வீட்டு வேலைகளை யார் செய்வது?

லவன்:- நான் எல்லா வேலைகளையும் செய்திட்டு போறன்.

மாமி:- அப்போ சரி. வேலைக்கு வேலையும் ஆச்சு, வீட்டுக்கு வருமானமும் ஆச்சு.

மாமா:- உன்னால முடியுமாய்யா.

மாமி:- எங்களுக்கு செலவு குறையும் எண்டு நான் நினைக்குறேன். சிவ பூசைக்க கரடி பூந்த மாதிரி இந்த மனுசன் கொஞ்சிக் குலாவுது.

லவன்:- கச்சான்... கச்சான்... இண்டைக்கு நல்ல யாவாரம். நன்றி வேலவா . சரி ஒரு நாள் பொழுது முடிஞ்சுது. அடுத்த நாள் வேலையைப் பார்ப்போம். அண்ணா... அண்ணா... நேற்று கச்சான் வறுக்க தந்தான்.

பேக்கரி ஊழியர் :- இந்தா தம்பி, உனக்கு கண் பார்வை குறைவா?

லவன்:- ஓம் அங்கிள்.

பேக்கரி ஊழியர்:- பிச்சை எடுக்காமல் யாவாரம் செய்யுராய் பார். உனக்கு கடவுள் துணை இருப்பார்.

லவன்:- சரி வந்தாச்சு. யாவாரம் தொடங்குவோம். கச்சான்... கச்சான்... நல்ல கச்சான்

ஸ்கூல் அதிபர் :- என்ன கிட்ட வச்ச இந்த தம்பி காச பாக்கிறார். கண் பார்வை குறைவோ? கிட்டபோய் கேட்டு பார்ப்போம். தம்பி... தம்பி உங்களுக்கு கண் பார்வை குறைவோ?

லவன் :- எப்படி கண்டு பிடிச்சீங்க ஐயா

ஸ்கூல் அதிபர் :- காச கண்ணுக்குள்ள வச்ச பாக்கிறீங்க. அது தான் கேட்டான்.

ஸ்கூல் அதிபர் :- இப்படி ஏனப்பா கஷ்டப்படணும். நீங்களும் குற்றெழுத்து மூலம் படிக்கலாம் நான் அந்த பள்ளிக் கூடத்துக்குத்தான் அதிபராக இருக்கிறேன். நீங்க வந்தா படிச்சு பெரிய ஆளா வரலாம்.

லவன்:- படிக்கிறது எண்டால் எனக்கு ரொம்ப பிரியம். எனக்கு அம்மா அப்பா இல்ல. நீங்க மாமாவுடன் வந்து இதைப் பற்றி கதைப்பீங்களா சார்.

ஸ்கூல் அதிபர் :- நான் கதைச்சு கூட்டிட்டுப் போறேன். என்னுடன் வாங்கோ.

லவன்:- இவர்கள் தான் என் மாமா, மாமி. நல்ல விளக்கமா சொல்லுங்கோ சார்.

ஸ்கூல் அதிபர்:- ஐயா, அம்மா! நான் இவர்களைப் போன்றவர்கள் படிக்கிற பாடசாலைக்கு அதிபராக இருக்கிறேன். இவர்களை முன்னேற்றுவதுதான் என் இலக்கு. இவர் நல்ல முயற்சியாளன். கட்டாயம் முன்னுக்கு வருவார் எண்ட நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு.

மாமா:- சரி அப்படி என்றால் அங்கு வந்து படிக்கட்டும். எங்களுக்கு ஒண்டும் பிரச்சினை இல்ல.

ஸ்கூல் அதிபர் :- உன்னுடைய வாக்கை எடுங்கோ புறப்படுவோம் . கவனம் ஏறு தம்பி சரி ஐயா நாங்க வாரோம்.

மாமி:- பெரிய தொல்லை முடிஞ்சது.

மாமா :- அவன் நாளைக்கு பெரிய ஆளா வரும்போது தலை குனிஞ்சு நிற்பாய்

மாமி:- பார்ப்போம் மருமகண்ட படிப்போ கிளிப்போ எண்டு

மாமா:- உனக்கு கடவுள் தான் புத்திய தரணும்

ஸ்கூல் அதிபர் :- சரி ஐயா இது தான் நீங்க படிக்க போற பள்ளிகூடம். மது டீச்சர் இவர் லவன். இவருக்கு அடிப்படையில் இருந்து சொல்லி கொடுக்கோணும்.

மது டீச்சர்:- சரி சார். நான் பாக்கிறேன். சரி தம்பி ஒன்றுக்கும் ஜோசிக்க வேண்டாம். உங்களைப் பற்றி எல்லாம் சார் சொன்னவர். நீங்க படிச்ச வேளைக்கு பெரிய ஆளா வருவீங்க. கஜன் இவரை சாப்பிட கூட்டிட்டு போங்கோ.

கஜன் :- வாங்க.

மது டீச்சர்:- லவன் நல்ல முன்னேற்றம் சார். இந்த வருடம் O/L எடுக்கலாம்

ஸ்கூல் அதிபர் :- நீங்க ஒகே எண்டா சரி.

லவன் :- என்னை ஆசீர்வதியுங்கோ சார்.

ஸ்கூல் அதிபர்:- நல்லா பரீட்சை எழுத்தைய்யா. நிச்சயம் நல்ல ரிசல்ட்ஸ் எடுப்பாய்.

மது டீச்சர் :- எப்படி பரீட்சை சுகமா?

லவன்:- சுகம் டீச்சர்.

மது டீச்சர் :- நீ கெட்டிக்காரன் தானே.

லவன் :- நன்றி டீச்சர்.

மது டீச்சர் :- சார் சார் லவனுக்கு 7A, 3B

ஸ்கூல் அதிபர்:- உங்கட முயற்சி வீண் போகேல்ல டீச்சர். லவன் நீங்க பயப்படாதீங்க. உங்களுக்கு நல்ல ரிசல்ட்ஸ் தான்.

லவன் :- நன்றி சார்.

ஸ்கூல் அதிபர்:- இப்படியே கெட்டியா பிடிச்சா உன்னுடைய இலக்கை அடைஞ்சிடுவாய் A/L இல நல்ல ரிசல்ட்ஸ் எடுத்து பல்கலைக்கழகம் செல்ல வாழ்த்துக்கள்.

வினோத்:- வாடா மச்சான் சாப்பிட போவம்.

மது டீச்சர்:- சார் சார் லவனுக்கு LAW க்கு விண்ணப்பிக்கலாம் மாவட்டத்தில் பொஸ்ட் ரேங்க் எடுத்திருக்கான்

ஸ்கூல் அதிபர்:- இப்போ மாறி கிடக்கு காலம் எவளோ வேகமா ஓடுது பாருங்கோ டீச்சர். அவனை கேம்பஸ்க்கு அனுப்புறத்துக்கான வேலைய பாருங்கோ. நீ கவலைப்படாத ஐயா டீச்சர் உன்னை கேம்பஸ்க்கு கூட்டு போய் விடுவா. நீ படிக்கிறதுக்கான எல்லா வசதியும் செய்து தருவோம்.

கஜன் :- வாடா லவன் கோவிலுக்கு போவம். எங்களை விட்டிட்டு கேம்பஸ் போபோற கவலையா இருக்கு நண்பா.

லவன்:- அடிக்கடி நான் வந்து பார்ப்பான் தானே உங்களை. மறப்பேனா நான் உயர நீங்களும் தானே காரணம். A/L முடிச்சிட்டு வா அங்க சந்திப்போம்.

வினோத் :- லவன் (மது டீச்சர் வேகமா வாரா)

மது டீச்சர் :- உங்களுக்கு யாழ்ப்பாண கேம்பஸ்ல LAW க்கு கிடைச்சிருக்கு. இந்த மாசம் 10க்குள்ள ரெஜிஸ்ட்டர் பண்ணட்டாம். இது தான் நீங்க படிக்க போற கேம்பஸ். இங்கு தான் சட்டம் நீங்க படிக்க போறீங்க. நான் புறப்பிடுறேன்.

லாவண்யா :- நான் லாவண்யா நீங்க.

லவன் :- லவன்.

லாவண்யா :- உதவி என்றால் என்னைக் கேளுங்கோ.

லவன் :- தேங்க்ஸ்.

லாவண்யா :- தரன் இவரை ஹாஸ்டலுக்கு கூட்டிட்டு போங்கோ. நாளைக்கு 8.00 மணிக்கு கிளாசுக்கு வந்திடுங்கோ.

தரன் :- லவன்ல ரொம்ப பாசம் தான் போல.

வார்டன்:- தம்பி உதவி தேவை என்றால் தாராளமா கேக்கலாம். உன்னைப் பற்றி மதி டீச்சர் சொல்லீட்டுதான் போனவா. கவலைப்படாம படி.

லாவண்யா:- இப்போ மாரி கிடக்கு நாங்க சந்திச்சு. அதுக்குள்ளே கேம்பஸ்ம் முடிஞ்சு நீங்கள் தான் மெரிட் பாஸாம்.

லவன் :- ரொம்ப தேங்க்ஸ். எல்லாம் உங்க அன்பும் ஆதரவும் தான்.

மதி டீச்சர்:- சார் சார் லவனிட்ட இருந்து Call ஹலோ சார் எப்படி சுகம்? எல்லோரும் எப்படி இருக்கினம் எல்லாரும் நலமா?

ஸ்கூல் அதிபர்:- நாங்க எல்லோரும் நல்ல சுகம்.

லவன் :- குட் நியூஸ் ஒண்டு சார். மெரிட் ல பாஸ் பண்ணீட்டன். யாழ் உயர் நீதி மன்றத்துக்கு சிறப்பு அரச சட்டத்தரணியாக தெரிவாகி இருக்கேன்.

ஸ்கூல் அதிபர்:- வாழ்த்துக்கள் லவன்.

மது டீச்சர் :- ரொம்ப சந்தோசம் ஐயா. எங்கட முயற்சி வீண் போகேல்ல.

லவன்:- தேங்க்ஸ் டீச்சர், தேங்கியூ சார்.

மாமி :- அப்பா, உங்களுக்கு ஒரு ஜோசனையும் இல்ல. நான் எப்படியாவது பொடியன ஜாமின்ல எடுத்திடனும் எண்டு துடிக்கிறேன் . நீங்க அக்கறையில்லாமல் திரியுறீங்க.

மாமா :- இது தான் நாங்க செய்யறது பிள்ளைகளை சேரும் எண்டு பெரியாக்கள் சொல்லுவினம். பெத்த குற்றத்துக்கு இதுவும் அல்ல என்னும் வேணும். கரண் என்ற லோயர் ஓராள் இருக்கிறாராம் அங்க போவோம்.

மாமி:- எவளோ முடிஞ்சாலும் பிள்ளையை கொன்னந்திடனும் அப்பா.

மாமா:- வணக்கம் ஐயா.

லோயர்:- வாங்கோ அம்மா, வாங்கோ ஐயா, சொல்லுங்கோ என்ன பிரச்சினை?

மாமி:- எங்கட மகன் போதை பொருள் கடத்தல் யாவரத்தில ஈடுபட்டு இப்போ உள்ள இருக்கிறார் ஐயா. அவரை ஜாமின்ல எடுக்க போகாத இடம் இல்ல. எல்லாரும் உங்களால தான் முடியும் எண்டு சொல்றாங்க. அது தான் இங்க வந்தோம். நீங்க கை வீட்டிராதீங்க ஐயா.

லோயர் :- டாக்குமெண்ட்ஸை தாங்கோ.

மாமா:- இந்தாங்கோ ஐயா.

லோயர் :- நான் நல்லா பார்த்தான் ஐயா. இது என்ற அறிவுக்கு அப்பாட்பட்டது என்னால முடியாது ஐயா.

மாமி :- அப்படி சொல்லாதீங்க சார். நீங்க தான் கெட்டிக்காரன் எண்டு நிறைய பேர் சொன்னார்கள் எவளோ காசு எண்டாலும் பரவாயில்லை

லோயர்:- எவ்ளோ தாந்தாலும் முடியாது அம்மா என்னால. முடிஞ்சது தான் செய்யலாம். உங்களை பார்க்க பாவமா இருக்கு. லவன் என்று ஒரு அரச சட்ட தரணி யாழ் உயர் நீதி மன்றத்திலே இருக்கிறார். அவருக்கு கண் பார்வை குறைவு. ஆனால் நல்ல சட்டம் பேசுவார். அவரால மட்டும்தான் இதை செய்ய முடியும். அங்க போனால் நிச்சயம் உங்கட மகனை எடுக்க முடியும்.

மாமி :- நன்றி ஐயா.

மாமா :- கலா தங்கச்சிட மகனா இருக்குமோ.

மாமி:- நல்லா தான் லோயறா வருவார்.

மாமா :- கதையை விடு அங்க போய்ப் பார்ப்போம்.

மாமி :- வணக்கம் ஐயா லாயரை சந்திக்க வேண்டும்.

வேலையாள்:- நிறைய பேர் காத்திருக்கீனம். டாக்குமெண்ட்ஸை தாங்கோ கொடுக்கிறன். அவர் பார்த்திட்டு வர சொன்னா கூப்பிடுறேன். இந்தாங்கோ சார் புது பைல் ஒண்டு ஒரு அம்மாவும் ஐயாவும் தங்களை மகனுடைய விபரம் தொடர்பாக கதைக்க வேணுமாம். சந்திக்கவிடச் சொல்லி கெஞ்சீனம்.

லோயர் :- டாக்குமெண்ட்ஸை வாசியுங்கோ.

வேலையாள்:- சார் அம்மா கலா, அப்பா கணேஷ் மகன் சீலன் போதைப் பொருள் கடத்தல் தொடர்பானது.

லோயர் :- இது மாமா, மாமி, ஆச்சே. உடனடியா கூப்பிடுங்கோ அவங்கள்.

வேலையாள் :- உங்களை சார் உள்ள வரட்டாம். உங்களுக்கு அதிஷ்டம் எண்டு தான் சொல்ல வேண்டும். சந்திக்க நேரம் இல்லாம நிறைய பேர் திரும்பி போரினம். சார் எஸ்கியூஸ்மீ

மாமி :- ஐயோ என்ர மருமகன் லவன் தான். அப்பா என்ன ஒரு வளர்ச்சி நான் பெத்ததுகள் கழிசறைகள்.

லவன் :- வாங்கோ மாமா மாமி.

மாமா, மாமி :- எங்களை மன்னிச்சிடு ஐயா.

மாமி :- உன்னட்ட வரவே கால் கூசுது.

லவன் :- எல்லாரும் தெரிந்து பிழை செய்வது இல்ல. அதையெல்லாம் நான் பொருட்டாக எடுக்கவில்லை ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதீங்கோ. உங்கட மகனை ஜாமின்ல எடுக்கிறது எனது பொறுப்பு. கவலைய விடுங்கோ.

மாமி :- நீ என்ர குலவிளக்கு உன்னை ஒரு போதும் அணையவிடமாட்டேன்.

லவன் :- சந்தோசமா போங்கோ. உங்கட மகனோட வீட்டுக்கு வருவேன்.

திரு. அழகு சந்திரகுமார்
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

கேட்டல் குறைபாடுடையவரின் கலாசாரம்

உலகில் பிறக்கின்ற பிள்ளைகள் அனைவரும் பலவிழியங்களை கொண்டுள்ளனர். அதிலும் கேட்டல் குறைபாடுடையவரின் கலாசாரம் நடத்தைகள் குணவியல்புகள் பற்றி ஆராய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

கலாசாரம் என்பதன் கருத்து

கலாசாரம் என்பது சமூகவாழ்வின் மிகத்தெளிவான அம்சங்களின் பெரிய மற்றும் வேறுபட்ட தொகுப்புக்களை குறிக்கும் இது முக்கியமாக மதிப்புக்கள், நம்பிக்கைகள், மொழி மற்றும் தகவல் தொடர்பு முறைமைகள், மக்கள் பொதுவாக பகிர்ந்துகொள்ளும் நடைமுறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இவற்றை ஒரு கூட்டாகவோ, அல்லது இனமாகவோ, பிரதேசமாகவோ கலாசாரம் வேறுபட்டு காணப்படும்.

நவீன உலகத்தில் கலாசாரம் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைமைக்கு ஏற்ப மாற்றம் அடைந்து வருகின்றது இளவயதினர் வயதின் அடிப்படையில் தங்களுக்குள்ளே நடத்தை ரீதியாக கலாச் சாரத்தை உருவாக்குகின்றனர். சொந்த இடங்களை விட்டு வேறு இடங்களுக்கு செல்கின்றபோது அந்த இடங்களுக்குரிய கலாசாரத்தை பின்பற்றுகின்றனர். இது பொதுவாக இடம்பெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றது சிலர் இன்றை உலகில் பல்கலாசாரத்தை பின்பற்றுபவர் களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளின் கலாசாரம்

மனித உயிரிகள் பல்வகைமையான இயல்பு கொண்ட ஒரு சமூகமாக காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தகுதிகளுக்கேற்பவும், இயல்புகளுக்கேற்பவும் தேவைகளின் அடிப்படையிலும் சில கலாச்சார கட்டமைப்புக்களை உருவாக்கி தொழிற்படுகின்றனர். உதாரணமாக ஆசிரியர்கள், அரசியல்வாதிகள், மதகுருமார் குறிப்பிடலாம். இக் குழுக்களிடம் பொதுவான நடத்தைகள், பழக்கவழங்கங்கள், குணவியல்புகள் ஆகியன பொதுவானதாகவும் வித்தியாசமானதாகவும் காணப்படுகின்றன. இதே போலத்தான் தேவையுடையவர்களிடத்திலும் கலாசாரம், நடத்தைகள்,

குணவியல்புகள் ஆகியன காணப்படுகின்றன. கேட்டல் குறைபாடுள்ளவர்களும் தங்களுக்குள்ளே ஒரு கலாசாரத்தை வடிவமைத்துத் தொழிற்படுவதுடன் நடத்தைகளும், குணவியல்புகளும் வித்தியாசமானதாகவும் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் சாதாரண பிள்ளைகளிடத்தில் காணப்படுகின்ற கலாசாரங்கள் சில கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளிடமும் காணப்படுவதுடன் அதே வேளை வித்தியாசமான கலாசாரத்தையும் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அந்தவகையில் கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளிடம் காணப்படுகின்ற கலாசாரத்தை நோக்குவோம்.

1. மொழிசார்ந்த கலாசாரம்

ஒவ்வொரு நபர்களும் கருத்துக்கள், தேவைகள், விருப்பங்களை வெளிப்படுத்தவும் பரிமாறிக்கொள்ளவும் மொழி ஒரு ஊடகமாகத் தொழிற்படுகின்றது. இம்மொழியானது ஒலிவடிவமாவோ அல்லது ஒலிவடிவம் சாராத வகையிலோ வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இது பொதுவாக சாதாரண மனித உயிரிகளிடத்தே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதேபோலத்தான் கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளிடத்தே தங்களின் தேவைகள், விருப்பங்கள், கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் பரிமாறிக்கொள்வதற்கும் சைகைமொழியை பயன்படுத்துகின்றனர். இதுவே இப்பிள்ளைகளின் தேசிய மொழியாகவும் இப்பிள்ளைகளை அடையாளப்படுத்துவதாகவும் காணப்படுகின்றன. உலகில் சைகை மொழியானது பிரதேசங்கள், நாடுகளுக்கிடையே வேறுபட்டு காணப்படுவதுடன் சைகை மொழியை பிரயோகிக்கும் முறைகளிலும் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக இலங்கையில் இரு கைகளையும் பயன்படுத்தும் சைகை மொழியும் அமெரிக்காவில் ஒரு கையை பயன்படுத்தும் சைகை மொழியும் காணப்படுகின்றது.

2. தொழில் சார்பான கலாசாரம்

பொதுவாக கேட்டல் குறைபாடுள்ளவர்கள் எதிர்காலத்தில் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லாது தொழிற்படுகின்றனர். இதனால் ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்குத் தேவையான திறன்களை விருத்தி செய்யாத நிலைமை காணப்படுவதுடன் தொழில்களில் ஈடுபடுவதற்கான திறன்களை விருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போது ஆரம்பத்திலேயே கூடிய ஊதியத்தை எதிர்பார்த்து வாய்ப்புக்களை இழப்பதுடன் பொருத்தமற்ற தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

3. கல்வி அறிவு சார்பான கலாசாரம்

கேட்டல் குறைபாடு காரணமாக பேச்சுத்திறன், மொழித்திறன், கேட்டல்

திறன் பாதிப்பதன் விளைவாக கல்வி ஊடாக அடையப்பட வேண்டிய தேர்ச்சிகளை அடைந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றன. இவர்கள் சிந்திப்பதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் போதியளவு சொற்களஞ்சியம் இல்லாத காரணத்தினால் கற்றல் செயற்பாடுகள் தடைப்படுவதுடன் தொடர்ந்து கொண்டுசெல்ல முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக க.பொ.த. சாதாரணதரம் வரை கற்கும் பிள்ளை அதன்பின் கற்க முடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் கல்வி அறிவில் குறைந்த தகமையுள்ளவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளின் நடத்தை

உயிரினங்கள், தனிநபர்களின் அவை சார்ந்திருக்கும் தொகுதிகள் தங்களின் சுற்றுச்சூழல்சார்ந்து வெளிப்படுத்தும் செயல்கள் அல்லது பழக்க வழக்கங்களின் தொகுப்பாகும். கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் கேட்கும் திறன் இல்லாத காரணத்தினால் பல்வேறு வகையான நடத்தைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தும் நடத்தைகள் பின்வருமாறு:

01. கற்றல் செயற்பாட்டின் போது வெளிப்படுத்தும் நடத்தைகள்

- ஆசிரியர் பேசும்போது அவரது உதடுகளின் அசைவிலும் முகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களிலும் கூடிய கவனம் செலுத்துவர்
- தலையை ஒருபக்கமாகச் சாய்த்து பிரசையுடன் செவிமடுப்பார்கள்.
- ஆசிரியர் எதைக் கூறினாலும் அதனை விளங்கிக்கொள்ள சிரமப்படுவர்.
- சொன்னது கேட்காமையால் மீண்டும் மீண்டும் கேட்பார்கள்.
- ஒரு முறையில் பல ஆலோசனைகள் வழங்கப்படும் போது அவற்றுள் சிலவற்றைத் தவறவிட்டு கிரகித்தல்
- சில ஒலிகளை பிழையாக உச்சரித்தல்.
- சொல் உச்சரிப்பு குறைபாடு, பிழையான உதட்டசைவினை வெளிப்படுத்துவர்.
- ஒரு பாடத்தைப் பற்றியோ ஏதேனும் ஒன்றைப்பற்றியோ விளக்கம் தரக் கஸ்ரப்படுவர்.
- கேட்டு எழுதலில் ஆர்வம் காட்டுவார்.
- சொற்களஞ்சியம் வரையறுக்கப்பட்டதாக காணப்படுவார்.
- காதின் அருகே கையை வைத்து செவிமடுக்க முயல்வர்.
- காது வலி, நோவு குறித்து முறைப்பாடு செய்வார்.
- உரத்து பேசுதல்.
- தாழ்ந்த குரலில் பேசுதல்.

- ஒரே பாணியில் கதைத்தல்.
- தம்மை சூழ நிகழ்பவை பற்றி எவ்வித கவனமின்றி இருத்தல்.
- கேட்கப்படும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கமுடியாமை மிக மந்தமான துலங்களைக் காட்டுதல்.
- வகுப்பறையில் இருக்காது எழுந்து திரிதல்.
- சொற்களை பிரித்தறியும் தன்மை குறைவாக காணப்படுதல். இதனால் சில சொற்களுக்கு ஒரேமாதிரியான சைகையை செய்தல் உதாரணமாக பொருள், என்ற சொல்லுக்கான சைகையே பொருத்தமான என்ற சொல்லுக்கும் செய்தல்.

02. மனவெழுச்சி சார்ந்து வெளிப்படுத்தும் நடத்தைகள்

கேட்டல் குறைபாடுடைய பிள்ளைகள் பொதுவாக மனவெழுச்சியை வெளிப்படுத்துவர். இது ஆரோக்கியம் சார்பாக நடைமுறையில் பல்வேறு வகையான விளைவுகளைச் சந்திக்கின்றனர். அந்தவகையில் கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளிடம் காணப்படுகின்ற மனவெழுச்சி சார்ந்த நடத்தைகள் பின்வருமாறு:

➤ கோபம் மற்றும் மறுப்பு

கேட்டல் இழப்பின் காரணமாக சூழ்நிலைமைகளை புரிந்துகொள்ளமுடியாத நிலை ஏற்படுத்தினால் சூழலில் இருக்கின்ற நபர்களுடன் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதுடன் குறித்த சந்தர்ப்பத்தில் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமல் தவிர்ப்பதுடன் தங்களின் வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்துவர். உதாரணமாகத் தெரியாது, முடியாது என்று கூறுவார்கள்.

➤ மனச்சோர்வு

தங்களால் செயற்பாடுகளை செய்வதற்கு முயற்சிக்காது செய்ய இயலாது என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு வகுப்பறைகளில் மனச்சோர்வுடன் காணப்படுவர். இதன் வெளிப்பாடாக அழகை, தலையிடி, அடிக்கடி மலசல கூடம் செல்லல், நித்திரை போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்

➤ பயம்

சில செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு செய்யக் கூடிய திறன் இருந்தும் நம்பிக்கையீனம் காரணமாக தங்களின் பயத்தினை வெளிப்படுத்துவார்கள். உதாரணமாகச் செயலை செய்யும்படி கூறும்போது வேண்டாம் என்று கூறுவதுடன் அதீதமான உடல் மொழியையும் வெளிப்படுத்துவார்.

03. மொழி விருத்தி சார்பான நடத்தை

கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் பொதுவாக மொழியை ஒலி வடிவில் கற்கமுடியாததனால் மொழியை பிரயோகிப்பதில் பல்வேறுவகையான இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்கின்றார்கள். சொற்களஞ்சியத்தை விருத்தி செய்யமுடியாத நிலைமையின் காரணமாக அறிவுத்திறன் விருத்தியடையாத நிலை காணப்படும் இதன் வெளிப்பாடுகளாக,

01. எழுதுவதில் சிரமப்படுதல் எழுத்துப்பிழைகள் ஏற்படுதல்.
02. இலக்கண முறையில் மொழியை பிரயோகிக்க முடியாமை.
03. நிறைவில்லாத அரைகுறையான பதில்களை எழுதல்.
04. கருத்துக்களை வெளியிட முடியாமல் இடர்படுதல்.

04. பேசும் திறன் இன்மையால் ஏற்படும் நடத்தைகள்

கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளிடத்தில் பொதுவாக பேசும் திறன் பாதிப்படையும் இதன் விளைவாக கற்றல் திறன் பாதிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் தங்களின் கருத்துக்களையும் விருப்பங்களையும் வெளிப்படுத்த முடியாமல் குழப்பமான மனநிலையில் காணப்படுவர்.

05. சமூக விருத்தி சார்பான நடத்தை

கேட்டல் குறைபாடு காரணமாக தொடர்பாடல் திறன் பாதிக்கப்படுவதன் காரணமாக ஏனைய சமூகங்களுடன் இணைப்பினை ஏற்படுத்துவதில் இடர்படுவதனால் சமூகங்களுடன் இணைந்து செய்படாமல் விலகியிருத்தல், விருப்பமின்மையை வெளிப்படுத்தல். இதன் விளைவாக சமூகத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டிய தேவைகள் இழக்கப்படுகின்றது.

கேட்டல் குறைபாடு உள்ள பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் குணவியல்புகள்

01. தாழ்வு மனப்பான்மை

சூழ்நிலைகளோடு இல்லாததினால் செவித் திறன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு நடந்துகொள்ளமுடியாது. தம் வயதையொத்த பிள்ளைகளுடன் தொடர்புகொள்ளவியலாது. நாளடைவில் தன் இயலாநிலையை நினைத்து வருந்தி வெட்கப்பட்டு யாருடனும் சேராமல் ஒதுங்கிக்கொள்ளுதல். யாரேனும் அலட்சியப்படுத்தும் போது தன் மீது வெறுப்பு ஏற்படத்தொடங்குகிறது. இதனால் தாழ்வுமனப்பான்மை ஏற்பட்டு தன்னம்பிக்கை இழக்கப்பட்டு கற்றல் ஆளுமை வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

02. உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் பிரச்சினை

செவித்திறன் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளிடம் அசாதாரண நடத்தைகளைக் காணலாம். புரிந்துகொள்ளும் திறன் இல்லாததினால் மனம் அமைதியின்றித் தவிப்பர். தன் வயதையொத்த குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து செயற்பட முடியவில்லை என்பதால் பல ஏமாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். இதனால் காரணமின்றிக் கோப்படுதல், திடீரென்று தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தல் போன்றன வெளிப்படுவதுடன் நிலையான நடத்தையைக் காணவியலாது. எப்போதும் பிறரை சந்தேகப்படும் குணமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுவர்.

03. சில சந்தர்ப்பங்களில் குழம்பிப்போன மனதுடன் மகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருப்பர்.

04. எளிதில் ஏமாறக் கூடியவர்கள்

சிலர் கூறுவதில் உள்ள விளைவுகளை அறியாமல் இருப்பதனால் பிறரால் ஏற்படுத்தும் பிழையான தூண்டல்களுக்கு துலங்குவர்.

05. பிழுவாதக்குணம் காணப்படும்

06. ஞாபகத்திறன்

செயல்கள் ரீதியான விடயங்கள், கட்புலன் ஊடான வெளிப்பாடுகள் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பார்கள். ஆனால் மொழிசார்ந்து வெளிப்படுத்தும் விடயங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கக் கடினப்படுவதுடன் மறந்துவிடுவர்.

07. சந்தேகப்படுதல்

ஒருவர் கூறுகின்ற விடயங்கள் மீதும் விருப்பமில்லாதவர்கள் மீதும் சந்தேகப்படுவர். இதன் வெளிப்பாடாக கூடாதவர், பொய் சொல்லுகின்றார் என்ற பதில்களைக் கூறுவார்.

08. தங்களால் செய்யக் கூடிய செயற்பாடுகளில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு செயற்படுதல்

உதாரணமாக விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுதல், சிறுவர் முகாம்களில் நடைபெறுகின்ற செயற்பாடுகள், கலைநிகழ்வுகளில் பங்கேற்று செயற்படுதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் ஆர்வத்தோடு செயற்பட்டு மகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்துவர்.

09. தெரிந்த விடயத்தையே திரும்ப திரும்ப செய்யும் குணவியல்பு காணப்படும்

உதாரணமாக ஒரு கதை ஒன்றை கூறச்சொன்னால் ஏற்கனவே கூறிய கதையையே திரும்ப கூறுவர்.

10. பணிவு, மரியாதை செய்தல்

மகிழ்ச்சிகரமாக காணப்படும் போது எல்லோரிடத்திலும் பண்பாகவும், பணிவாகவும், மரியாதையாகவும் செயற்படுவர். அதேநேரம் மகிழ்ச்சி இல்லாது மனம் குழம்பிய நிலைமை காணப்படும்போது முரண்பாடாகச் செயற்படுவர். இதன் வெளிப்பாடுகளை வகுப்பறைகளில் அவதானிக்கலாம்.

11. எதிர்கால இலக்கு பற்றி சிந்திக்காமல் தொழிற்படுதல்

கேட்டல் குறைபாடுடைய சிறு பிள்ளைகள் தொடக்கம் பெரியவர்கள் வரை இக்குணவியல்பு காணப்படுகின்றது. இதன் வெளிப்பாடாக நீங்கள் ஏன் கல்வி கற்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் தெரியாது என்று பதில் கூறுவார்கள். நீங்கள் எதிர்காலத்தில் என்ன வேலை செய்ய விருப்பம் என்று கேட்டால் பாப்பம் அல்லது தெரியாது என பதில் கூறுவர்.

12. பொறுமை குறைவாக காணப்படும்

கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் ஏதாவது ஒரு செயற்பாட்டில் குறிக்கப்பட்டளவு நேரம் பொறுமையாக இருந்து செயற்படமாட்டார். செயற்பாடுகளை நிறைவு செய்யாது அறைகுறையாகச் செய்தல். சில நேரங்களில் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமல் நேரத்தைக்கடத்துதல். வகுப்பறைகளில் இதனை அவதானிக்கலாம். இதன் வெளிப்பாடாக முடியாது, சோம்பலாக இருக்கிறது, பிறகு செய்வம், ஒரு இடத்தில் இருக்காது எழுந்து திரிதல், அந்த நேரத்தில் எண்ணத்தில் எழுகின்றவற்றை சொல்லி செயற்பாடுகளைச் செய்யாமல் இருப்பார்கள்.

சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற விசேட தேவையுள்ள கேட்டல் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகளின் கலாசாரம், நடத்தைகள், குணாதிசயங்கள் பற்றி மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் ஊடாக அறிய முடிகிறது. எனவே இவ்வாறான பிள்ளைகளை சமூகத்தில் சிறந்த முறையில் வாழ்வதற்குத் தேவையான உதவிகளை வழங்குவது எல்லோரினதும் சமூகப் பொறுப்பாகும்.

ஆக்கம்:- அருளம்பலம் போல்கார்டிங்
(ஆசிரியர் -நவில்பட்டி பாடசாலை)

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

தடுப்பு விடுதியிலே தடுத்து விடப்பட்ட ஓர் அறையின் மூலையிலே கூரையை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவளின் காதுகளில் ஒலிப்பு மணியோசை போல் கேட்ட சத்தத்திற்கு திடுமெனத் திரும்பினாள் அகல்யா.

“என்னடியம்மா இப்படி யோசிக்கிறா... கூப்பிடிறது கூட காதுல கேக்காம....”

(ஒண்ணும் இல்லக்கா. தடுப்பில இருந்து எங்க வெளிய போறது? எப்பிடி போறது? எண்டுதான் யோசிக்கிறன்) என்று சொன்னவளின் முகம் இறுக்கமாகத் தான் இருந்தது. ஆயினும் அவளது இளகிய மனத்தினை நீர் நிறைந்த அவளது கண்கள் காட்டி நின்றது.

“அட சீ! இவ்ளோ தானா? நானில்லையா? உனக்கு. என் கூட வந்திரன்...” என்று கூறியவளின் வார்த்தையினை அகல்யாவின் வார்த்தைகள் தடுத்தன.

(அக்கா நீங்களே கூட்டுக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்தீங்க. நானும் உங்களுக்கு பாரமாகவேண்டியிருக்கும். காலும் ஏலாது. கையும் ஏலாது. என்னால உங்களுக்கு எந்த பயனும் இல்லக்கா. தயவு) என எடுத்தவளை கையை மேலே உயர்த்தித் தடுத்தாள் மாலினி. (நீ என்னை உன் சொந்த அக்காவா நினைச்சா வா இல்லண்ணா நான் வற்புறுத்தல. முடிவு உன் கையில்.)

தடுப்பில் இருந்து மாலினி வீட்டிற்கு சென்ற அகல்யா தனக்குத் தாய், தந்தை இல்லை என்ற விசயத்தையே மறந்திட்டா. ஆனா அங்கு அந்த வீட்டில் ஆண் பிள்ளைகள் கூட நால்வர் இருந்தார்கள். அகல்யாவிற்கு அது பெரும் சவாலாகவே இருந்தது. ஒரே வீட்டில் ஒன்றாக வாழ்வதைச் சமாளிப்பது என்பது பெரும் அவஸ்தையே. மாற்றுத் திறனாளியான அகல்யாவிற்கு மாதவிலக்கு பெரும் போராட்டமாகக் கழிந்தது. ஆயினும் அத்தனை விடயத்தினையும் அவள் தாங்கிக் கொண்டாள்.

கையில் ஒரு கடிதத்துடன் மூச்சிரைக்க ஓடி வந்த மாலினியைப் பார்த்து பயந்த அகல்யா, (“என்னாச்சுக்கா என்னாச்சு”) என்று பதட்டத்துடன் கேட்டாள். அகல்யா பதட்டத்தின் உச்சிக்கே சென்று கீழே விழுந்து விட்டாள்.

“உனக்கு, உனக்கு” என்றவளின் கண்கள் கலங்கி (பல்கலைகழகம் கிடைச்சிருக்கு) எனும் அவளின் வார்த்தையினை கேட்ட அகல்யா மனப்பூரிப்பில் உச்சி குளிர்ந்து விட்டாலும் “அதுக்கு இப்பிடியாக்கா ஓடி வாறது?” நான் என்னமோ ஏதோ எண்டு பயந்திட்டேன்.”

“இந்தாடியம்மா போம்; கோயில்ல போய் கும்பிட்டு கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லிட்டு வா” என அகல்யாவை அனுப்பிவைத்தாள் மாலினி.

காலங்கள் உருண்டோடியது. பல்கலைக்கழக வாழ்வில் படு கெட்டித்தனமானவள் என்ற பெயரையும் அகல்யா தட்டிக்கொள்ள தவறவில்லை. ஆனாலும் பருவக்காதல் அவளை விடாமல் துரத்தியது.

அதே பல்கலைக்கழகத்தில் அகல்யாவிற்கு உள்ளத்துணை நண்பனாக வாய்த்தவன் கபிலன். அகல்யாவின் மனதும் சற்றுக் கரையத்தொடங்கியது.

அகல்யா மாற்றுத்திறனாளியாக இருந்தாலும் பேரழகி. அவளது அழகிய முகம் ஆயிரம் அகல்விளக்குகளை ஏத்தியது போன்ற பிரகாசத்தை வெளித்தள்ளியது.

ஆசை மொழி காதல் வழி என்று அகல்யாவின் மனம் கபிலனையே கண் கண்ட தெய்வமாக போற்றவைத்தது. காதல் மயக்கத்தில் தெளியாத அகல்யா படிப்பிலும் சற்று தளர்ச்சி கண்டாள். கபிலன் தன் ஆசைகள் அனைத்தையும் அகல்யா மூலமாக தீர்த்துக் கொண்டான். தனது பட்டப்படிப்பின் பகுதியினை ஒரு வருடம் முன்னதாகவே முடித்துக்கொண்டு அகல்யாவிற்கு சொல்லிக் கொள்ளாமலேயே தனது ஊருக்குச் சென்றுவிட்டான். அகல்யா எவ்வளவு முயற்சி செய்தும் கபிலனுடன் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை.

காதல் தோல்வி என்றாலே பலரது முடிவு தற்கொலை தானே! அகல்யா மட்டும் விதி விலக்கா என்ன? தற்கொலை முடிவல்ல என்று தெரிந்தும் சென்ற அவளது முட்டாள்தனத்தை அவளது மனசாட்சி தட்டிக் கேட்டது.

கண்ணீரும் சோர்வுமாக கழிந்த அவளது வாழ்வில் அவள் அவளாகவே சுயதொழில் வாய்ப்பினை ஊக்குவிப்பதற்கான பெரும் நிதியுதவி வெளி நாட்டில் இருந்து கிடைத்தது. அதனை முதலீடாகக்கொண்டு கல்வியினை ஊக்கப்படுத்தும் முயற்சியினை கைக்கொண்டாள் அகல்யா.

கடதாசி உற்பத்திப்பொருள் நிறுவனத்தினை நான்கு கிளைகளாக்கி விட்டாள் அகல்யா.

இரண்டு வருடம் வெளிநாட்டுப் பயணம். அவளது கை கால்களுக்கு சிறிது மாற்றத்தையும் அறுவைச்சிகிச்சையினால் கொடுக்கமுடிந்தது. ஊருக்கு வந்ததும் அவளுக்குப் புதிய பணியொன்றை தொடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை. புதிய முகாமையாளர் ஒருவரை தேர்ந்து எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அலுவலகமே அல்லோலகல்லோலபட்டிருந்தவேளை நேர்முகப்பரீட்சை நடந்து கொண்டிருந்தது. அடுத்த நபரின் உள்நுழைவுக்காக அழைப்பு மணியை தட்டி விட்டு பொருத்தமான எவரும் கிடைக்கவில்லையே என்ற மன வேதனையுடன் தன் முதுகினை கதிரையில் அழுத்தமாக ஊன்றியபடி சாய்ந்தாள் அகல்யா. உள்நுழைந்தவனை கண்ட மாத்திரத்திலேயே கதிகலங்கிப்போனாள் அகல்யா. ஆயிரம் சூரியனது அகல்விளக்குப் போன்ற அவள் முகம் அமாவாசை நிலவு போல் திடுமென ஒளியிழந்துவிட்டது. ஆம் வந்தவன் கபிலன். எந்தச் சலனமும் இன்றி வந்திருக்கையில் அமர்ந்தவன் நேர்முகப் பரீட்சகர்கள் கேள்விக்கு கனகட்சிதமாகப் பதில் உரைத்தான். அகல்யா வாயடைத்துப்போய்விட்டாள். பயம், பதட்டம், கோபம், தவிப்பு, ஏக்கம் என எல்லா உணர்வுகளும் ஒன்று சேர்ந்து அகல்யாவை ஆக்கிரமித்து ஒருவித புது உணர்வுக்குள் தள்ளிவிட்டது என்றே கூறலாம். கண்களில் இருந்து புறப்பட்ட கண்ணீரை எப்படியோ தடுத்து நிறுத்தியவள். அவனது ஆளுமைப் பண்பையும் சற்றே சோதித்தாள். கபிலனை பொருத்தமற்றவன் என விலக்கமுடியாத சூழ்நிலை. என்ன செய்வது? ஏது செய்வது என்ற இக்கட்டான சூழ்நிலை. இருதலைக் கொள்ளிஎறும்பின் கதையாகிவிட்டது அகல்யாவின் நிலை. கபிலனை நிராகரித்தால் நிர்வாகத்திற்கு காரணம் சொல்லியே ஆகவேண்டும். ஆனதைப் பார்த்துக் கொள்ளுவோம் எனும் திடகாத்திரத்துடன் கபிலனை தெரிந்தெடுத்தாள் அகல்யா.

பதில் சொல்ல முனைந்த நிர்வாகத்திடம் நான் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன் என பணியினை தன்வசம் தக்கவைத்தாள் அகல்யா. சிற்றூழியப் பணியாளர் மூலம் கபிலனை அழைத்தாள் அகல்யா.

“எஸ்கியூஸ் மி மெடம்”) என்கின்ற வார்த்தையை கேட்டுத் திரும்பிய அகல்யா (என்னவாயிற்று. புதுப்பணியாளர் எங்கே?) என ஐயப்பாட்டுன் வினாவினாள். அங்கே சிற்றூழியர் மட்டும் தான் நின்றிருந்தார்.

“அது வந்தம்மா நான் கூப்பிடக் கூப்பிட நிக்காமல் அவரு போய்ட்டாரு அம்மா”). என ததும்பியவரது குரலை கேட்ட அகல்யா,

“பரவாயில்லண்ணா நீங்க போங்க”) என இலாவகமாகக் கூறிவிட்டு அவசர அவசரமாக ஓடிச்சென்று காரில் ஏறிக்கொண்டாள். கபிலனை அவளது கார் கலைத்துப் பிடிக்கத் தவறவில்லை. கபிலன் சற்றே திகைத்துவிட்டான்.

ஓரமாக காரை நிறுத்திவிட்டு (சற்று உங்களுடன் கதைக்கவேண்டும்) என்று கூறியவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவில்லை கபிலன்.

கூனி குறுகுகின்றான் என உணர்ந்து கொண்ட அகல்யா. (உங்களுக்கு வேலை திறமை அடிப்படையில் கிடைக்கப் பெற்றது. அழைப்பை பெற்றுக் கொள்ளாமல் எங்கு செல்கின்றீர்கள்?) என வினாவியவளது வினாவிற்கு விம்மலுடன் கூடிய பதில் பெரும் கலக்கமாக வந்து விழுந்தது. (அது உன்னோட பெருந்தன்மை அகல்யா ஆனா... நான்.... பெரிய பாவி.... பாவத்திற்கான பரிகாரத்தை இன்னைக்குவரைக்கும் தேடிக்கிட்டுதான் இருக்கன். இந்த வேலை கிடைச்ச பாவத்திற்கான ஒட்டுமொத்த தண்டனையும் ஒரே நாள்ள கிடைச்ச நரக வேதனையை அனுபவிக்க வேண்டி இருக்கும். அந்த கொடுமையை என்னால தாங்க முடியாது. அதால என்னை போகவிடு அகல்யா.”) எனக் கூறியவளது வார்த்தையை கேட்டு மனம் உடைந்துபோனாள் அகல்யா.

கரைத்தார் கரைத்தால் கல்லும் கரையத் தானே செய்யும்.

கபிலனின் வார்த்தைகளும் மண்டாட்டங்களும், மண்டியிடல் தன்மையும் அகல்யாவை நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது. மீண்டும் வசந்த காலம் வந்துவிட்டது. என குதுகலத்துடன் இருந்தாள் அகல்யா. ஓரிரண்டு மாதங்களில் கபிலன் முகம் வெளுத்தது. பசுந்தோல் போர்த்திய புலி தான் கபிலன் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை உணர்ந்தாள் அகல்யா. காரணம் புதிய வேலை பணிக்காக ஓர் அந்தரங்கக் குழுவினை சந்திப்பதற்குச் சென்ற அகல்யா கண்ட காட்சி கபிலன் தனது மனைவி அவளது மடியில் அழகே உருவாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த பெண் குழந்தை என்பவர்களை ஒரு சேரக்கண்டாள். தன்னுடைய சொத்துக்காகவும், பணத்திற்காகவும் தன்னையே மீண்டும் ஏமாற்ற துணிந்த கபிலனை நினைத்து குமுறிய மனத்துடன் வெளியேறினாள் அகல்யா.

நிசப்தமே உருவான அறைக்குள் ஊடுருவினான் கபிலன்.

“காய் அகல், ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்க” எனக் கேட்டவளிடம் மிக மிருதுவாக பதில் வந்தது. (வெளுத்ததெல்லாம் பால் என நம்பியது என குற்றம். ஏமாறுபவர்கள் இருக்கின்றார்கள் அவர்களை ஏமாற்றியே வாழ்ந்துவிடலாம் என எண்ணியது உன் குற்றம்,) (உனக்கு ஓர் பெண்குழந்தை இருக்கின்றாள். அவளும் ஒரு கேடுகெட்டவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு அப்பா! அப்பா! எனக் கூச்சலிட்டு உன் காலடியில் விழுந்தால் என்ன செய்வாய்? கல்லுக்குள் ஈரம் இருக்கும் என நம்புவது என்னைப் பொறுத்தவரை ஏமாற்றமான விடயமே. ஆக கபிலன் மீண்டும் உன்னை மன்னிக்கிறேன். உன் பெண் பிள்ளைக்காக

பிழைத்துப் போ! போய் விடு. கேவலம்கெட்ட உன்னை என் பார்வைக்குகூட காட்டக் கூடாது. என நான் நினைக்கிறேன். போடா வெளியே) என்று கூறியவளது கண்கள் அனலைக் கொட்டின. வெளியேறிய கபிலனுக்கு இதயமே இறுகிப் போனது. அவன் செய்த தவறை அவன் உணர ஆரம்பித்துவிட்டான். போதும் அகல்யாவோ மிடுக்குடன் நடைபோட்டாள். அந்த அகல்யை கல்லாக சபிக்கப்பட்டு கலையிழந்து போனாள். ஆனால் இந்த அகல்யையோ கல்லாகிப் போன பெண்களுக்கு கருத்துகூற களத்திற்கு தயார் ஆனாள்.

அதோ பரிதாபமாக பார்த்துப் பழக்கப்பட்ட எம் கண்களுக்கு புதுமையான ஆச்சரியக்குறியிட்டுச் செல்கிறாள் அகல்யா.

முற்றிற்று

திரு. விஜயகுமார் விஜயலதன்
நிகழ்ச்சித்திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்
புதிய வாழ்வு நிறுவனம்.

வீழ்வேன் என்று நினைத்தாயோ?

காட்சி - 01

(அந்திவானம் சிவந்திருக்க, இளம்காற்று மெதுவாக உடலுரச, உள்ளங்கள் இரண்டும் கடற்கரையில் அமர்ந்திருக்க....)

சந்தோஸ்:- ஆஹா! எத்தனை நாட்களாகிவிட்டன இப்படியொரு தருணத்தை நாம் கடந்து.

நிசா:- ஆமாம், இனி நமது அடுத்த சந்திப்பு நமது திருமணம் முடிவடைந்த பின்னாகத்தான் அமையும்.

சந்தோஸ்:- ஆம், உங்கள் வீட்டில் திருமணத்திற்கான வேலைகள் யாவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்களா?

நிசா:- ஆரம்பித்துவிட்டோம். நீங்களும் ஆரம்பியுங்கள்.

சந்தோஸ்:- மம்ம்... சரி நேரமாகிவிட்டது நாம் செல்வோம் வாருங்கள் நிசா

நிசா:- ஆமாம் செல்வோம்

காட்சி - 02

(வாகனங்கள் நெருக்கமாக செல்லும்வேளையிலே தெருவிலே திடீரென அழகுரல் தெருவெங்கும் பரவியவேளை...)

சந்தோஸ்:- ஐயோ! ஐயோ! (மக்கள் யாவரும் கூட்டமாக சூழ நிசா வைத்தியசாலைக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டாள்)

வைத்தியர்:- தம்பி! நான் கூறுவதைக் கேட்டு மனம் தளராதீர்கள். மனவறுதியுடன் கேளுங்கள்...

சந்தோஸ்:- வைத்தியரே ஏன் இப்படிக்கூறுகிறீர்கள்? என்ன நடந்தது?

வைத்தியர்:- நிசாவிற்கு ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாக அவரின் இரு கண்களும் பார்வையை இழந்துவிட்டன.

(அறையில் இருந்து அழகுரல் வெளிவருகிறது)

நிசா:- கடவுளே! எனக்கு என்ன நடந்தது? நான் கண்களை விழிக்கிறேன் இருப்பினும் யாரையும் தெரியவில்லை. யாவுமே இருளாகக் காணப்படுகிறதே. இறைவா! என்ன சோதனை...

சந்தோஸ்:- நிசா, மனதைத் தளரவிடாதே. என்ன செய்வது இதுதான் உன் விதி. என்னை மன்னித்துவிடு நீ. என்னாலும் என்ன செய்ய முடியும். எனது வீட்டில் உன்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நான் செல்கிறேன்.

நிசா:- இறைவா! ஏன் இந்த சோதனை, இவ்வாறு செய்யாது என் உயிரையே பறித்திருக்கலாமே ஐயோ....

காட்சி - 03

(திசையறியா பறவையைப்போல் கல்மனத்துடன் மெதுவாக நடந்து வந்து வீதியின் ஓரமாக வீற்றிருக்க அதைக்கண்ட இளைஞர் கூட்டம் அவளருகே வந்தபோது...

இளைஞரில் :- ஏ.... பெண்ணே! ஏன் இங்கு தனியாக இருக்கிறாய்? ஒருவன்

மற்றொருவன்:- துணையாக நான் வரவா உன்னுடன்?

ஏனைய:- ஹா, ஹா, ஹா... அட பாவமடா கண் தெரியாது இவளுக்கு ஹா... இளைஞர்கள்

(அவ்வேளை வீதியிலே ஒரு முதாட்டி வந்தாள்)

முதாட்டி:- தம்பிமார்களே! உங்களை கையெடுத்து வணங்குகின்றேன் இந்தப் பெண்ணை விட்டுவிடுங்கள்...

(கூட்டமாக நகர்ந்து சென்றனர்)

நிசா:- உங்கள் உதவிக்கு நன்றி தாயே...

முதாட்டி:- மகளே! யாரம்மா நீ? ஏன் இந்த இரவு வேளையில் இங்கே தனியாக அமர்ந்திருக்கிறாய்?

நிசா:- ஓ இரவாகிவிட்டதா? இருளடைந்த என் கண்களிற்கு இரவானது எப்படித் தெரியும்?

முதாட்டி:- மகளே மன்னித்துவிடு, எங்கே உன் வீடு இருக்கின்றது?

நிசா:- தாயே! நான் ஓர் அநாதை. சிறு வயதிலே என் பெற்றோரை இழந்தேன். பின்பு கண்களை இழந்ததால் காதலனை இழந்தேன்...

மூதாட்டி:- இறைவா! என்ன சோதனை மகளே. இன்றிலிருந்து உனக்காக நான் இருக்கிறேன். என் வீட்டில் நான் தனியாகவே உள்ளேன். நீ வா என்னுடன். வா மகளே.

காட்சி - 04

(தொழிலுக்கான நேர்முகப் பரீட்சைக்காக வீதியில் செல்லும்போது)

கமலா:- மூஞ்சூறு தான் போகக்காணலயாம் விளக்குமாரையும் தூக்கிக்கிட்டு போறன்னுதாம்..”

சாந்தி:- பாட்டி! இந்த வயசான காலத்தில இந்த கண்ணு தெரியாதவள ஏன் கூட்டிற்று வந்திங்க? உங்களுக்கு எவ்வளவு சிரமம்?

மூதாட்டி:- நிசா, நீ வாம்மா நாங்கள் செல்வோம்

(வாசலில் காத்திருக்கையில்)

ராணி:- நீங்கள் நேர்முகப் பரீட்சைக்காகவா வருகைதந்தீர்கள்? படித்த திறமையுடைய நாங்கள் இருக்கும்போது கண்தெரியாத உங்களை எப்படித் தெரிவுசெய்வார்கள்? ஹா.... ஹா.... ஹா...

(நிசாவின் பெயர் அழைக்கப்படுகிறது)

பணிப்பாளர்:- நீங்கள் பார்வையற்ற மாற்றுத்திறனாளியா? உங்களால் எப்படி வேலைபுரிய முடியும்?

நிசா:- ஆம் நான் பார்வையற்ற மாற்றுத்திறனாளிதான். இருப்பினும் ஏனையோரைப் போலவே என்னாலும் பணிபுரியமுடியும்.

பணிப்பாளர்:- எப்படி...?

நிசா:- என்னால் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் யாவற்றினையும் குறிப்பிட்ட மென்பொருட்களின் உதவியுடன் செய்யமுடியும். அதன் உதவியுடன் ஏனைய வேலைகளையும் புரிவேன்.

பணிப்பாளர்:- இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வாறான தன்னம்பிக்கையும் திறமையும் கொண்டவர்கள் குறைவு. எனவே நாங்கள் உங்களைத் தெரிவு செய்கின்றோம்.

காட்சி - 05

(இசை வாத்தியங்கள் முழக்கமிட, நடன மாதுகள் இருபுறமாட, அழகிய சிலையொன்று உயிர்பெற்று வருவதைப்போன்று நிசா வந்தவேளை....)

அறிவிப்பாளர்:- சர்வதேச ரீதியில் சிறந்த பெண்ணைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்வு இப்போது இடம்பெறும்.

நிசா:- (கௌரவத்தினை ஏற்றுக்கொள்கின்றாள்) அனைவருக்கும் நன்றி!

அறிவிப்பாளர்:- “கருவுற்றால் ஒரு பிள்ளைக்குத்தான் தாயாக முடியும். ஆனால் கருணையுற்றால் ஆயிரம் பிள்ளைகளிற்கு தாயாக முடியும்” என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக “கருணை இல்லத்தை நடாத்தும் மாற்றுத்திறனாளியாக இவர் சாதனைப் பெண்ணாவார். உங்களிற்கு அவர் சில வார்த்தைகள் கூறுவார்..

நிசா:- “விடாமுயற்சி வெற்றி தரும்” எனவே இயலாமை என்பதை மறந்து “பிறப்பு என்பது ஒரு சம்பவம் ஆனால் இறப்பு என்பது ஒரு சாதனையாக்க வேண்டும்” இதுவே எனது இலக்காகும்.

நன்றி!

கே. உஷா
பல்கலைக் கழக மாணவி
பேராதனை.

தமிழ் கலை, கலாசாரத்தில் இசையின் மகத்துவம்

மனிதர்கள் காடுகளில் வாழ்ந்த காலத்திலும் இசையை எழுப்பி ஆடிப்பாடி வாழ்க்கையைச் சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவரலாயினர். அதிலும் பொழுதுபோக்காகவும், மனிதன் பல நூற்றாண்டுகளிற்கு முன்பிருந்தே. இசையைப் பல்வேறு வடிவங்களில் பயன்படுத்திவருகின்றான்.

வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் இசை முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. இன்றும் காடுகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் பாரம்பரிய இசையை முழக்கி மகிழ்வதை காணக்கூடியதாகவே உள்ளது. மனிதர்கள் சந்தோஷம், துக்கம் போன்ற உணர்வுகளை இசையின் மூலம் தங்களை தாங்களே ஆற்றுப்படுத்துவதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

இந்தப் பூமி உருவாகியதும் பாரிய ஓசையுடனே என்று விஞ்ஞானிகள் தெரிவிக்கின்றனர். இப்பிரபஞ்சத்தில் ஒரு ஒழுங்கில் ஒலிகளை தெய்வீகமாக ஒலிக்கவிடுவதால் அதில் தெய்வீக அதிர்வுகள் உருவாகும்.

இறைவழிபாட்டில் முக்கியமானதொன்று பழங்காலத்திலிருந்தே இறைவனை இசையால் பிரார்த்தனை செய்கின்றோம். இந்து சமயம் ஓம் என்ற மூல ஓசையிலிருந்தே மந்திரங்கள் தோற்றம் பெற்றது என்றும் ஓங்காரரூபன் கணபதி என்றும் விபரித்துள்ளது. நான்கு வேதங்களாகிய இருக்கு, யசூர், சாம, அர்வண வேதங்களில் யசூர் வேதத்தின் ஸ்ரீ ருத்திரமும், காயத்ரி மந்திரங்களும். ஆலயங்களில் - ஒரு ஓசையொழுங்கில் உச்சரிக்கப்படுகின்றது. தோத்திரப் பாடல்கள் பண்ணுடனே பாடப்படுகின்றன. வாத்தியங்களும் ஒழுங்கில் இசைக்கப்படுகின்றது. அதுவும் பக்தியாகவும் மென்மையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வேதாரணிய ஆலயத் திருக்கதவு திறக்க அப்பர்முர்த்தி “பண்ணினோர்மொழியாள்” பாட கதவு திறக்கவில்லை. “இரக்கமொன்றிலீர்” திருக்கடை காப்புப்பாடி வணங்கினார். உடனே திருக்கதவு திறந்தது. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி அடைக்க முதற்பாட்டு பாடிய மாத்திரத்திலே திருக்கதவு அடைக்கப்பட்டது. தான் சில பாடல்கள் பாடிய பின்னரே ஆலயக் கதவு திறக்கப்பட்டது. ஆனால் திருஞானசம்பந்தரின் ஒரு பாடலைக் கேட்டவுடனே சிவபெருமான் கதவை மூடிவிட்டார் என்று அப்பர் பெருமான் கூறியபோது தங்களுடைய பாடலில் மெய்மறந்ததால் சிவபெருமான் திறக்கமறந்துவிட்டார். ஆனால் என்னுடைய ஒரு பாடலைக்கூட கேட்க

விரும்பவில்லை அதனால் கதவை மூடிவிட்டார் என்ற உரையாடல் காணப்படுகிறது. இறைவன் இசையில் மயங்குகின்றான் என்ற கருத்துள்ளது. சாமவேதம் இசை மூலம் இறைவனை வழிபாடு செய்ய வழிவகுக்கிறது. அவை நல்ல அதிர்வுகளை உருவாக்கி ஆரோக்கியத்தை அளிக்கிறதாகக் சகல சமயங்களின் நம்பிக்கையாகும்.

அனைத்துச் சமயங்களிலும் ஒலிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவ சமயம் “ஆதியிலே வார்த்தையிருந்தது. அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்து. அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.” என்று பைபிளில் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் பிரார்த்தனையின் போது ஆமேன் என்ற ஒலியை எழுப்புகின்றனர். ஏனைய சமயங்களிலும் ஒலிகளை எழுப்பி வழிபாடு செய்கின்றனர்.

ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கினையும் கற்று நிபுணத்துவம் பெற்ற இராவணேஸ்வரன் வீணைவாத்தியம் இசைப்பதையும் கல்விக்கே அதிபதியான சரஸ்வதிதேவியின் கையில் வீணை வைத்திருப்பதையும் நாரதர் கையில் தம்புரா இருப்பதும், கண்ணன் புல்லாங்குழல் வாசிப்பதும் சிவனிடம் உடுக்கையும் இருப்பதும் இறைவழிபாட்டில் இசையின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் தெய்வீகத்தையும் உணர்த்துவதாகவே உள்ளது என்று கூறலாம்.

ஒலியே இன்று நாம் வாழும் இடங்களில் பலவிதமான இனிமையற்ற, இரசிக் கமுடியாதவையாகவுள்ளன. ஒலிபெருக்கி மூலம், ஒலிகள் எழுப்பப்படுகின்றன. வாகன இரைச்சல், தொழிற்சாலைச் சத்தங்கள், புகையிரத ஓசை, தற்போதைய அர்த்தமற்ற துள்ளிசைப் பாடல்கள் போன்றவைகள் அதிகம் ஒலிக்கவிடுவதனால் பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் ஒலிச் சமநிலை சேதமடைவதாகவும் மாசுபடுவதாகவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தூக்குக் காவடி, பறவைக்காவடி, கரகாட்டம், காவடியாட்டம் போன்ற இசையுடன் கூடிய வன்பக்தி மார்க்கங்களால் இறைவனை வழிபடுதல் இத்தகைய பக்தி மார்க்கத்தால் அன்பும் நம்பிக்கையும் மேலோங்க இறைவனை வழிபடுவது உண்டு. மெல்லிசைப் பாடல்கள், பஜனைகள், மணியோசை போன்றவை மனதிற்கும் உடலிற்கும் நல்ல உணர்வுகளைத் தரக்கூடியதாகவும் இரசிக்கக்கூடியதாகவும் அமைகின்றன. செவிக்கும் மனதிற்கும் இனிமையைத் தருகின்ற ஒலியானது நாதம் என்று கூறப்படுகின்றது. நாதமே சங்கீதத்திற்கு ஆதாரம். நாதத்திலிருந்து ஸ்ருதியும் ஸ்ருதியிலிருந்து ஸ்வரங்களும் ஸ்வரங்களிலிருந்து இராகங்களும் உருவாகின்றன. ஒலியானது ஒழுங்கான முறையில் உருவாகின்றபோது நாதம் உண்டாகின்றது ஒழுங்கற்ற முறையில் உருவாகும்போது இரைச்சலாகக் காணப்படுகின்றது.

வாழ்க்கையில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு சடங்குகளிலும் இசையை பயன்படுத்திவருகின்றார்கள். மனித உடலுக்கும் மனதிற்கும் இசையின் மூலம் பல நன்மைகள் விளையும் என்பதையும் புரிந்துகொண்டார்கள். குருதி அழுத்தத்திற்கு நீலம்பரி, மன அழுத்தத்திற்கு லதாங்கி, ஞாபகமறதிக்கு ரேவதி என்று பல இராகங்கள் நோய் நீக்கும் மாத்திரைகளாகப் பயன்படுகிறது.

இசை பதற்றத்தைக் குறைக்கும்

இசையை கேட்பவர்களுக்கு (Anxiety Levels) பதற்றமடைகின்ற அளவானது மருந்து எடுப்பவர்களின் அளவிலும் பார்க்க குறைந்த அளவில் இருப்பதாகவும் அவதானிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த உண்மைகளைத் தவிர மேளத்தின் மகிமை பற்றியும் ஒரு ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இசையுடன் இணைத்து மேள (Drumming) வாத்தியம் பயன்படுத்தப்பட்டால் அதற்கு வயது முதிர்ச்சியடைவதைத் தடுக்கக்கூடிய அபார திறன் இருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றிற்கு மனித முளையிலுள்ள நரம்பு மண்டலத்தை ஒரு சீரான இயக்கத்திற்கு கொண்டுவருகின்ற தன்மை நிறையவே இருக்கின்றதென லெவிரன் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றார். இதனால் இசைக்கும் மேளத்திற்கும் நேர்மறையான சுகாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய தன்மை உள்ளதென கூறுகின்றார். இந்த கருத்து சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் படிப்படியாக மருத்துவ ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலை தோன்றும் எனத் தான் எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறியிருக்கின்றார்.

இசையால் இதய நோய் குறையும்

இங்கிலாந்து ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் இத்தாலியின் பாபியா பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்த இதய நலத்துறை விஞ்ஞானிகள் கூட்டு ஆராய்ச்சியில் இறங்கினர். குறிப்பாக இதயநோய்க்கும் இசைக்குமுள்ள தொடர்பு பற்றி விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்தனர். அதன் முடிவுகள் ஹார்ட் என்ற மருத்துவ இதழில் வெளியாகியிருந்தது. அதில் வெளிவந்த விபரம்:

இதயம் பாதிப்புக்களில் சிக்கியவர்கள் கேட்கும் மற்ற இசை நிகழ்ச்சிகளுடன் பாரம்பரிய கர்நாடக இசையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்பட்டது. இதய நோயாளர்கள் சிலரிடம் மேலை நாட்டு இசை வடிவங்களையும் மற்றும் கர்நாடக இசை வடிவங்களையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு தொடர்ந்து கேட்டுவர அறிவுறுத்தப்பட்டது.

வேகமான கூச்சல் மற்றும் இரைச்சலான குரலுடன் கூடிய இசையைக் கேட்கும்போது இதய நோய்ப் பாதிப்பு சிறிது அதிகரிப்பதும் கர்நாடக இசையை அமைதியான சூழலில் ஆழ்ந்து ரசிப்பதால் இதயத்திற்கு இதம் ஏற்படுவதும் நோயாளர்களிடம் நடத்திய சோதனையில் தெரியவந்தது. அற்புத இராகங்களை இசையாகக் கேட்பதால் இதயம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் குறைவது தெரியவந்தது.

இரண்டு கைகளையும் தட்டி பஜனைகளை பாடுகின்றபோது நரம்பு மண்டலங்கள் ஆரோக்கியமடைவதுடன் மூளையும் திறனாக செயற்படுவதாக கூறப்படுகிறது.

இதய நோயினால் அவதியா? அமைதியான சூழலில் இந்தியப் பாரம்பரிய கர்நாடக இசையைக் கேளுங்கள். பிரச்சினை குறைந்து விடும் என்கிறது. இங்கிலாந்து ஆய்வு முடிவுகள் தெரிவிக்கின்றது.

விலங்குகளும் பறவைகளும் இசையை உணருகின்றன

அமெரிக்க அறிவியல் ஆய்வுக் கழகத்தின் சார்பில் சிக்காக்கோவில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் விலங்குகள் மற்றும் பறவைகைகள் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்ட ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆய்வறிக்கையை வெளியிட்டு உரையாற்றினர். அதில் பல்வேறு புதிய தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன.

விலங்குகள் மற்றும் பறவைகளின் ஒலி உணர்வு தன்மை பற்றிய ஆய்வில் பல அதிசயங்கள் வெளியாகியுள்ளன. பறவைகள் இசையின் ஒலிக்குத் தகுந்தவாறு தங்கள் தலையை அசைத்து நடனமாடுவதும் சில வகை பறவைகள் இசையை உட்கிரகித்து அவற்றை மீண்டும் பாட முயற்சிப்பதும் இதன் மூலம் தெரியவந்தது.

இந்த ஆய்விற்காக 14 கிளிகளை பயன்படுத்தியபோது, அவற்றில் பல கிளிகள் இசையை நன்கு உட்கிரகித்து தன் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தவிர வேறு சில பறவை இனங்களும் இசையை இரசிப்பதும் அதற்கு தகுந்தவாறு உடல் அசைவை ஏற்படுத்தி நடமாடுவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளன.

இதேபோல் மீன்கள், கடல் சிங்கம் போன்றவை இசைக்குத் தகுந்தவாறு தங்கள் தலையை அசைத்து நடனம் ஆடுகின்றன.

1970 ஆம் ஆண்டு வெளியான ஒரு இசையை ஒலிபரப்பியபோது, கடல் சிங்கம் இசைக்கு ஏற்றவாறு நடனமாடியது.

இசை வடிவில் அல்லாத வேறு சில சப்தங்களையும் பறவைகள் கிரகித்துக்கொள்கின்றன. மனிதர்களைப் போலவே விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் இசையை ரசிக்கும் தன்மையும் அதற்கு ஏற்றவாறு நடனமாடும் திறனையும் பெற்றுள்ளன என்று ஆய்வாளர்கள் இதன் போது தெரிவித்துள்ளனர்.

சங்கீதம் கேட்கும் தண்ணீர்

ஒருவரது எண்ணங்கள், சொற்கள், இசை முதலிய அதிர்வலைகளினால் நீரின் மூலக்கூறுகள் மாற்றமடைகின்றன. மனித உணர்ச்சிகளைக் கூட நீர் பிரதிபலிக்கிறது என்ற உண்மையை கண்டறிந்துள்ளார் மஸாரு ஏமோடா (Masaru Emoto) என்கின்ற ஜப்பானிய ஆராய்ச்சியாளர்.

இவர் நீர் துளிகளை உறைய வைத்து அதன் நுண்ணணுக்களைச் சக்திவாய்ந்த கருவிகள் மூலம் படம் பிடித்து நமக்குக் காட்டியுள்ளார் ஏமோடா.

மனித உடலில் 71வீதம் நீராலானது. தேவையான நீர் சத்தை சேமிக்கவும் ஞாபகம் வைத்திருக்கவும் முடியும் நமது உடல் கோடிக்கணக்கான கடற்பஞ்சு போன்ற உயிரணுக்களைக் கொண்டது.

இசை மூலம் உருவாகும் அதிர்வுகள் ஒவ்வொரு மூலக்கூறுகளிலும் இசைக்கும் தன்மையைப் பொறுத்து நன்மை தீமைகளான பாதிப்புகளை உண்டாக்கவல்லது. மனித உடலில் 71 வீதமான நீர் உண்டு. அந்நீரில் வெளிச் சூழலில் ஏற்படும் பாதிப்பு உடலின் நீர் மூலக்கூறுகளிலும் பாதிப்பை யேற்படுத்தும் என்று அறிவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

நம் வாழ்க்கையின் மேன்மையைப் பொறுத்து நமது உடற்கூற்றிலுள்ள நீரின் தன்மையமைகின்றது. நீர் அது வைக்கப்படும் பாத்திரத்தின் உருவை ஏற்கின்றது.

ஆனால் அதனுடைய மூலக்கூறு அணுக்களின் தன்மை அதன் சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறுகின்றது. சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையின் அதிர்வுகள் நீரின் மூலக்கூறுகளின் தன்மையைக் கூடப் பாதிக்கின்றன.

புகைப்படங்களைக் கொண்டு ஏமோடா நீரின் மூலக்கூறுகளின் மாறுதல்களை நிரூபித்திருக்கின்றார்.

கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாக பூமியில் பனித்திவலைகள் வீழ்ந்தவண்ணமுள்ளன. ஒவ்வொரு பனித்திவலையும் தனித்தனி உருவுடன் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மலையருவி. நீருற்றுக்களில் இருந்து வருகின்ற மிகத்தாய்மையான நீரின் மூலக்கூறுகள் மிக அழகிய வடிவங்களை காட்டுகின்றன. அதற்குமாறாக மாசுபடிந்த நீரானது அருவருக்கத்தக்க வடிவங்களைக் காட்டுகின்றது.

இதுபற்றி விபரங்கள் Miraculous messages from water என்ற இணையத்தளத்தில் காணலாம். “நீர் கூறும் முக்கியச் செய்தி” என்ற நூலை இவர் எழுதியுள்ளார். இதில் நீரைப் பற்றி ஆச்சரியமளிக்கும் பல உண்மைகள் படங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நமது ஞானிகள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளிற்கு முன்பே நீரின் முக்கியத்துவத்தினையும் புனிதத்தினையும் உணர்ந்து அதைப் போற்றி பாதுகாக்கும் வழிகளை நமக்குத் தந்திருக்கின்றார்கள். பஜனைகள், தேவாரங்கள். பூஜைகள், பிரார்த்தனைகள் செய்து நீரை புனிதமாக்கி தீர்த்தமாக உட்கொள்கின்றோம். தலையில் தெளித்துக்கொள்கின்றோம். அபிஷேகம் முதலியவை செய்கின்றோம். இதனால் உடலும் மனமும் தூய்மையாகின்றன.

நோய் மாற்றும் இசை

அமெரிக்கர்கள் இசையில் காட்டிய ஆர்வத்தின் காரணமாக 1998இல் American Music therapy Association நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் அனைவருக்குமான Musical therapy இசை மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது

இதயத்தில் அன்பை நிரப்பி ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது. என்ற முன்னோர்கள் காட்டிய தமிழ் கலை, கலாசாரத்தின் பெருமையுணர்ந்து இசையை வாழ்வியலில் இணைத்து தெய்வீக ஆற்றலைப் பெற்று இனிதாய் வாழ்ந்திடுவோம்.

கலைமாமணி, இளஞ்சைவப் புலவர்
செ.யிரிந்தாபரன்

American music Therapy ASSO ഘടനയുടെ കീഴിൽ തിരുവനന്തപുരം
 ഇതിൽ ഒരു ഭാഗം ആരോഗ്യകരമായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി
 പല ശബ്ദം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും. ഇതാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. മലയാളം

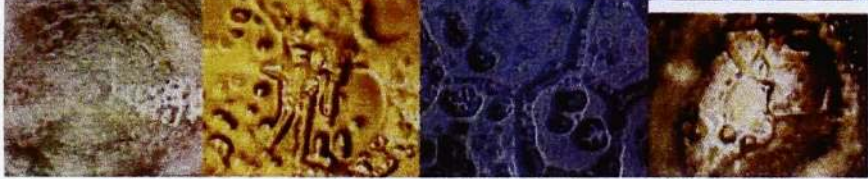

Reaction of Water From Emotion

Miraculous message from water
 ദൈവം അയച്ച സന്ദേശം

അതിന്റെ ഫലം ദൈവം അയച്ച സന്ദേശം അതിന്റെ ഫലം

Heavy Metal Music I will kill you You fool Water before & after Buddhist prayer

	Before	After
Effect on Water of Immune Vibration		
500 people sending positive thoughts to bottled water		
Prayer over Water		

SP-23

தவறான சிந்தனை ஒன்றோதான் இவ்வுலகத்தின் கொடிய இயலாமை

“உன்மேல் அன்பு செலுத்துபவர்களை நேசி
உன் மீது கோபம் கொண்டவர்களை அதை விட நேசி”

என்பது இவ்வுலகமே அறியும் வகையில் தன் அன்பினால் அனைவர் மனதையும் கவர்ந்த எம் அன்னை தெரேசாவின் கூற்றாகும். இறைவன் எமக்களித்த இப்பூவுலகில் ‘அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது’ என்பதற்கமைவாக பிறவிகளில் அரிய பிறவியாகிய மானிடப்பிறவியினைப் பெற்று நாம் அனைவரும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இவ்வாழ்வில் மேற்படி அன்னை தெரேசாவின் கூற்றிற்கமைவாக பிரதான விடயமாகக் காணப்படுவது அன்பு செலுத்துதலாகும். இவ்வன்பு செலுத்துவதற்கு நமது மனநிலை சிறப்பாக காணப்படுதல் வேண்டும். நாம் எம் வாழ்க்கைப் பயணத்திலே தினமும் எத்தனையோ சவால்களை எதிர்கொள்கின்றோம். இச்சவால்களை எதிர்நோக்கையில் நாம் எமது மனநிலையினை என்றும் தளரவிடாது பயணிக்க வேண்டும். ஒருவரின் சிந்தனையானது நேரான பாதையில் பயணிக்கும் போது அவரின் செயற்பாடுகள் யாவும் தூய்மையானதாகவும் வெற்றிப் பாதையை நோக்கியதாகவும் அமையும்.

மனிதமனம் ஒரு பெருங்காடு. அங்கில்லாத ஒன்று மனிதர்கள் அறியும் வகையில் வேறு எங்கும் இல்லை. நன்மையும், தீமையும், பிறப்பும் இறப்பும், பிறப்பித்தலும், கொல்வித்தலும், ஒளியும் இருளும் மற்றும் அனைத்து இருமைகளும் சேர்ந்து இயங்கும் பெரும்பொருள் அது. அம்மனத்தின் எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் தான் செயலின் ஊற்றுக்கண். அது வற்றாத ஊற்று. வற்றும்போது அந்த மனிதனின் இருப்பு அழிந்துவிடுகின்றது. இவற்றை வைத்தே மனிதன் தன் இலக்கை நோக்கிப் பயணிக்கின்றான். ஒரு மனிதன் தன்னால் எந்தவொரு விடயத்தையும் செய்யமுடியாது என எண்ணுவதும், எதிர்மறையான பாதையில் பயணிப்பதும் அவனது தவறான சிந்தனையாகக் காணப்படுகின்றது. இதுவே ஓர் கொடிய இயலாமை ஆகும்.

இயலாமை என்பதற்கு பொதுவாக கூறப்படுவது யாதெனில் இயல்பாக அல்லது வேறு ஏதேனும் தமது காரணத்தினால், உடல், உள ஆற்றல் குறைபாடு காரணமாக தமது வாழ்க்கைத் தேவைகளை முழுமையாகவோ பகுதியாகவோ தம்மால் நிறைவேற்ற முடியாத நிலையே ஆகும். எமது நாட்டிலே இத்தகைய விசேட தேவையுடையோர் பலர் வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பிறப்பினாலோ அல்லது யுத்தத்தினாலோ அல்லது திடீர் விபத்துக்களினாலோ மற்றும் நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டு இத்தகைய நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். விசேட தேவையுடையோர் என இவர்களை கூறுவதை ஒரு குறையாக கருதியே மாற்றுத்திறனாளிகள் என்று சிறப்பாக அழைக்கப்படுகின்றனர். விழிப்புலனை இழந்தும், கேட்டற்குறைபாடுடனும், வாய் பேசமுடியாதும் மற்றும் அங்கவீனங்களுடனும் பற்பல நபர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய மாற்றாற்றல் உடையோரால் முடியாத விடயம் எனப் பலவற்றை எண்ணி அவர்களை சமூகத்திலிருந்து புறந்தள்ளிப் பார்க்கின்ற ஒரு கூட்டம் இவ்வுலகத்தில் காணப்படுகின்றது.

நாம் எமக்குப் பொக்கிஷமாகக் காணப்படும் ஒரு விடயத்தைக் கண் போன்று பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கூறுவார்கள். அந்தளவிற்கு கண் என்பது மிக முக்கியமானதாகும். எனினும் தமது கண்பார்வையினையே இழந்தும் தம்மாலும் முடியும் என்று வாழ்ந்து காட்டிய இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நபர்கள் அதிகம் உள்ளனர். இவர்களிலே “கெலன் கெலர்” குறிப்பிடத்தக்கவர். அமெரிக்காவின் “அவவாமா” மாநிலத்தின் “டால்கம்பியா” எனுமிடத்தில் பிறந்தவர். இவர் சிறுவயதிலே தனக்கு ஏற்பட்ட கடும் காய்ச்சலின் காரணமாகக் கண் பார்வையினையும், கேட்டற் திறமையினையும், வாய்பேசமுடியாத நிலையையும் அடையநேரிட்டது. எனினும் அவர் மனத்தளரவில்லை. நம்பிக்கை என்பது சரியான பாதைக்கு வழிநடத்திச் செல்லும் என்பதை உணர்ந்தார். அவ்வாறே தனக்கு ஏற்பட்ட கடின சவால்கள் யாவற்றினையும் கடந்து “பிறையில்” முறையில் பயின்று பட்டம் பெற்றார். பார்வையற்றுப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற முதல் நபர் இவரே ஆவார். மேலும் மாற்றுத்திறனாளியாகிய சுதாசந்திரன் என்பவர் திரைப்பட உலகில் ஒரு சிறப்பிடம் பெறுகின்றமையும் எடுத்துக்காட்டாக அமையும்.

மனித வாழ்விலே மனிதநேயப் பண்பினை நாம் அனைவரும் வளர்த்துக் கொண்டால் நமது சமுதாயத்தில் இயலாமை உடைய நபர்களையும் முன்னிறுத்தி அவர்களிற்கு பக்கபலமாக நின்று அவர்களின் வாழ்வையும் பிரகாசிக்கச்செய்யமுடியும். நம்மிடம் காணப்படும் தவறான சிந்தனைகளே கொடிய இயலாமையாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றைத் தவிர்த்து நாம் மனித நேயத்துடன் அனைவரையும் சமமாக மதிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுள்ளும் இருக்கின்ற அன்பு செயல்களின் வெளிப்பாடே மனித நேயம். இன்னும் ஒரு படி மேல் சென்று பார்த்தால் மனிதன் மனிதனை மதிப்பதும் அவனை மாண்புடனே நடத்துவதுமே மனிதநேயம். நமது சிந்தனையானது நேர்மையாகக் காணப்படின் எம்முள் மனிதநேயம் வளரும். நேர்மையான சிந்தனை மன அழுத்தத்தை கட்டுப்படுத்த உதவுகிறது. மேலும் நேர்மையான சிந்தனையின் மூலம் நம் ஆயுட்காலம் அதிகரிப்பதுடன், மனச்சோர்வும்

குறைவடையும். அத்துடன் துயரம் குறைவடைவதுடன் நம் உடல் நல் வாழ்வு பெறுகிறது. இவை மட்டுமன்றி எமக்கு சிறந்த இருதய ஆரோக்கியம் கிடைப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

தவறான சிந்தனை காணப்படுகின்ற ஒரு நபரிடம் மனத்தூய்மை காணப்படாது. அவர் எந்நேரமும் அலைபாய்ந்த மனத்துடனும் ஏனையோரை மதிக்காத பண்புடனும் ஏனைய உயிர்கள் மீது அன்பு செலுத்தாத ஒரு நபராகவும் காணப்படுவார். அதனால் அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்டு தனிமை என்ற ஓர் நிலையினை அடைவதனால் அவரின் மனப்பகிர்விற்கான ஒரு துணையின்றி அவர் மன அழுத்தத்தை எதிர்கொள்வார். இதன் காரணமாக பல்வேறு நோய்களும் ஏற்படக்கூடும். மேலும் தவறான சிந்தனையுடன் அவர் செய்யும் செயல்கள் ஈடேறாது. தோல்வியினைப் பெற்றுக்கொள்வார். இவ்வாறு தொடர்ந்து நடைபெறும் போது அவரிடம் இயலாமை உள்ளதாக எண்ணி சமுதாயத்திலிருந்து அந்த நபர் புறக்கணிக்கப்படுவார். இன்றைய கால கட்டத்தில் நவீனயுகத்தின் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியால் உலகமே வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணிக்கின்றது. எத்தனையோ கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவற்றினால் நாம் பயனை அனுபவிக்கும் அதேவேளை இவ்வளர்ச்சியினால் கிடைக்கும் வளங்களை வீணடிக்கும் வகையிலும் அவற்றைக் கொண்டு பல தீய செயல்களை செய்வதனையும் காணமுடிகிறது.

இன்று நம்மவர் மத்தியில் காணப்படும் மாபெரும் இயலாமை எதுவெனில் போதைவஸ்த்துவிற்கு அடிமையாகி, அவற்றிலிருந்து வெளிவர முடியாது தமது வாழ்க்கையை சீரழித்துக்கொண்டிருப்பதே ஆகும். மது எனும் கொடிய அரக்கனுக்கு அடிமையாகி தமது கடின உழைப்பால் பெறும் பணத்தை வீணடிக்கின்றார்கள். அது மட்டுமன்றி, போதைப்பொருளை பாவித்து தம் நிலையை தாமே மறந்து கொலை, களவு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் போன்ற தீய செயல்களை செய்வதற்குத் தூண்டப்படுகின்றார்கள். ஒரு குடும்பத் தலைவன் இவ்வாறான போதைக்கு அடிமையான நிலையில் காணப்படும் போது அந்தக் குடும்பம் தமக்கான செலவுகளை மேற்கொள்ளமுடியாது மிகவும் சிரமப்படு கின்றது. அத்துடன் குடும்பத்தில் ஒரு நபர் இத்தகைய பழக்கத்துடன் காணப்படும் போது ஏனையோரும் குறிப்பாக, தந்தையைப் பின்பற்றி மகனும், ஒரு சகோதரனைப் பின்பற்றி மற்றைய சகோதரர்களும் அதனால் பழகிக்கொள்ளும் சூழல் ஏற்படும். மேலும் நண்பர்கள் வட்டாரம் ஒன்றாக இணைந்து தவறான சிந்தனையுடன் பல போதைப் பொருள் பாவனை, களவு, கொலை, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர்.

போதைப் பொருட்களின் பாவனையால் ஏற்படும் நோய் நிலைமைகள் மற்றும் பின்விளைவுகளை அறியாது செயற்படுகின்றனர். இவற்றை இல்லாதொழித்தல் தலையாய கடமை ஆகும். தற்போதைய காலத்தில்

தவறான சிந்தனையினால் வன்முறைச் செயற்பாடுகளும் தலை விரித்து ஆடுகின்றன. வீதிகளிலே வாளுடன் அலையும் இளைஞர் கூட்டமும் அவற்றை தாங்கியதான பெயர்களுடன் பல குழுக்களாகப் பரவிக் காணப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக பற்பல தீயநிகழ்வுகள் சமுதாயத்தில் ஏற்படுகின்றன.

இவற்றிற்காக பற்பல விழிப்புணர்வுகள் ஏற்படுத்தப்படினும் மாறாத சமுதாயமாகவே காணப்படுகின்றது. இவற்றுடன் மிகவும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் காணப்படுகின்றது. பிஞ்சுப்பருவம் தொடக்கம் முதுமை வரையிலான பெண்கள் சற்றும் இரக்கமற்ற வகையில் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். கல்வி பயில வேண்டிய வயதினிலே அவர்களின் கனவுகள் யாவும் கலையும் வகையில் இத்தகைய துஷ்பிரயோகங்களால் அவர்களின் வாழ்வே இழக்கப்படுகின்றது. எதுவும் அறியாத பிஞ்சுப்பிள்ளைகள் கூட கொடிய முறையில் துஷ்பிரயோகிக்கப்பட்டு கொல்லப்படுகின்றார்கள். வீட்டிலே தம் பிள்ளைகளை தனிமையில் விட்டுச் செல்வதோ அல்லது தனியாக எங்காவது பயணிக்க விடுவதோ இன்றைய காலத்தில் பெற்றோர்களிற்கும் பாரிய சவாலாக காணப்படுகின்றது. இவை யாவற்றிற்கும் அடிப்படை காரணம் மனிதர்களின் தவறான சிந்தனையே ஆகும்.

இத்தகைய தவறான சிந்தனைகளுடன் காணப்படுதலே கொடிய இயலாமை ஆகும். தம் உடலால் குறைபாடுகளுடன் காணப்படுபவர்கள். இயலாமை உடையோர் அல்ல. எந்தவொரு குறைபாடுகளின்றி பிறந்தும் தமது செயற்பாடுகளால் தமது வாழ்வை சீரழிப்பதுடன் சமுதாயத்தை அழிக்கும் மனிதர்களைவிட தம்மிடம் காணப்படும் குறைபாடுகளைக் கருதாது, தாம் வாழ்விலே முன்னேறுவதுடன் அந்நிலையினிலும் கூட ஏனையோரிற்கும் உதவ வேண்டும் என நினைக்கும் மாற்றுத்திறனாளிகள் இம்மண்ணின் கண்களாகவே போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களின் வளர்ச்சிக்குச் சமுதாயம் கைகொடுத்தால் அவர்கள் இயலாமை என்பதையே இல்லாமலாக்கிவிடுவார்கள். வெள்ளைப் பிரம்புடன் நடக்கும் ஒரு நபரை தட்டிக் கொடுக்காதுவிட்டாலும் அவரைத் தட்டிக் கீழே விழுத்தாது இருந்தால் போதுமானது.

“இரு கைகூப்பி கடவுளை வணங்குவதை விட ஒரு கை நீட்டி உதவி செய், இரு கை உன்னை வணங்கும் கடவுளாக” என்னும் அன்னை தெரேஷாவின் வாக்கிற்கமைவாக, நாம் இறை வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவதை விடவும், ஒருவருக்கு உதவிபுரியும் போதும், அவர்களின் பசியை ஆற்றுகின்ற போதும் அவர்கள் எம்மைக் கடவுளாகப் பார்ப்பார்கள். இத்தகைய நல்ல மனிதநேயப் பண்புகளை நாம் வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு குறையுடைய நபருக்கே தன்னைப் போன்றோரின் நிலைபுரியும். அதனால் அவர்கள்

ஏனையோரிற்கும் உதவிபுரிவார்கள். வாழ்க்கையில் தாமும் சாதிக்க முடியும் என்ற நற்சிந்தனையுடனும் பயணிப்பார்கள். இத்தகைய மாற்றுத்திறனாளிகளை கௌரவிப்பதற்காகவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் மூன்றாம் திகதி “மாற்றுத்திறனாளிகள் தினம்” கொண்டாடப்படுகின்றது.

மேலும் உலக விழிப்புலனற்றோர் சம்மேளத்தினால் 1969 ஒக்டோபர் 15 முதல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் “வெள்ளைப் பிரம்பு தினம்” அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய தினங்களின் ஊடாக மாற்றுத்திறனுடையோரிற்கான திறமைகளை வெளிக் கொணர்தல், மாற்றுவலுவலையோரிற் கான வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், அவர்களுக்கான உரிமைகள் சமூகத்தில் அனைவருடனுமான சமமானதாகப் பெற்றுக்கொடுத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கான உதவிக் கொடுப்பனவுகளை வழங்குவதுடன் சுயதொழில் ஊக்குவிப்புக்களை மேற்கொள்ளுதல் அவசியமாகும். இத்தகைய நற்சிந்தனையுடனான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும்போது அவர்கள் தம்மிடம் காணப்படும் இயலாமைகளை மறந்து ஏனைய நபர்களுடன் இணைந்து நம்பிக்கையுடன் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவார்கள். இவை தொடர்பாக அனைத்து நாட்டு அரசும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

“வாழ்வில் எந்த அளவிற்கு உயர் நினைக்கின்றாயோ, அதே அளவிற்கு கடுமையான சோதனைகளையும் நீ கடந்தாக வேண்டும்” என்பது சுவாமி விவேகானந்தர் காட்டிய வழியாகும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக மாற்றுத்திறனாளிகள் அமைகின்றனர். தம்மால் எதுவும் முடியாது என சில சாதாரண மனிதர்களே கூறும்போது பார்வையின்றிப் படித்து பட்டம்பெற்றும், கேட்டல் இன்றி கிரகித்தும் கைகால்களின்றி இடம்பெயர்ந்தும் தமது ஆற்றலின் காரணமாக நேர்மறை சிந்தனையுடன் மாற்றுத்திறனாளிகள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களின் வாழ்வை உயர்த்த சமுதாயமே உதவுதல் வேண்டும். அவர்களை ஏளனம் செய்யாது அவர்களுக்கான உதவிகளைப் புரிந்து அவர்களுக்கு அநீதி ஏற்படும்போது அவர்களுக்காகக் குரல்கொடுத்து, அவர்களுக்குரிய பல நிலையங்களை அமைத்து அவர்களின் வாழ்வையும் பிரகாசமாக ஒளிரவைக்கவேண்டியது அரசு மற்றும் சமுதாயத்தின் தலையாயக் கடமையாக அமைகின்றது. இவற்றினை நற்சிந்தனை கொண்ட நபர்களாகத் திகழ்ந்தாலே மேற்கொள்ளமுடியும்.

“மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது” என்பதற்கமைவாக இவ்வுலகிலே மானிடப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் தவறான சிந்தனைகளாகிய கொடிய இயலாமையை விலக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கான வழிமுறையாக எம்மனம் தூய்மைப்படும்வகையில் தியானம், இறைவழிபாடு போன்றவற்றில் ஈடுபடலாம். நாம் மட்டும் நன்றாக வாழ்ந்தால் போதும் என்ற சுயநலத்தினை விலக்கி,

அனைவரையும் சமமாகக் கருதி வாழ்தல்வேண்டும். இயலாமை கொண்ட மாற்றுத் திறனாளிகளின் வாழ்வில் அவர்களாலும் எதையும் சாதிக்கமுடியும் என நம்பிக்கை ஒளியேற்றி அவர்களின் வாழ்வை பிரகாசிப்படைய செய்தல் அவசியமாகும்.

“முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்பதனை மனதில் நிலைநிறுத்த வேண்டும். முடியாது என்ற வார்த்தையை களைந்தெறிந்து அவர்களின் திறன்களை வெளிக்கொணரவேண்டும். சோம்பிக்கிடக்கும், தவறான சிந்தனையுடைய மனிதர்களை விடவும் மனதில் நேரான சிந்தனையுடன் சாதிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் முயற்சி செய்யும் மாற்றுத்திறனாளிகள் இயலாமை உடையோர் அல்ல. எந்தவொரு மனிதனாக இருந்தாலும்சரி குறிப்பாக, “ஊக்கம் உடைமை” எனும் குறட்பாக்களில் வள்ளுவரால் கூறப்பட்ட தன்னம்பிக்கையை தம் மனதினுள் பதித்தல்வேண்டும். தோல்வியைக் கண்டு துவண்டுவிடக்கூடாது. வறுமை என்று வாடிவிடக்கூடாது. எத்தனை சவால்களையும் எதிர்க்கும் நல்ல மனத்துடனும், ஏனையோருக்கு உதவிபுரிந்தும், தீயசிந்தனைகளை விலக்கி என்றும் செயற்படுதல் அவசியமாகும். எனவே இவ்வுலகில் பிறந்த நாம் ஒவ்வொருவரும் தவறான சிந்தனையாக நம்மிடம் காணப்படும் கொடிய இயலாமையை விலக்கி எம்மை நாமே சீர்ப்படுத்தி நம் இலட்சியப்பாதையில் பயணித்து வாழ்வை வெற்றி கொள்வோம்.

செல்வி உஷா கேசவன்

பல்கலைக்கழகம்

பெரதெனியா

எழு நெஞ்சே!

வானம் போன்ற திறமைகள் காண்
வையகம் போற்றும் புகழினைக் கொள்
ஊனம் என்பது மறையும் பார்
உலகம் உன்னைத் துதிப்பதை கேள்

நதியைக் கடக்கும் வீரனாய் எழு
கதியாய்க் கிடக்கும் வாழ்வினை விடு
வானத்தில் ஏறிட நினை
காலம் உன்னைப் போற்றிட வாழ்

மதியைத் தேடி உழைத்திடப் பார்
தலைவிதியே என்பதை விடு
விலையில்லா திறமைகள் - அறி
விதைத்துவிட்டால் வளர்ந்திடும் கொடி

ஊற்றெடுக்கும் திறமைகள் உன்னில்
ஒழிந்திருப்பதைக் கண்டு கொள்
மானம் என்பது நமக்கும் உண்டே இன்றே
வாழ்ந்து காட்டிடு நன்றாய்!"

ஊனத்தில் இல்லை குறைகள், பலர்
உள்ளத்தினே குறைகளைப் பார்
உழைப்பதில் உறுதியாய் நில்
உற்றவர் உறவினரை திகைக்கச் செய்ய!

தரையினில் ஊரும் அரவம்
தன் தலை விதியை நினைத்ததுண்டோ!
காலையில் வரும் ஆதவன்தான்
கலங்கியே வருவதுண்டோ!

கூட்டில் வாழும் குருவியைக் காண்
கூடுகட்டித்தந்தவர் யாவரன்று கேள்
வீட்டில் அடைபடும் கிளியைப் பார்
கூட்டில் அழுததா தான் !

காட்டில் வாழும் மிருகத்தைப் பார்
காலில் ஒன்வென்றால் கலங்குதா கேள்
கட்டெறும்பு தான் சிறிதெனக் கலங்குதா
பார்

திட்டமிட்ட சேமிப்பை விடுகதா கேள்

அமைந்திடும் நிலைகளுக்கு கேற்ப
அவை அமைதியாய் வாழ்வதில்லையா
மாற்றுவலு கொண்டு எழு நெஞ்சே -
நன்றாய்
மாற்றிடு வாழ்வை இன்றே

செ.பிரிந்தாபரன்

077 698 0479

076 252 7209

எழுந்திடு சாதனை வீரராய்...

வானவில்லின் மை கொண்டு
வரைந்திட வா வண்ணக் கோலம்
புதுமைகள் புரியவென்று பல
விதமான மனிதர்களாக
பரமன் படைத்திட்ட
புத்தொளி வீசிடும் மன்னர்கள் நாம்

சோதனை வென்று சாதனை தடமதில்
சாதிக்க வந்த நேசப் பறவைகள் - நாம்
உட்படுத்தலின் சமூகத்தை வெல்லும்
கன்னித் தீவுப் புதையல் எம் வாழ்க்கை

கண்ணீரல்ல காவ தேவன் இன்புற வைத்திடும்
ஊனம் எமக்கில்லை இரக்கமற்ற மனிதர்களை விட
தோளோடு தோள் கொடுக்கும் கரங்கள் உள்ளவை
மனிதம் வாழும் வீறு கொண்டெழு
சாதனை வீரராக, வீறு கொண்டெழு

உன்னையே நீ அறிந்து உன் தேவைகளை
இலகுவாக்கிடும் உள்ளம் கொண்டவரே
உத்தம சத்திரத்தில் வீர முனக்குண்டு
எழுந்திடு சாதனை வீரராக

விந்தைகள் நிகழும் வளமிக்க பூமியிலே
விளைநிலமாம் மாந்தர்கள் மானிடராய்ப் பிறந்து
விண்வெளி சுற்றி வரும்
வீரச் செயல்கள் எண்ணியே
விலை மதிப்பிற்குரியவனாய்
வாழ்ந்து வரும் வேளையிலே

ஐம்புலன்கள் ஒருங்கிணைந்து
செயற்படும் கருவிகள் நாம்
ஐயமுடன் வாழ்ந்து வரும்
உடற்குறைகள் உற்றவர்கள்

கட்புலன் அற்றவர்கள் செவிப்புலனற்றவர்கள்
வாய்பேசா கால் நடவா மனிதர்கள் ஆயிரமாயிரம்
தங்கும் இல்லம் பல காண்பீர்
தணித்திருக்கும் நிலை காண்பீர்

கண்தெரியா இசை பாடும்
நடனமும் நாடகமும்
கலையுலகில் வெற்றி கொள்ளும்
நிலைதனைப் பாரீரோ

செவிப்புலன் இழந்தும் கல்விதனில் மேம்பட்டு
சிந்தை அறிவில் பலமுற்று வாழ்கிறார்
கண் கண்டதை கைசெய்யும் என்பது போல
செவி இழந்தும் செயற்படும் சிற்பிகளாய் வாழ்கின்றார்.

சீல்வெஸ்ரர் சியாந்தீன்

உயர்ந்த மனிதர் நாமெல்லோரும்

“சாதிக்க பிறந்த நாம் சளைத்தவர்களல்ல
ஊனம் கண்டு நாம் உறங்கிப்போவதில்லை”

இறைவனது படைப்புக்களில் மிகவும் மேன்மையானதும், உயரியது மான படைப்பு என்பது மானிடப் பிறவியாகும். அதிலும் கூன், குருடு, செவிடு, பேடு நீங்கிப் பிறப்பது அரிது என்கின்றார் ஓளவையார். ஆனால், இத்தனை மாந்தர்களுள் அவதரித்தவர்களே உடல் ஊனங்களோடு உலகினை வென்று வரும் மாற்றுத்திறனாளிகள், இம்மாற்றுத்திறனாளிகள் சமூகத்தின் தூண்கள்! அவர்கள் சமூகத்திலுள்ள ஏனையோரைப் போலவே மகிழ்ச்சி கரமான வாழ்வையும் உரிமைகளையும் அனுபவிக்க உரித்துடையவர்கள். முன்னொரு காலத்தில் குறைபாடுகளுடன் காணப்பட்ட மனிதர்களை ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டதாகவும், கேலிப்பேச்சுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாகவும், சில இடங்களில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் பழங்கதைகள் கூறுகின்றன. அன்றைய காலங்களில், ஒருவரது உடல் வலிமை, ஆற்றல், சமூகத் தொடர்புகள் என்பவற்றின் வாயிலாகவே ஒருவரை வீரராகவும், சிறந்தவராகவும் மதிக்கப்பட்டதாக வரலாறுகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இதனால், உடலில் வடுக்களை சுமந்தோர் வாழ வழியின்றி தவித்த கணங்களே அதிகம். ஆனால், அந்தக் காலம் மலையேறி, இன்று நவீன காலத்தில் மாற்றுத் திறனாளிகள் தமது வாழ்வை வென்று வருகின்றனர். தடைகளைத் தாண்டி ஓடுகின்ற நதிபோல ஓடிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் சமூகத்தில் முன்னோடிகளாகக் திகழ்கின்றார்கள். இவர்களின் உடல் ஊனங்களைக் கண்டு கொள்ளாது, உளத்தில் உறுதியையும் வாழ்வின் வெற்றியையும் சமூகம் மதிக்கவேண்டும், பாவம் என்றெண்ணி கருதி எம்மை பாவத்தில் விழுத்திவிடவேண்டாமென்று கூச்சலிடுகின்றது மாற்றுத் திறனாளிகளின் வீரத்தின் குரல்கள்.

சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாகத் திகழும் மாற்றுத் திறனாளிகளின் ஆளுமைகள், திறன்கள் மற்றும் உளப்பாங்குகளை விருத்தி செய்யும் வகையில் முன்னெடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் யாவும் வாழ்வின் சுபீட்சத்தினை ஏற்படுத்த வல்லது. “அனைவருக்கும் கல்வி” என்ற சித்தாந்தம் வெற்றிக்கனியைச் சுவைப்பதற்கு ஓர் அத்திவாரமாகும். கல்வியினால் மாற்றுத்திறனாளிகளை சாதனையாளர்களாக மாற்றமுடியும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. இலங்கையில் அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி கட்டாயமானது என்பதற்கிணங்க ஒவ்வொரு மாற்றுத்திறனாளிப் பிள்ளைகளும் கல்வி கற்பது அவசியமாகின்றது. கல்வியினால் ஒருவர் தனது வாழ்வையும்

சமுதாயத்தினையும் மாற்றியமைக்க முடியும். “சமுதாயத்தில் மாற்றம் வேண்டும் என்றால் அனைவரும் கல்வி கற்றிருத்தல் வேண்டும்” என்கிறார் மேதை லெனின். UNASCO அமைப்பு மேற்கொண்ட ஆய்வின் படி (Guidelines-2005) உலகளாவிய ரீதியில் 140 மில்லியன் ஊனமுற்ற பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு செல்லவில்லை என்ற முடிவுகளை வெளியிட்டது. இந்த நிலைகள் மாற்றலாகி அனைத்து மாற்றுத்திறனாளிகளும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. மாற்றுத்திறனாளிகளின் முழுமையான அபிவிருத்திக்கு கல்விச் சுட்டியின் பங்களிப்பானது அளவிட முடியாதவைகள். அறிவு, ஆற்றல், ஆளுமை, திறன்கள் மற்றும் உளப்பாங்குகளை விருத்தி செய்வதில் கல்விக் குறிகாட்டிகள் உன்னத இடத்தினை பிடித்துள்ளன.

கல்வியினாலும், அனுபவத்தினாலும் பெற்றுக் கொண்ட அறிவினால் எத்தனையோ மாற்றுத் திறனாளிகள் இன்று உலகின் சாதனையாளர்களாகக் திகழ்கின்றனர். எத்தனையோ கண்டுபிடிப்புக்களை நிகழ்த்தியுள்ளனர். இன்று விழிப்புலன் இழந்தவர்கள் கல்வி கற்பதற்கான இலகுவான முறையினை (பிரெயில் தொமி) உருவாக்கி, பார்வையற்ற சமூகத்தினருக்கு நம்பிக்கை ஒளியினை கொடுத்ததும் கண்பார்வையற்றவரான “லூயி பிரெயில்” என்பவரே!. கலை, கல்வி, மருத்துவம், சுகாதாரம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஏன் விமான துறைகளில் கூட தமது வலிமைகளை நிரூபித்துவருகின்றனர். ஒவ்வொரு துறைகளிலும் கால் பதிக்கும் மாற்றுத்திறனாளிகளை சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதவேண்டும்.

“நம்மால் முடியும் என்பதே நமது வெற்றி, முடியாது என்று ஒதுங்கினால் நாளை நமது வாழ்வே முடமாகும் கண்டீர்”. எத்தனை முறை விழுந்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் எழுந்து நிற்கிறேன் பாருங்கள். என் இயலாமையை கண்டு எள்ளி நகையாடதீர்கள். எம்மிடம் எத்தனையோ இயலுமைகள் இருக்கின்றன. கைகள் இல்லை என்று கதிகலங்கி வாழுவோர் நம்மவர்களில்லை. சாதனையே மேலென்று சத்தியம் முழங்கி எட்டுத்திக்கிலும் சான்றோர் போற்ற வாழ்ந்திடுவோம் கண்டீர். இலங்கையில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் போது இரண்டு கைகளையும் முழுமையாக இழந்த வெற்றிலைக்கேணியை சேர்ந்த பெண்ணொருவர் தனது கால்களால் கணனியை கற்றுத்தேர்ந்து, இன்று ஓர் கணனி ஆசிரியராக திகழ்கின்றார் என்றால் நம்மவர்களிடம் எத்தனை ஆற்றல் உளது என்று எண்ணிப் பாருங்கள் எம் சமூகமே. இரண்டு கண்களிலும் பார்வையை இழந்தோர் சமூகத்தில் 12000 பேர்கள் இலங்கையில் உள்ளதாக இலங்கை கண் பார்வை இழந்தோர் சம்மேளனத்தின் தலைவர் கமல்சிறி நாணாயக் கார தெரிவித்துள்ளார். இவர்களில் சிலர் கணனி பயிற்றுவிப்பாளர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் என்று பல்வேறு பணிகளினைப் புரிந்துவருகின்றனர். இவர்களது இயலுமைகள் மற்றவர்களை வியக்க வைக்கின்றது.

இலங்கையிலே 16 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மாற்றுத்திறனாளிகள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல்வேறு காரணிகளால் உடல் அங்கங்களினைப் பகுதியளவிலோ, முழுமையாகவோ இழந்தும், அங்கங்கள் செயலிழந்த நிலையிலும் போராட்டம் நிறைந்த வாழ்வினில் வெற்றிக் கனியை சுவைத்தபடி, தமது திறன்களாலும் ஆளுமைகளாலும் வாழ்வினை வென்றுவருகின்றனர். “கண்ணுடையவர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்” என்றார் திருவள்ளுவர். இன்றைய காலத்தில் சாதாரண மனிதர்களுக்கு சரிநிகர் சமமாக வாழ்வில் உயர்வினை பெறுகின்ற வரிசையில் மாற்றுத் திறனாளி இடம்பிடித்து உள்ளனர். “நாம் சளைத்தவர்களல்ல...” என்ற பொன்மொழி அவர்களது மனதில் என்றும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. முறைசார் கல்வி மற்றும் முறைசாராக் கல்வியை பெற்று மாற்றுத்திறனாளிகள் இன்று உயரிய சாதனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். எத்தனையோ மாற்றுத்திறனாளிகள் சுயதொழில் முயற்சியாளர்களாகவும் உயர்ந்துள்ளனர்.

உலகளாவிய ரீதியில் வாழுகின்ற மாற்றுத்திறனாளிகள் பல்வேறு துறைகளில் உலக சாதனை வீரர்களாக சரித்திரம் படைத்துவருகின்றனர். அவர்களில் சிரலது இயலுமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் பொருத்தமானதாக அமையும். அமெரிக்காவை சேர்ந்த “ஹெலென் கெல்லர்” என்பவர் உலக மாற்றுத்திறனாளிக் குரல் கொடுத்த போராளி என்று உலகமே கொண்டாடுகின்றது. யார் அந்த ஹெலென் கெல்லர்? இளம் வயதிலே ஏற்பட்ட ஒருவித காய்ச்சலினால் பார்வை, பேச்சு மற்றும் கேட்கும் திறனை இழந்தவராகினும், மனவறுதியைச் சற்றேனும் இழக்காத மகான் என்றே போற்ற வேண்டும். உலகப் பார்வையினையே தன்பக்கம் திருப்பவேண்டும் என்ற தீராவேட்கையுடன் “ஆனி சுலிவன்” என்பவரிடம் சைகை மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்து, உலகத்தோடு தன்னை நெருக்கமாக்கிய வித்துவான். இவரே பேச்சு மற்றும் கேட்கும் திறனை இழந்தவர்களில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்ற உலக முதல்வராவார். மாற்றுத்திறனாளிகள் சமூகத்தின் நலனுக்காகவும், உரிமைக்காகவும் குரல் கொடுத்த உன்னதர். அமெரிக்காவில், “ஹெலென் கெல்லர்” என்பவரின் பிறந்த தினமான ஆனி 27 திகதியினை “ஹெலென் கெல்லர்” தினமாக” பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு வருடந்தோறும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வரப்படுகின்றது.

நெல் சல் பிரபுவை பாருங்கள், ஒரு கண் பார்வையினை இழந்திருந்தாலும் 1978 இல் நெப்போலியன் படையுடன் போரிட்டு வெற்றி அடைந்துள்ளார். அவர் குறிப்பிடுகையில், “நான் கடலில் கப்பலின் டெலஸ்கோப்பை கண்களில் வைத்துப் பார்ப்பேன். எனக்கு எந்த சிக்னலும் தெரிவதில்லை” என்றார். தோற்றுவிட மாட்டேன் என்ற நம்பிக்கை மட்டுமே அவரை வெற்றி பெறவைத்தது. கண்ணில்லையே என்று நினைத்திருந்தால் அந்த வெற்றியை வாழ்வில் கண்டிருக்கு மாட்டார். 15 வயது நிரம்பிய மதுரையை சேர்ந்த ஜெர்லின் என்ற மாற்றுத் திறனாளி தாய்வானில் இடம்பெற்ற

இரண்டாவது உலக காது கேளாதோர் பட்மின் போட்டியில் கலந்து கொண்டு தங்கத்தினை வென்று, உலகளாவிய ரீதியில் முதலிடத்தினை பெற்றுள்ளார்.

சக்கர நாற்காலியில் உலகினை வலம்வந்தவர்கள் எத்தனை எத்தனை பேர்கள். நாம் வாழ்க்கையில் சலித்துவிடவில்லை. எம்மால் முடியும் என்பதனையே நிரூபிக்க முயல்கின்றோம். முடிந்தால் நமக்காக பாதைகளைச் செம்மையாக்கித் தாருங்கள். அதில் நாம் வெற்றி நடையுடன் பயணிப்போம். வாழ்வினை வசமாக்குவோம். சமூகத்திற்கு முன்னுதாரணமாக நாம் வாழுவோம் என்பது நமது கனவல்ல நனவு. 1942 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த “ஸ்ரீபன் ஹாகிங்” என்பவர் சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே சாதனைகள் பல புரிந்தவர். இவர் தனது 21வது வயதில் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு கை, கால் செயலிந்து ஒரு மாற்றுத் திறனாளியான போதும், மூளையின் செயல்திறனால் சார்பியல் மற்றும் குவாண்டம் ஈர்ப்பில் பல கண்டுபிடிப்புக்களை நிகழ்த்தியுள்ளார். தன்னை ஓர் ஆராய்சியாளராக மாற்றியமைத்து பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு, பல்வேறு புத்தகங்களினை எழுதியுள்ளார். இவரது “நேரத்தின் சுருக்க வரலாறு” என்ற நூலானது உலகப் புகழ் பெற்றதாக விளங்குகின்றது.

மலர்கின்ற தினமே மடிந்து விடுவோம் எனத் தெரிந்தும் பூக்கள் மலர மறுப்பதில்லை. தினந்தோறும் தன் அழகை மெய்பித்துக்கொண்டிருக்கும் மலர்களை போலவே மாற்றுத்திறனாளிகளின் வாழ்வும் அமைகின்றது. எத்தனை துயரங்கள் வாட்டி வதைத்தாலும் வலிமையோடு, வாழ்வில் அக்கினிச் சிறகுகளாய் அகிலத்தில் தடம்பதித்துவருகின்றனர். பிறவியிலே இரண்டு கைகளையும், கால்களையும் இழந்திருந்தாலும், தற்போதும் சாதனை வீரராக சாதித்து வருகின்ற “நிக் வுஜூசிக்” என்பவர் சிறந்த நடிகராக போற்றப்படுகின்றார். இயலாமைகள் ஒருபோதும் வெற்றிக்கு தடையாக அமையாது என்பதனை ஒவ்வொரு மாற்றுத் திறனாளிகளும் வாழ்வில் உணர்த்தி வருகின்றனர். மாற்றுத்திறனாளிகளின் உரிமைகளை மதித்து, சம வாய்ப்புகள் மற்றும் சம சந்தர்ப்பங்களினை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம் சாதனை மனிதராக சரித்திரம் படைக்க முடியும்.

அண்மையில், இந்தியாவைச் சேர்ந்த 13 வயதுடைய ஓட்டிசு மாற்றுத் திறனாளி சிறுமியான “ஜியா ராய்” என்பவர் இலங்கையின் தலைமன்னாரில் இருந்து தமிழகத்தின் தனுஷ் கோடியில் உள்ள அரிச்சல் முனை வரையான 28.5 கிலோமீட்டர் தூரத்தினை 13 மணிநேரம் நீந்திக் கடந்து சாதனை புரிந்துள்ளார். இவரே மாற்றுத் திறனாளிகளில் இக்கடலை நீந்திக் கடந்த முதல் நபர் என்று போற்றப் படுகின்றார். உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் இலட்சக் கணக்காக மாற்றுத் திறனாளிகள் தமது வாழ்வினில் சாதித்துவருகின்றனர். மற்றவர்களில் தங்கிவாழும் நிலையில் இருந்து நழுவி, மற்றவர்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையுடன் சமூகத்தில் வலம் வருகின்றனர்.

மாற்றுத் திறனாளிகளின் உடல் இயலாமைகளை வைத்து செவிடு, குருடு, சொத்தி என்று சமூகத்தில் இழிந்துரைக்கும் அவலங்கள் முற்றாக ஒழிய வேண்டும், ஒழிக்கப்பட வேண்டும். “சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமன்” என்ற நிலையில் சரிநிகர் சமனாய் மதிக்கப்படவேண்டும். சுதந்திரமாகவும் சுபீட்சமாகவும் வாழப் பிறந்தவர்கள் நாம். எங்களின் இயலாமைகளை வைத்து எம்மை மதிப்பிடுவது, தவிர்ப்பது என்பன அறியாமையின் உச்சமாகும். நமது உணர்வுகளை புரிந்து கொண்டு, எமது தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரும் பட்சத்தில் நிச்சயம் எம்மால் வாழ்வினில் ஜொலிக்க முடியும். சோதனைகளை வென்று சாதனைகளை படைக்க முடியும்.

என்னைப் பாருங்கள்! “நான் சமூகத்தின் சொத்து. சமூகம் எனது சொத்து.” எனது இயலாமைகள் எதுவென்று சமூகம் தீர்மானித்து, என்னை சமூகத்தில் இருந்து துருவநிலைக்கு கொண்டு செல்கின்றதோ, அதே இயலாமைகளால் எனது இயலாமைகளை நிரூபித்து, சமூகத்துடன் பரஸ்பர உறவினைக் கட்டியெழுப்ப எம்மால் முடியும். “என்னால் முடியாதென்று நீங்கள் முடிவெடுக்கும் நிலையில் இருக்காதீர்கள். மாறாக, “உன்னால் முடியும்” என்ற வார்த்தையினையே நம்பிக்கைப் பரிசாக அளியுங்கள். ஒருபோதும் எங்களை உங்களின் வார்ப்பான எண்ணங்களால் தீண்டாதீர்கள், ஒடுக்காதீர்கள் எம்மைப் புறம்தள்ளாதீர்கள். நல்ல வாய்ப்பும் வளமும் நமக்கு நல்கி ஞாலத்தில் சிறந்தோராய் விளங்கிட நற்றுணை செய்திடுங்கள். நம்மால் முடியும் என்பதனை நானிலமே காணட்டும்.

கண்களில் பார்வைகளை இழந்தோம்; செவிகளில் கேட்கும் திறனை இழந்தோம்; வாய்களால் பேசும் சக்தியை இழந்தோம்; முள்ளந்தண்டு வட செயலினை இழந்தோம்; கைகளை இழந்தோம்; கால்களை இழந்தோம்; ஆனால், எங்கள் மன உறுதியை ஒருபோதும் நாம் இழக்கவில்லை. தன்னம்பிக்கை எனும் “கை” கொண்டு தரணியில் நாம் சாதனை படைத்திடுவோம்.

என் சனமே என் சனமே! என்னைப் பாருங்கள்! என் இயலாமைகளை பாராதீர்கள்! எம்மைப் பாரபட்சமாய் நடத்தாதீர்கள்! பாரினில் நாமும் மாந்தர்களே!

அன்ரனி லாவோஸ் மேரி ஜெசோதா
பல்கலைக் கழகம்
(கலைப்பீடம்)

மாற்றுத் திறன் ஒன்றுதான் எம்மை மாற்றும் சக்தி

ஆண்டவன் படைத்த அகிலத்தில்
ஆயிரமாயிரம் வீரக்குழந்தைகள் நாம்
சோதனைகள் பல கடந்து
சாதனைகள் நிகழ்த்திடவே வந்தோம்

ஊனம் என்ற ஒன்றே
உளத்தில் இல்லை என்போம்
உறுதி என்ற ஆயுதமே
உயர்வின் மகிமை என்போம்

தன்னம்பிக்கை துளிர் கொண்டு
தரணியில் தவழ்ந்து எழுவோம்
எட்டுத்திக்கிலும் தொட்டிடும் துறையிலும்
தடம் பதித்தே நிமிர்வோம்

மாற்றுத்திறன் கொண்ட நாம்
மாற்றும் சக்தி கொண்டவராவோம்
முயற்சி என்ற முத்தினையே
முழுமுதற் கடவுளென கொள்வோம்

கைகள் இல்லை என்றபோதும்
கால்களால் கல்வி பயில்வோம்
கண்கள் ஒளியிழந்த போதும்
மனதால் உலகை இரசிப்போம்

கால்கள் நமக்கில்லை என்றாலும்
காலத்தை வென்று காட்டிடுவோம்
ஊன்றுகோலின் துணை கொண்டு
உயர்வை எண்ணி உலாவருவோம்

சக்கர நாற்காலியிலும் நாம்
சரித்திர நாயகர்களாய் திகழ்வோம்
வாழ்வே நமக்கு இல்லையென்று.
வழியிழந்து நிற்க மாட்டோம்

முடியாது என்ற வார்த்தையினை
மறந்தும் உரைக்க மாட்டோம்
நம்மால் முடியும் என்பதனை
நானிலமும் அறிய வைப்போம்

எம்சனமே எமைப் பாரீர்
எம் இயலாமையை அல்ல!

**அன்ரனி லாவோஸ் மேரி றெசோதா
பல்கலைக்கழகம் (கலைப்பீடம்)**

தேயுறா வளர்பிறை

கிழக்கு வானம் சிவந்து காணப்பட, பறவைகள் தம் இனிய குரலினால் கீதம் இசைக்க, மரங்கள் அவற்றின் இசைக்கு தம் தலையசைக்க, அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த பாதையிலே நடுப்பகுதிவரை கல்லினாலும் ஏனையவை தகரத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்ட சிறிய வீடு காணப்பட்டது. அதனுள்ளேயிருந்து ஒரு அழகுரல் வெளிவந்தது. வீட்டினுள்ளே விரைந்து ஓடிய தாயார் பதற்றத்துடன் “மகனே என்ன நடந்தது உனக்கு” அழுது புலம்பினாள். அருகில் அமர்ந்திருந்த வயதான பாட்டி “அவன் தவழ்ந்து வந்து தூணுடன் மோதி விட்டான்” என்று கூறினாள். அத்தருணத்திலே அக் குழந்தையின் தகப்பன் குடித்துவிட்டு தன் மனைவியை அழைத்தபடி வந்தான். தனது குடும்பத்தின் நிலையை எண்ணி வருந்தியவளாக சிவகாமி தன் குழந்தையை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு வந்தாள்.

“வெந்த நெஞ்சிலே வேல் பாய்ச்சுவது போல” அவளின் காயம் கொண்ட மனதினில் வைத்தியரின் சோதனையின் பின்பு அவர் கூறிய விடயம் அமைந்தது. சிவகாமியின் குழந்தையாகிய தட்சனின் பார்வையானது இழக்கப்பட்ட குழந்தையாகவே அவன் பிறந்தான் என்பதாகும். இதனைக் கேட்ட சிவகாமி தன் இருகைகளால் மார்பினைப் பொத்தியபடி கீழே தரையில் விழுந்தாள். இதனையறிந்த அவளின் கணவன் இக் குழந்தை எமக்கு வேண்டாம் அதனை எங்காவது ஓர் இடத்தில் விட்டு விட்டு வரும்படியாக சிவகாமியிடம் கூறினான். இருப்பினும் “காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு....” என்பது போல சிவகாமியும் தனது மகனைப் பிரியமாட்டேன் என உறுதியுடன் கூறினாள். இவர்களுடன் வாழ விரும்பாத தட்சனின் தந்தை இவர்களைப் பிரிந்து சென்றார்.

தன் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகள் யாவற்றையும் தனியொரு பெண்ணாகத் தாங்கிக் கொண்டு சிவகாமி தட்சனை வளர்ப்பதற்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தாள். செல்லுகின்ற தெருக்களிலே பல்வேறு வகையான நையாண்டிப் பேச்சுக்களும் பரிதாப பேச்சுக்களும் இவள் மீது வீசப்பட்டன. ஒருநாள் தட்சனுடன் சென்று கொண்டிருந்த வேளை எதிரில் வந்த பெண்மணிகளில் ஒருவர் “சிவகாமி உன் பிள்ளையை ஏன் இப்படிப் படிக்க வைக்கிறேன் என்ற பெயரில் அலைய வைத்தபடி நீயும் அலைந்து திரிகிறாய், அவனை வீட்டில இருக்க வைத்து நல்லா சமைத்து கொடு சாப்பிட்டீடும் என்று ஒரு பெண் கூற, மற்றையவள் கண்தெரியாத இவன் என்ன சாதனை தான் செய்ய போறான் ஹா.. ஹ.. ஹ..” என்று கூறி ஏளனமாகச் சிரித்தனர்.

தன்னால் தனது தாய்க்கு ஏற்படுகின்ற அவமான நிலைமைகள் ஒவ்வொன்றும் தட்சனின் மனதிலே ஆணி அறைவது போன்று வலித்தது. இவற்றினை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்பதனை எண்ணியே அவன் ஊக்கத்துடனும், உறுதியுடனும் தன் கல்வியை மேம்படுத்த பாடுபட்டான். தாயின் அறிவுரைகளும், ஊக்கமும் அவனை மனதளவிலும் உறுதி பெறச்செய்தன. முடியாது என்ற வார்த்தையைத் தகர்த்தெறிந்து தன் அக ஒளியால் எதனையும் அறிந்து ஏனையோரிற்கு இணையாக தானும் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தடன் அவன் சிறந்து விளங்கினான்.

இவன் பாடசாலை நாட்களிலே ஓர் நாள் இடைவேளையின் போது ஆசிரியர் வகுப்பறைக்கு வருகைதந்த போது அவன் மட்டும் தனியாக அமர்ந்திருப்பதனையும் ஏனைய மாணவர்கள் மகிழ்வாக விளையாடிக் கொண்டிருப்பதனையும் அவதானித்தார். அவனருகே வந்த ஆசிரியர் “தட்சன்! நீ ஏன் இங்கு தனியாக அமர்ந்திருக்கின்றாய்” என வினாவிய போது மாணவர்களிலே ஒருவர் “ஆசானே அவனிற் கு பார்வையில்லை நாங்கள் தற்போது விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றோம், அவனை எவ்வாறு சேர்ப்பது? என்று பதிலளித்தான்” இவ்வேளை “இயலாமை என்பது உடல், உள ரீதியில் ஏற்படும் ஒரு குறைதான் அதற்காக நாம் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்தல் கூடாது அவர்களும் நமக்கு இணையான மாற்றுத்திறன் கொண்டவர்கள்” என்று அறிவுரை வழங்கப்பட்டது.

இதனைக் கேட்ட மாணவர்கள் மனம் வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டதுடன் அன்றிலிருந்து தட்சனுடன் நெருங்கிய நண்பர்களாக இணைந்து செயற்பட்டனர். ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் சிறப்பாக கவனமாக தட்சனை கற்பித்தனர். அவனும் ஆசிரியர்களிடம் பணிவுடனும் அன்புடனும் ஒழுங்கான முறையில் தன் கடமைகளைச் செய்கின்ற மாணவனாகத் திகழ்ந்தான். பாடம் படிப்பதில் மட்டுமல்லாது இசை, இலக்கியம், நடனம், விளையாட்டு போன்ற இணைபாடவிதான செய்பாடுகளிலும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வந்தான். பாடசாலையில் மட்டுமல்லாது வீட்டிலும் தன் தாயார் வேலைக்கு சென்று வரும்வரை காத்திருந்து அவருடனே இணைந்து உணவருந்துவான். தன் தாயார்க்கு தன்னால் இயன்ற வீட்டு வேலைகளை செய்துகொடுப்பான்.

இவ்வாறாகக் காலங்கள் கடந்து சென்றன. முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சியடையார் என்பதற்கமைவாக தட்சன் தன் வாழ்விலே மேற்கொண்ட முயற்சியானது பற்பல சவால்களையும் கடந்து இறுதியில் அவன் ஒரு மேதையாகவும் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்ட ஒரு நபராகவும் விரிவுரையாளராகவும் தன் வாழ்வின் குறிக்கோளினை அடைந்து தன் தாய் எதிர்கொண்ட வேதனைகள் யாவற்றையும் சாதனையாக மாற்றினான். இவனது

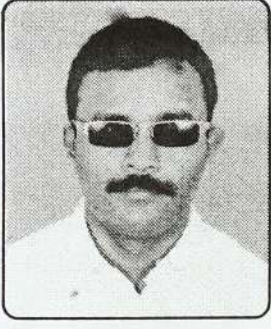
தூய்மையான மனதிற்கு ஏற்றவகையிலே சில நாட்களின் பின்பு வாழ்க்கைத் துணையும் கிடைக்கப் பெற்றது. தனது தாயார் தன்னை இத்தகைய நிலைக்கு கொண்டுவந்தார் என்பதை எண்ணி மகிழ்ந்து தான் இன்று தன் தாயாரைப் பார்த்துக் கொள்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

“இதனை இதனால் இவன் முடிப்பான் என்றாய்ந்து
அதனை அவன் கண் விடல்”

என்ற வள்ளுவரின் குறட்பாவிற்கு அமைவாக தட்சன் தன் போன்ற வறிய நிலையிலும் இயலாமையுடன் கல்வி பயில சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளிற்கும் அடைக்கலம் அளித்து அவர்கள் வாழ்வினை திறம்பட நடாத்துவதற்காக பல வகையில் உதவிகளைப் பெற்று ஓர் இல்லத்தினை ஆரம்பித்து அவர்களிற்கெல்லாம் அன்னையாகவும் தந்தையாகவும் செயற்பட்டான். இவ்வாறாக இயலாமை என்பது எம் வாழ்விலே எதனையும் சாதிக்க தடையில்லை என்பதனை உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையிலே தட்சனின் வாழ்வானது சோதனைகளுடன் ஆரம்பித்து அவையாவற்றையும் சாதனையாக மாற்றும் வகையில் அமைந்து இன்பமாக அவர்களின் வாழ்வு தொடர்ந்து சென்றது.

செல்வி உஷா கேசவன்
பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

பார்வையற்றோரின் வாசிப்பில் மின்நூல்கள்

மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் காரணமாக மனிதன் எழுதத் தொடங்கியதிலிருந்து தனது அனுபவங்களை பல்வேறு விதங்களில் எழுதி அதனை அடுத்த தலைமுறையினரின் நன்மை கருதி அதனைப் பாதுகாத்து வந்தான். அவ்வாறு எழுதியவற்றை வாசித்து அறிந்ததன் பயனாக மனித குலமானது இன்று பாரிய வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் வாசிப்பே. வாசிப்பு என்பது மனிதனை பூரணமாக்கிறது. இந்த வாசிப்பானது குழந்தைகள் முதல் வயோதிபர் வரை அவர்களது ஆளுமை விருத்தியில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது என்றால் அது மிகையிலலை. இந்த வாசிப்பானது மேலோட்ட வாசிப்பு, கருத்தூன்றிய வாசிப்பு என இரு வகைப்படுகிறது. இதில் கருத்தூன்றிய வாசிப்பே மனித அறிவு வளர்ச்சிக்கு காரணமாக அமைகிறது. அறிவு வலிமைக்கு காரணமாக அமைவது புத்தக வாசிப்பே.

முறைசார் கல்வியானது ஒரு தொழிலை பெற்றுக்கொள்வதற்கோ குடும்ப அந்தஸ்துக்கோ அல்லது திருமண பேரத்திற்கோ உதவலாம். ஆயினும் அதையும் தாண்டிய ஒருவரது பரந்த வாசிப்பு காரணமாக வருகின்ற அறிவு வலிமையானது எக்கோணத்திலிருந்தும் எச்சூழலிலிருந்தும் எம்மைத் தாக்குகின்ற எப்பிரச்சினைகளையும் வெற்றிகொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை எமக்களிக்கின்றது.

வாசிப்பு ஒரு பயனுள்ள பொழுதுபோக்கு மட்டுமல்லாமல் அது ஒரு தவம் போன்றது. எவ்வாறு ஒரு தவத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் எவ்வாறு வாழ்வில் உயர்கிறார்களோ அதைப்போலவே வாசிப்பவர்களும் முன்னிலையடைவார்கள். இதனையே “கண்டதும் கற்றிட பண்டிதனாவான்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கு உணர்த்துகிறது. ஆயினும் மனித வாழ்க்கையானது நீர்குமிழி போன்றது எப்போது உடையும் என யாரும் அறிய முடியாது. ஆகவே பயன்தரு நூல்களை மாத்திரம் தெரிந்தெடுத்து வாசித்தல் மிகச் சிறந்தது.

இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையை ஒளியேற்றி அவனுக்கு நல்லதொரு வழிகாட்டியாக இருக்கும் வாசிப்பு விழிப்புலனற்றவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே காணப்பட்டது. அதாவது ஒரு

விழிப்புலனற்றவர் தனக்கு தேவையான நூல்களை வாசிக்க ஒருவரின் உதவியை அல்லது குற்றெழுத்து வடிவில் உள்ள நூல்களை மட்டுமே வாசிக்க கூடியதாக இருந்தது. இந்த தடையானது விழிப்புலனற்றவர்களின் சாதாரண பாடசாலைக் கல்வி தொடக்கம் பல்கலைக்கழக கல்வி வரை பாரிய தாக்கத்தை செலுத்துகிறது. தற்போது பாடநூல்கள் அரசினால் குற்றெழுத்து வடிவில் வெளியிடப்படுவதால் பாடசாலைக் கல்வியில் இருந்த தடை நீங்கிவிட்டது எனக்கூறலாம். ஆயினும் பொழுதுபோக்கு வாசிப்பு அல்லது அறிவுப் பசிக்கான வாசிப்பு “என்று நோக்கும் போது அது எட்டாக்கனியாகவே இருந்துவந்தது. ஆயினும் நவீன தொழினுட்ப வளர்ச்சியால் You Tube சமூக ஊடகத்தில் பலர் பல நாவல்களை அவ்வாறான நூல்களும் பெரும்பாலும் பாடசாலை நூல்களாகவே ஒலி வடிவில் பதிவேற்றி வருகின்றனர். ஆயினும் பல்கலைக்கழக கல்வியைப் பொறுத்தவரை தாம் தேர்ந்தெடுக்கும் பாடங்களுக்கான நூல்களை வாசிக்கமுடியாது திணறிவந்தனர். அக்குறைபாட்டை களைய ஆப்தபாண்டவனாக அமைந்தவையே மின் நூல்கள்.

எமக்குத் தேவையான நூல்களை வருடியின் (Scanner) உதவியுடன் படகோப்புகளாக மாற்றி பின்னர் அவற்றை ஒருங்குறி எழுத்து நெறியாக்கியின் (OCR) உதவியுடன் மாற்றம் செய்வதன் மூலம் விழிப்புலனற்றவர்கள் திரைவாசிப்பான் (Screen Reader) உதவியுடன் வாசித்தறிய முடியும். இவ்வாறான ஸ்கான் செய்யப்பட்ட கோப்புகள் தனித்தனியாக இருப்பதால் அவற்றை PDF வடிவ கோப்பாக மாற்றம் செய்தால் அவற்றை மின்நூலாக்கம் செய்வதில் சிரமம் இருக்காது. இந்தக் கோப்பை திறன்பேசியில் (Smart Phone) இன்ஸ்ரா ரீடர் (Insta Reader) எனும் மென்பொருளை தரவிறக்கம் செய்து நிறுவுவதன் மூலம் இலகுவாக மாற்றம் செய்யலாம். இந்நூல்களை கணனி, திறன்பேசிகள் மற்றும் டெய்சி பிளேயர் (DAISY Player) உதவியுடன் வாசித்தறியலாம்.

இவ்வாறான மின் நூல்களை சில இணைய நூலகங்கள் எமக்களிக்கின்றன. அதில் எமது கணக்கை திறந்து வைத்திருப்பதன் மூலம் பலவகைப்பட்ட நூல்களையும் இலவசமாக தரவிறக்கம் செய்து வாசிக்கலாம். ஆகவே, நாம் வாசிக்க முடியவில்லையே எமக்கு வாசிக்க ஒருவரும் இல்லையே என்ற கவலையை விடுத்து நவீன தொழினுட்ப அறிவின் துணைகொண்டு அக்குறைபாட்டை களைந்து பலவகை நூல்களையும் வாசித்து உங்கள் வாழ்வை ஒளிமயமாக்கிக்கொள்ளுங்கள்.

மின்நூல்களை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சில இணையத்தளங்கள்.

01. <https://freetamilebooks.com/>
02. <https://vaasippom.blogspot.com/p/home.html>
03. <https://www.tamilvu.org/ta/library-libcontnt-273141>
04. <https://www.bookshare.org/login>
05. https://www.noolaham.org/wiki/index.php/%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%B1%E0%AF%8D_%E0%AE%AA%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%A%E0%AF%8D
06. <https://www.amazon.com> > ...

“வாசிப்பை நேசித்திட அது உங்கள் வசமாகும். அதுவே உங்கள் அறிவைப் பெருக்கி உங்கள் வதனத்தை ஒளியூட்டும்”

**சீவாதசுந்தரம் பீரதீபன்
அபிஷேக உத்தியோகத்தர்**

ஊனம் குறையல்ல... அடையாளம்...

அன்னை வயிற்றில் கருவாகி
அவனியில் உதித்தது ஒரு குழந்தை
கயல்மீன் போன்ற விழிகள்தான் - இருந்தும்
காண முடிவில்லை எதனையும் அதனாலே
கலங்கியது பெற்றோர் மனம் - நம்பிக்கை
கல்லானது பிள்ளை மனம்.

விழிகளிலிருந்தும் என்ன பயன் - நாளின்
விடியல் கூடத் தெரியவில்லை
விழித்திட்டேன் ஒரு கணத்தில் - இனி
வழிகாட்டும் என் அகவிழியே
வரும் இன்னல்கள் யாவும் எதிர்க்க - மனதில்
வளர்த்திட்டேன் நம்பிக்கை எனும் விருட்சத்தை.

உடல் ஊனம் சொல்லி என்னை
உதாசீனம் செய்யப் பலர் வருவார்
உடைந்திடாதே என் மனமே - ஓர் நாள்
உலகமே உன்னைப் புகழும்
ஊனம் என்பது குறையன்று
உனக்கான அடையாளத்தை உருவாக்கிடு.

வெள்ளைப் பிரம்புடனே
வேண்டுமிடம் நாம் செல்வோம்
கேட்டல் இன்றியும் கிரகிப்பு செய்திடுவோம்
கையின்றி காலின்றியும் பிறர் உழைப்பில்
கை வைத்து காலம் கழிக்கமாட்டோம்.

சலித்திடும் வாழ்வு என்று சகமனிதர் கூறுகையில்
சாதனை செய்திடவே சந்தர்ப்பம் தேடுகிறேன்
அல்லும் பகலும் வெறும் கல்லாய் இருந்துவிட்டு
அதிஷ்டம் இல்லையென அலட்டிக்கொள்ளவில்லை
முயற்சியும் பயிற்சியும் கொண்டதான
முன்னேற்றத் தேடலிது முடியாது என்றுமே.

பெண்ணிலும், மண்ணிலும், பொன்னிலும்
போதை கொண்டு அலைந்திடும்
மானிடர்களைப் போன்றதல்ல - நாங்கள்
மாற்றுத்திறனாளிகள் - என்றும்
மனிதநேயமும் பிறர்மீது மதிப்பும் கொண்டவர்கள்
மாற்றத்தின் பாதையிலே மனதை செலுத்துகிறேன்
நானும் ஓர் மாற்றுத்திறனாளியாக...

செல்வி உஷா கேசவன்
பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

சாபங்கள் அல்ல வரங்கள்

உண்மையில் யார் இவர்கள்? ஆதியில் இந்த ஞாலம் தோன்றியது தொட்டு இன்று அறிவியல் வளர்ச்சியின் உச்சத்தில் நிற்கும் வரைக்கும் இவர்களின் தோற்றமும் இடம்பெற்றுத்தானே இருக்கின்றது. சமூகத்தால் வலுவிழந்தவர்களாகக் கருதப்படும் இவர்கள் இயற்கைக்கு முற்றிலும் எதிராக செயற்பட்டு எட்டிய உயரங்கள் உலகத்தின் விழிகளுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக பல்வேறுபட்ட வேதனைக் கடல்களை நீந்திக் கடந்து சாதனை நாட்டிய மாற்றுத் திறனாளிகளைப் பற்றிய ஓர் அடிப்படைச் சிந்தனையே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாம்.

காட்டுமிராண்டியாகப் பிறந்த மனிதன் நாகரிகம் என்ற சூழலிற்கு உட்பட்டது எப்பொழுது அவன் ஓர் குடும்பமாகி அதன்மூலம் குலம் தோன்றி இதன்வழி சமூகம் உருவாகியது இச்சமூகங்கள் ஆற்றங்கரைகளை அண்டிய பகுதிகளில் ஓர் தலைவனோ அல்லது பல தலைவர்களோ தலைமை தாங்குமாறு அரசை அமைத்தபொழுதாம். சமூகத்தில் காணப்பட்ட பல்வேறு மட்டங்களிலும் மாற்றுத்திறனாளிகள் பல்வேறு வகையில் சரித்திரம் படைத்திருப்பதற்கான சான்றுகள் வரலாற்றின் பக்கங்களில் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை காணப்படுகின்றது.

அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கலை, இலக்கியம் ஏன் விஞ்ஞானத்தின் உச்சத்தில்கூட இவர்களின் சாதனைகள் சான்றுகளாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மாபெரும் காவியங்கள் என கருதப்படுகின்ற மகாபாரத, இராமாயணத்தில்கூட மாற்றுத்திறனாளிகளுடைய மாற்றுத் திறன்அதனுடைய உச்சம் பேசுபொருளாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஓர் நாட்டின் மன்னன் என்பவன் அந்த நாட்டையே ஆட்சி செய்யும் பொறுப்பைக் கொண்டவன். அந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் வழிநடத்தவேண்டிய கடமை அவனிற்கு உண்டு. இப்படி இருக்க பல நாடுகளைத் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டிருக்கக் கூடிய மாமன்னர்கள் என்பவர்கள் எந்த அளவிற்கு வீரர்களாகவும் விவேகிகளாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருதமுடியும். திருதராஷ்டிதர் எனும் கௌரவ குலத்தைச் சேர்ந்த ஓர் பார்வையற்ற மன்னன்தான் பாரத தேசத்தை ஆட்சிபுரிந்ததாக கூறிநிற்கின்றது. அரசியல் துறையிலும் இவர்களது சாதனை அன்று இருந்தது என்பதற்கு இது ஓர் சான்று. இதன்மூலம் இன்று இவர்களுடைய அரசியல் சாதனை இல்லை என்பது

பொருட்படவில்லை. இரண்டாயிரத்தி இருபத்து நான்காம் ஆண்டு இங்கிலாந்தின் பிரதமரிற்கு அடுத்தபடியாக மிகப் பெறுமதியாகக் கருதப்படும் ஓர் பதவி பிரதமரின் செயலாலர் பதவியாம். அப்பதவியில் மேற்சொன்ன ஆண்டு அமர்ந்திருந்த நபர் ஓர் பார்வையற்றவர்.

ஏன் கம்பனாலும் கரைகாண முடியுமோ என்று கருதப்பட்ட இராமாயணம் கூறுவது என்ன? சீதையை நேர்காட்சியின்றி வெறுமனே இராமனுடைய விபரிப்பின் அடிப்படையில் உருவாக்க வேண்டும் ஓர் சிலையாக. இதுதான் விடயம். பல்வேறு சிற்பகலை வல்லுனர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் எவராலும் காணாத சீதையை சிற்பமாக வடிக்க இயலவில்லை. ஆனால் இதன்முன் எப்பொழுதுமே சீதையை கண்டிராத பின்னும் காணமுடியாத ஒருவனே சீதையை சிற்பமாக வடித்ததாக கம்பன் கூறுவான். அப்படி வடித்தவன் ஓர் பார்வையற்றவன்.

அம்மென்றால் ஆயிரமும் இம்மென்றால் இரண்டாயிரமுக காளமேகப் புலவருக்கும் மேலாக தமிழ் தனிப் பாடல்களைப் பாடி தமிழ் இலக்கியத்தையும் அதனுடாக மொழியையும் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்கள் யார்? அவர்கள் இரட்டை புலவர்கள் ஒருவர் நடக்க மாட்டாதவர், மற்றையவர் பார்வையற்றவர். ஹேலன் ஹேலரைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா? மனிதர்க்குரிய புலன்கள் பொதுவாக ஐந்தென்பார்கள். அவையுளும் கண், காது, நாக்கு என்பன மிகப் பிரதானம் என்றும் சொல்வார்கள். காரணம் அறிவுத் தேடலின் அடிப்படை கண்ணும், காதும், நாக்குமாம். ஓர் விடயத்தை உள்வாங்குவதும், சிந்தனை செய்வதும் இதனை இன்னது, இன்னாதது என்று பகுத்தறிவதும் மனிதனை மாற்று விலங்குகளிடமிருந்து உயர்த்திக் காட்டும். இப்படிப்பட்ட சிந்தனைக்கே அடிப்படை புலன்கள் எனும்போது விழி, செவி, வாய் மூன்றையும் முற்றும் இழந்த ஹேலன்ஹேலர் எனும் மாற்றுத்திறனாளி சிகரம் தொட்டது தொடுகை என்கின்ற ஒற்றை புலனை மட்டும் கொண்டே. மாணவியாகி, ஆசிரியத்துவம் தொட்டு, ஆசிரியர் தலைமை அதிகாரியாகி சமூகத்திற்கு கல்விச் சேவை புரிந்த இவரை ஏன் மனிதம் நினைப்பதில்லை?

அவனிற் கு பிறவியிலேயே தலை பெரிது. கூறும் விடயங்களை செவிசாய்ப்பதற்கான செவிப்புலனும் மற்றும் குறைவு. எப்பொழுதெல்லாம் வகுப்பறைக்குச் செல்கின்றானோ அங்கே கேலிக்கைகளுக்குக் குறைவில்லை. பாடசாலையை நிறுத்திவிட்டான். அன்னையின் அன்பான அரவணைப்பில் ஏதோ கற்கின்றான். பருவ வயதை அடைந்த பொழுது தொழில் செய்து கற்க வேண்டும் என்று புகையிரதம் ஒன்றில் பத்திரிகையை விற்கும் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றான். ஏற்பட்ட தவறொன்று புகையிரத அறையொன்றில் மூட்டிற்று

நெருப்பை ஆங்கே. இது அதிகாரியின் சீற்றத்தைத் தூண்ட அவரின் இரும்பை ஒத்த கரம் பதிகின்றது கன்னத்தில். இது ஏற்கனவே இருந்த செவிட்டுத் தன்மையை மேலும் கூட்டிற்று. ஆனாலும் இன்றும் நாம் ஒளியில் வாழ்வதற்கு அடிப்படை மின்குமிழ் தந்தவன் அவன்தான். அவனே தோமஸ் அல்வா எடிசன். ஒருமுறை பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் வினவுகின்றார் இவரிடம், தாங்கள் செவிட்டுத் தன்மையாக இருப்பதற்கு கடவுளை நொந்து கொள்கின்றீர்களா என்று? சட்டென்று வந்தது தோமஸினுடைய பதிலும். “நான் பல்வேறு ஆய்வுகளில் ஈடுபடுபவன் பொதுவாகவே ஆய்வுகளில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு பல்வேறு புறச் சூழல் தொல்லைகள் இருக்கும். ஆனால் நான் செவிட்டுத் தன்மையுடன் இருப்பதால் தேவையற்ற சப்தங்கள் என் காதில் விழுந்து என் ஆய்வினைக் குழப்பாதிருக்க ஆண்டவன் செய்த அருள் இது எனக்கு. ஆகையால் நான் அவனிற்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்”.

விஞ்ஞானத்தில் இயற்பியல் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாம். மண்ணிலிருக்கும் மனிதன் விண்ணைத் துளைத்து அதனை ஆய்வு செய்யும் நடைமுறை இது. சாதாரண மனிதர்களே சற்று இதற்குள் நுழைவதென்றாலும் சாகாவரம் பெற்ற போகர்கள் ஆகவேண்டும். ஆனால் இயற்பியலில் இன்றும் பல்வேறு விஞ்ஞானிகளால் வியக்கத்தக்க விடயங்களை விளக்கியது யார்? ஓர் மாற்றுத்திறனாளிதான். அவன் பிறக்கும்பொழுது உடலியல் ஊனம் உடையவன் அல்ல. அவன் இருபது வயதில் நரம்பியல் நோயினால் தாக்கப்பட்டான். பல்வேறு ஆய்வுகள் கண்ட மருத்துவ விஞ்ஞானம்கூட இவனுடைய நோய்க்கு வழிகாணவில்லை. நோயின் தாக்கம் முதலில் கரங்களைச் செயலிழக்கச் செய்தது தொட்டு சற்றே படிப்படியாக கால்களைச் செயலிழக்கச் செய்து பின் உடல் முழுவதையுமே செயலிழப்பிற்கு உள்ளாக்கி இறுதியில் அவனுடைய இடக்கண்ணின் விழித்திரை தவிர்ந்த அனைத்துமே செயலிழப்பிற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட தருணமது. ஆயினும் அணுத்துறையின் தலைவனான அல்பட் அன்ஸ்டீனையே தோற்கடிக்கும் அளவிற்கு அமைந்தது அவனுடைய இயற்பியல் சாதனை. இரண்டாயிரத்து பதின்னான்கில் இறந்த அவன் வேறு யாரும்ல்ல இஸ்ரீபன்கொக்கின்ஸ்டன். ஒருமுறை அவன் நோய்ப் படுக்கையில் கிடந்து அப்பொழுதும் ஆய்வினை மேற்கொண்டிருந்தபொழுது ஓர் பத்திரிகை நிருபர் அவனிடம் கேட்டார், “விஞ்ஞானி அவர்களே! நீங்கள் உங்கள் உடலின் ஒட்டுமொத்த பாகத்தின் செயலையும் இழந்துவிட்டீர்கள். இது குறித்து உங்களுக்கு கவலை இல்லையா?” என்று வினவ இஸ்ரீபன் கொக்கின்ஸ்டனின் பதில் “சாதனைக்கு கையோ காலோ உடலின் மற்றைய பாகங்களோ தேவையல்ல சிறந்த சிந்தனைக்கான உன்னதமான மூளைப்பாகமே தேவை. என்னிடம் அது இருக்கின்றது. இறக்கும்வரை சாதிப்பேன்”.

வரங்களும் சாபங்களும் யார் எமக்குத் தருவது? வரங்களும் சாபங்களான வரலாறுகளும் உண்டு. சாபங்களும் வரங்களான சாதனைகளும் உண்டு. அர்ச்சுனனுக்கு இந்திரலோகத்தில் அழிக்கப்பட்ட சாபம் என்ன? நீ பேடியாக இருப்பாய் என்பதுதானே. அதை அவன் அஞ்ஞானவாசத்தின் இறுதியில் ஓர் ஆண்டில் வரமாகப் பயன்படுத்தவில்லையா? நீட்டிய தவத்தினால் பெற்றுக்கொண்ட வரத்தினை இராவணன் சாபமாக்கிக் கொண்டதை சரித்திரம் மறக்குமோ? நாகபாம்பின் விசம் என்பதுகூட ஓர் உயிரைக் கொல்லும் கொடிய விசம்தான் ஆனால் எப்பொழுது அது ஒரு கற்றறிந்தவன் கையில் செல்கின்றதோ அப்பொழுது அது ஆயிரம் மனிதர்களைக் குணமாக்கும் ஓர் மருந்தாகின்றது. இப்பொழுது பார்த்தால் வரங்களும் சாபங்களும் இடத்திலும் பொருளிலும் அல்ல. அது மனத்திலேயே உண்டு என்பது தெளிவாகின்றது. உடல் நோய்கள் குணப்படுத்தப்படலாம். ஆனால் உண்மையில் கடினம் உள நோய்களே. இவர்கள் சாபங்கள் என்றால் அது இவர்களின் பொறுப்பு அல்ல. இறைவன் என்று சமூகம் கூறும் மாபெரும் சாபத்தின் பொறுப்பு. இவர்கள் வரங்கள் என்றால் அவ்வாறே சமூகம் கூறும் மாபெரும் இறைவன் எனும் வரத்தின் பொறுப்பு. அடிப்படை விழிப்புணர்வின்மையே.

“கண்ணுடையோர் என்போர் கற்றோர் முகத்திரெண்டு
புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்”

திரு தவராசா அன்றாட ஜெக்சன்
பல்கலைக் கழகம்
சட்டத்துறை.

அம்மாவுக்கு

கருவுக்குள்ளே உருவைத் தந்து
உருவுக்குள்ளே உயிரைத் தந்து
உனக்குள்ளே என்னைச் சுமந்தவளே
நான் கால்களால் உதைத்த போது
மனதரச்ச் சிரித்தவளே
என்னைப் புறந்தள்ள
எத்தனை வலி பொறுத்தாயோ?

உருவத்தைப் பார்க்காமல் குரலைத்தான்
கேட்காமல் - என்னை
உள்ளத்தால் நேசித்த உத்தமி நீயம்மா
வெள்ளையா நான் பிறக்க
என்னையா பிள்ளையென்று
ஒதுக்கி நீ வைத்திடவில்லை
என்னோட கஸ்ரங்கள்
எல்லாமே தீர்க்கவே - உனது உழைப்பால்
உயர்த்தி வைத்தாயே!

காலத்தின் வஞ்சனையால்
யுத்தமது வந்த வேளை
கணவனை நீ இழக்க - என்
தந்தையை நான் இழக்க
கைப்பிடியாய்க் கூட்டி வந்து
கரைசேர்த்து விட்டவளே
கவலையும் கஸ்ரமும் நம்
காவலராய் ஆகியதே

காணவேண்டும் விடியல் என்று
கண்ணீரோடு நீயிருக்க
கலங்காது உன்னைக் காக்கும்
கனவோடு நான் இருக்கிறேன்
செல்லும் பாதையெல்லாம் - என்
நிழலாக வருபவளே - நான்
செய்வதற்கு என்ன உண்டு
உன் கடன் தீர்த்திடவே

உன் வலியை நான் உணர்ந்து
உனக்காகத் தான் இருக்கின்றேன்
எத்தனை பிறவி வரினும்
உன் மகனாய் நான் பிறப்பேன்
என்னை விட்டுப் பிரிந்திடாதே
நீ பிரிந்தால் நான் தவிப்பேன்
கண்ணை காக்கும் இமை போன்று
உன்னை காக்க நான் இருப்பேன்

உதிரத்தை உணவாக்கி அளித்தவளே
தூங்காம எனக்காக கண் முழித்தவளே
உன் கஸ்ரம் கண்ணீர் துடைத்திடவே
உயர்த்திடுவேன் நம் வாழ்வதனை
உறுதியுடன் நீ இரு என்றும்
உனக்காக நான் இருக்கிறேன்

அல்லும் பகலுமாய் எனக்காக
அயராது உழைத்தாயே
தீபமாக நான் ஒளிர - தினம்
மெழுகாக உருகினாயே
ஏணியாக நீயிருந்து - என்னை
ஏற்றிவிட்டு, ஒளியிட்டு பார்த்து
இன்பம் அடைந்தாயே
ஏழு ஜென்மம் எடுத்தாலும்
என்ன செய்வேன் கடன் தீர்க்க?

இன்னல்கள் நீ சுமந்து - என்னை
இன்பமாக வளர்த்தாயே
உன் பாதம் பற்றி நிதம்
உலகினை வென்றிடுவேன்
கவலைகள் தீர்த்து - உன்னை
களிப்புடன் வாழ வைப்பேன்
கலங்காது நீ இரு என்றும்
உனக்காக நான் இருப்பேன்.

நன்றி

செல்வி உஷா கேசவன்
பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

சமூக நலம்

பல்வேறு பாகுபாடுகளையுடைய மக்கள் கூட்டம் சமூகம் எனப்படும். மொழியால், மதத்தால், நிறத்தால், சாதியால் பல்வேறுபட்ட பழக்க வழக்கங்களால், பல்வேறுபட்ட நாகரிகங்களால், பல்வேறுபட்ட உடைகளால், பல்வேறுபட்ட கலை கலாசாரங்களால், ஏழைகள், பணக்காரர்கள், குடிசைவாழ் மக்கள், மாடி வீடுகளில் வாழ் மக்கள், தொழிலாளிகள், முதலாளிகள், படித்தவர்கள், பாமரர்கள், மீன்பிடித் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், சிற்றூழியர்கள், ஆசிரியர்கள், வர்த்தகர்கள், ஓட்டுனர்கள், வியாபாரிகள், எசமானியர்கள், வேலைக்காரர்கள், பக்தர்கள், இரசிகர்கள், தொண்டர்கள், கடைக்கோடி மக்கள் என்று பல்வேறுபட்ட மக்கள் தான் சமூகம். இது தவிர உணவால், பேச்சுவார்த்தைகளினால், சுகாதாரமானவர்கள், சுகாதாரமற்றவர்கள், குடிகாரர்கள், போதைப் பழக்கவழக்கங்களில் ளவர்கள், திருடர்கள், போக்கிரிகள், நாணயமுள்ளவர்கள், நாணயமற்றவர்கள், விபச்சாரிகள், விதவைகள், நோயாளிகள், அருந்ததியினர் என்று அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதுதான் ஒரு சமூகமாகும்.

அன்றும், இன்றும், என்றும் “தனியொரு மனிதனுக்கு உணவில்லையெனில்” இவ்வுலகினை அழித்துவிட வேண்டும் என்பது புரட்சி கவிஞனின் கூற்று.

சோற்றுப் பிரச்சினைதான் லெனின், மார்க்ஸ், சேகுவரா போன்றவர்களை உருவாக்கியது.

இன்று முழுமையான உணவு கிடைக்காதவர்கள் இலங்கையில் எழுபது இலட்சம். உலகில் பல கோடி! சோமாலியா, உகண்டா போன்ற ஆபிரிக்க நாடுகளின் வரிசையில் இன்று எமது இலங்கை, பாகிஸ்தான் போன்ற பல நாடுகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எத்தனை நாடுகள் வரட்சியால் குடிக்க நீரின்றி அல்லல் படுகின்றனர். ஆனால் எத்தனை வீடுகளில் நீச்சல் தடாகங்கள். உடுக்க உடையின்றி, படுக்க வாய்ப்பின்றி, உறங்க வழியின்றியும் உறவுகள் வாழ்கின்றனர். ஆனால் மாடமாளிகைகள், கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், ஞாபகார்த்த மண்டபங்கள் எழும்பிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அது மட்டுமா இந்து ஆலயங்கள், பள்ளிவாசல்கள், தேவாலயங்கள் எத்தனை? எத்தனை? சகோதரன் தெருவில், சகோதரர்களே! சகோதரர்களே! என்று மேடையில் யாரை அழைக்கின்றீர்கள். அங்கு ஒரு கண்ணும், இங்கொரு கண்ணும் ஆலய வழிபாடல்ல. ஆடை அணிகலன் ஆண்டவன்

விரும்புவதில்லை. உன் சகோதரன், உன் பிள்ளை பட்டினி ஆனால் நீயோ விழாக்களும், கொண்டாட்டங்களும், விருந்து உபசாரமும், கேளிக்கைகளிலும், இரவு விடுதிகளில் ஆடலும் பாடலும் இது தகுமா?

இருந்தும் மனிதமும், மனித நேயமும் முற்று முழுதாக அழிந்துவிடவில்லை. பலர் இன்றும், என்றும் வலது கை கொடுப்பது இடது கைக்குத் தெரியாமல் வாழ்கின்றனர். மருத்துவமனைகளுக்கு இரத்ததானம், உடல் உறுப்புத்தானம், படுக்கைகள், போர்வைகள், உடைகள், மருந்துகள், உணவுகள், நிலங்கள், பணங்கள் என்று தானம் செய்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். வெளிநாட்டில் வாழும் பலர் உறவுகளுக்கு, நண்பர்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழும் பலருக்கும், அநாதை மடங்களுக்கு, மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு, வயோதிப மடங்களுக்கு, கல்வி கற்போர்களுக்கு நேரடியாகவும், அமைப்புக்கள் மூலமாகவும் பற்பல உதவிகளை செய்து கொண்டேயிருக்கின்றார்கள்.

அன்னை திரேசா போன்ற தெய்வீக சாயலுடைய மனிதர்கள் பலருண்டு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? பணத்தால், சரீரத்தால், அறிவால், இலவச கல்வியால், இலவச மருத்துவத்தால் எங்களால் முடிந்த உதவிகளை செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் நம் சுற்றாடலைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். குடிநீரை வீண்விரயம் செய்யக்கூடாது, காற்றை மாசுபடுத்தக்கூடாது, அரச ஊழியர்கள் அலுவலகங்களில் மின்சாரத்தையும், அரச வழங்கும் பொருட்களையும், நேரத்தையும், போக்குவரத்து வாகனங்களையும், எரிபொருட்களையும் வீண்விரயம் செய்யக்கூடாது. ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்கும் வேளையில் முறையாகக் கற்பிக்கவேண்டும். அதிபர் தன்னுடைய பாடசாலை போன்று பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டும். பொதுவிடங்களில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு, குழந்தைகளுக்கு, வயோதிபர்களுக்கு, கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கு முடிந்தளவு உங்களால் செய்யக் கூடிய உதவிகளைச் செய்யுங்கள்.

வீட்டிலோ, பாடசாலையிலோ பெற்றோர்கள் வாங்கித்தரும் பொருட்களை வீண் விரயமாக்காது அவர்களுக்கு மேலும் சுமையாக இருக்காமல் முடிந்தளவு உதவி செய்யுங்கள். பெற்றோர்களுக்கும் கடமையுண்டு, உங்களுக்கும் கடமையுண்டு என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். தீய வார்த்தைகளையும், தீய பழக்கங்களையும் பழகி அவர்களை இலவுகாத்த கிளி போலக்கிவிடாதீர்கள்.

திரு. ஈயின் விக்னராஜா
தனியார் போதனா ஆசிரியர்

இயலுமை

விடியலை நோக்கி வீறுடன் எழுந்திட்டேன்
விடுதலை வேட்கையாய் துடிப்புடன் முயன்றிட்டேன்
தடைகற்கள் வாழ்வின் படிகற்கள் என்றெண்ணிட்டேன்
தரணியெங்கும் புதுப் பரணி பாட ஏங்கிட்டேன் - அதனால்
சரித்திரம் படைத்திடத் தவறாது உழைத்திட்டேன்
சாதனை நாயகராய் இன்று உலகில் வலம் வருகின்றேன்.

அங்கத்தின் இழப்பு என் வாழ்வின் இழப்புமல்ல
அழுது புலம்பி என் விதி நொந்து கொள்ளவும் இல்லை
தோல்விகள் துரத்தியடித்திட வீழ்ந்து போகவுமில்லை
தோற்றுப்போன ஒருவராய் வாழப் பிடிக்கவில்லை - மாறாக
தொடுவானம் தொட்டிட அகமது ஏங்கிற்று
மயங்கி அகல் விளக்கு பிரகாசித்து ஒளிர்ந்திற்று

இழப்பிலும் வெற்றி பெற்றிடத்தான் முடியுமா?
வெற்றிவாகை சூடிட தூங்கினால் தான் ஆகுமா?
இயலாமையை விட இயலுமைதான் பலமென்று எண்ணிற்றேன்
மாற்று வலுவை பயன்படுத்திட தந்துணிவு பெற்றிட்டேன்
அதனால் கல்வி கண்ணி எனும் கருவிகள் கரங்களில் ஏந்திட்டேன்
புதுயுகம் அமைந்திட மாற்றுத்திறனாளியாய்
வாழ்க்கைப் பயணத்தில்...

றஞ்சித் பெரேரா பிரெடிபோல்

யார் அந்த நாயகி?

ஐன்னல் ஓர் இருக்கை தென்றலாய் வருடிச்செல்லும் காற்று அதன் தொடுகைகளில் உள்ளத்தில் ஏதோ அறியாத மகிழ்ச்சி. பேருந்தின் வானொலி “இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுதாபனம் தமிழ் தேசிய சேவை” அப்துல் கமீத்தீன் கம்பீரக்குரலைத் தொடர்ந்து “மலை ஓரம் வீசும் காற்று மனசோடு பாடும் பாட்டு....” வாலியின் வரிகளில் இளையராஜா மெட்டு அவிழ்த்துக் கொண்டிருந்தார். எனது நெடுநாள் நண்பன், பள்ளிகளில் என்னோடு அகரம் பழகியவன். வாசவன். அவனின் குடும்பம் ஆசைகளுக்கு மறுக்கப்பட்டு அவசியத்திற்கு மட்டும் பழக்கப்பட்ட வருமானம் கொண்ட குடும்பம். சுமைகளைச் சுமக்க வேண்டிய முத்தவன். அவனிடம் சீர்வரிசைகளுக்காக காத்திருக்கும் மூன்று இளைய சகோதரிகள் வன்னி பெருநிலத்தில் சொந்த வீடும் பேரனார் விட்டுச் சென்ற மோட்டார்காருமே அவனது குடும்பச் சொத்து. குடும்பச் சுமையும் கடமைகளும் அவனை வெளிதேசம் நோக்கி பயணப்பட வைக்கின்றது. “கனகபுரம் இறக்கம்” நடத்துனரின் குரல் என்னை நிகழ்காலத்திற்கு இழுத்துவந்தது. பேருந்து தரிப்பிடத்திலிருந்து கொஞ்ச தூரம் தான் வீடு. அவன் புறப்படத் தயாராகும் வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் எனக்காய் காத்திருந்தான். நல்ல காலம் இன்றாவது எனது வேலைப்பளு எனக்கு சற்று விட்டுக்கொடுத்திருந்தது.

அன்றைய நாள் அந்த நிமிடங்கள் எவ்வாறு கரைந்தோடியது. என்பதுகூட எனக்கு நினைவில்லை. வாசவனின் தாயாரும் சகோதரிகளும் மும்முரமாய் அச்சாறு, ஊறுகாய், வடகம் என மேலைத் தேசமறியாத பொருட்களை எல்லாம் பொதி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் என் கவனிப்புக்களும் சற்றும் குறைந்திருக்கவில்லை. அந்தி நேரம் வாசவன் விடை பெற முன், அவனின் வெளிநாட்டு பயணமும் தந்தையின் உடல்நலக் குறைவும் காரின் இயக்கத்தை நிறுத்திவிடும் என்பதால் என்னை, காரைப் பேணுமாறு கோரிக்கை ஒன்றை முன்வைத்தான். எனது வேலைகளின் இலகு கருதியும் நான் காரை கொண்டு செல்ல தீர்மானித்தேன். குடும்பத்தினர் வாசவனின் பிரிவை ஏற்கவும், மறுக்கவும் முடியாமல் வழியனுப்பி வைத்தனர். அந்த தாயார் விழிகளில் பனித்த நீர்த்துளிகளை சேலை முகப்பால் துடைத்துக் கொண்டாள். அன்றிரவே வாசவனின் குடும்பம் மறித்தும், காத்திருந்த மீதி வேலையின் அவசியம் என்னை பயணப்படவைத்தது. எனினும் வாசவனின் தாயார் எனக்கு இரவுக்கென ஏதோ பொதிந்து கொடுத்திருந்தார்.

வாகனம் ஓட்டும் பழக்கமிருந்தும் காரை அளவான வேகத்திலேயே ஓட்டிச்சென்றேன். அந்த இரவின் கடுமையைவிட தனிமை பயங்கரமாக இருந்தது. பெளர்ணமி நிலவின் ஒளி பரவியிருந்தது. தூரத்தில் ஊளையிடும் நரிகளும், நாய்களும் பயங்கரத்திற்கு மேலும் பங்குவகித்துக்கொண்டிருந்தன. குடிமனைகளை விட காட்டுப்பகுதிகளும் அதிகமாய் வயல்களும் கொண்டிருந்த நிலப்பகுதி வன்னி பிரதேசம். ஆங்காங்கே ஓரிரண்டு வாகனங்கள் கடந்துகொண்டிருந்தன. கார் உமையாள் புரத்தில் விரிந்து கிடந்த வயல்களின் நடுவே வளைந்து நெளிந்து கிடந்த பாதையில் “இரவின் மடியில்” பாடல்களோடு பயணித்துக்கொண்டிருந்தது. அதோ அந்த வயல்களின் நடுவே பெளர்ணமி ஒளியின் ஓர் உருவம்! வரம்பின் வழியே வீதியை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. அந்த பதைபதைப்பு அவசரமாக வானொலியை நிறுத்தினேன். என் கைகளின் உணர்வை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. குறுக்கே கையை நீட்டி காரை இடைமறித்து. கால்கள் இயல்பை தொலைத்து பதைபதைப்புடன் தடுப்பை நோக்கி நீண்டன. இருதயம் வழமைக்கு மாறான சத்தத்துடன் அந்த நிசப்பத்தில் தாளம்போட்டுக் கொண்டிருந்தது. அந்த உருவம் முகத்தில் சுருக்கங்கள் கிறுக்கல் சித்திரமாய் விரிந்திருந்தது. வெள்ளைமுடி காற்றின் அசைவிற்கேற்றால் போல் அலைந்துகொண்டிருந்தது. முதுகில் ஒரு பையும் கையில் ஒரு கூடையில் செம்பரத்தைகள் சிரித்துக்கொண்டிருந்தன. எனை காரை விட்டு இறங்குமாறு அதிகார சைகை செய்ய இறங்கினேன். பின் இருக்கையை சுட்டிக்காட்டியது. பீதி உணர்வின் உச்சத்தில் என் சிந்தனையும் செயற்பட மறுத்தது. பின் அதன் அர்த்தம் புரிந்தவனாய் பின் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டேன். முதுகில் தொங்கிய பையை கழற்றி, பூக்கூடையையும் காரினுள் வைத்துவிட்டு ஏறிக்கொண்டது. காரின் ஜன்னல் ஓர கண்ணாடிகளை பதித்துக்கொண்டது.

குளிர்காற்று என்மேனி வருடிச்சென்றது. அந்த இரவின் குளிர்மைக்கு வியர்வைத்துளிகள் என் நெற்றியிலிருந்து வழிந்தோடின. என்னுள் பரவிய அந்த பீதி, என் கடைசித்தருணங்கள் அதுதான் என்ற எண்ணத்தை என்னுள் விதைத்துக்கொண்டிருந்தது. நிறைவேற்றி வைக்காத குடும்பப் பொறுப்புகளும் முடித்து வைக்க வேண்டிய வேலைப்பளுக்கள் என அத்தனையும் என் எண்ணத்திரையில் நிழலாடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த உருவம், இரவின் கருமை, தனிமை, இறுதி நிமிடங்கள் தான்!

தூரத்தே ஆனையிறவு சோதனைச்சாவடி அதில் தெரிந்த வெளிச்சம் என்னுள் ஒரு நம்பிக்கை பொறியை தட்டிவிட்டது. கார் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இராணுவ சோதனையாவது இந்த சோதனையில் இருந்து காப்பாற்றி விடாதா? ஆனால்.... நடந்தது வேறு. அந்த உருவம் தலைமை விளக்குகளை அணைத்து ஒளிரவிட்டது. அந்த தலைமை விளக்கின்

வெளிச்சத்தில் தடைகள் அகற்றப்படுவதை நான் கண்டேன். அந்த உருவம் என்னை பார்த்து ஒரு புன்னகையை உதிர்த்துவிட்டது. என்னுள் மன முடிச்சுகள் கோர்வைகளாக்கிக் கொண்டிருந்தன. தொடர்ந்த பயணத்தில் என் முடிவு எங்கோ மயானத்தில்தான்! நிச்சயமாக சாவகச்சேரி மயானம் தான். என்ற எண்ணம் என்னுள் துளிர்விட்டுக்கொண்டிருந்தது. சாவகச்சேரியை கார் அடைந்தது. என் மரணத்திற்கான தூரம் குறுகியிருந்தது. ஆனால் சாவகச்சேரி மயானத்தை கார் கடந்தது. மீண்டும் அந்த மர்மப் புன்னகை. மரணம் செம்மணி மயானம் தான் என தீர்மானித்துக்கொண்டேன். கார் கைதடி நாவற்குழி பாலத்தை கடந்தது.

ஒரு பிள்ளையார் கோவில் சார்ந்து கார் நிறுத்தப்பட்டது. அந்த பதித்திருந்த கண்ணாடி சாரளத்தின் வழியே நிலவொளியில் வீற்றிருந்த அந்த பிள்ளையார் ஒருவித புன்னகையுடன் வீற்றிருந்தான் தும்பிக்கையான்! .விரதங்களோ விக்கிர நம்பிக்கைகளோ குன்றிய எனக்கு அன்று அந்த தும்பிக்கையானின் தஞ்சம் தேவையாக இருந்தது. அந்த உருவம் என்னையும் இறங்குமாறு ஆணை செய்யவே நானும் இறங்கிக்கொண்டேன். கோயில் கிணற்றடியில் கை, கால் அலம்பிக் கொண்டு என்னையும் சுட்டிக்காட்டியது. அந்த மௌன சைகையின் அர்த்தம் அறிந்தவனாய் நானும் என் கால்களை கழுவிக்கொண்டேன். மரத்துப்போயிருந்த எனது கால்களில் நீர் மறுபிறப்பு கொடுத்து ஓடிச்சென்றது. அந்த உருவம் தன் முதுகுப்பையிலிருந்து கற்பூரத்தை எடுத்து பற்றவைத்தது தீபத்தை ஏற்றிக்கொண்டு திருநீற்றை அப்பிக்கொண்டது. என்னையும் அந்த சைகை ஆணையிடவே செய்தேன். தும்பிக்கையானுக்கு நூற்றொரு தேங்காய் வேண்டுதல் வைத்துக்கொண்டேன். மீண்டும் மீண்டும் என்னுள் ஒரு பிராத்தனைதான் இந்த ஆபத்தில் இருந்துக் காத்துக்கொள்ளும். “பிள்ளையாரப்பா” அந்த சந்தனக்கல்லை சுட்டியது. அதன் மௌன ஆணைகளுக்கு பழக்கப்பட்ட நானும் சந்தனம் அரைக்க அந்த நெற்றியில் சந்தனத்தை வைத்துக்கொண்டது. நானும் வைத்துக்கொண்டேன். காரருகே வந்த அந்த உருவம் முன் தட்டிலிருந்து ஓர் கடதாசியை எடுத்தது. என் சட்டை பையில் என்றுமே ஒட்டியிருக்கும் பேனாவை சட்டென பற்றிக்கொண்டது. அந்த நிமிடம் என் இதயம், துடிப்பின் வீரியத்தின் நெஞ்சுக்கூட்டிலிருந்து எட்டிப் பார்த்து மீண்டும் திரும்பியது. ஏதோ கடதாசியில் கிறுக்கிவிட்டு கடதாசியை நீட்டிக்கொண்டு பேனாவை மீண்டும் சட்டப்பையில் வைத்துவிட்டது. அந்த கடதாசியில் “உதவிக்கு நன்றி” என்று அழகான கையெழுத்தில் பொறிக்கப் பட்டிருந்தது. அதை மடித்து என் சட்டைப்பையில் தஞ்சம் கொடுக்க முற்பட்டேன். அந்த உருவமோ எட்டி தட்டி பறித்து அந்த கடதாசியை கிழித்து போட்டது. அந்த துகள்கள் காற்றில் மிதந்து கொண்டிருந்தன. கடிகாரத்தில் பெரிய சிறிய முட்கள் ஒன்றிப்போயிருந்தன. 12:00 மணி. என் மரணத்தை தான் அது தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்த உணர்வு!

என் இறுதி நம்பிக்கைகளும் சிதைந்து கொண்டிருந்தன. நான் பின் கதவுகளை திறந்துகொண்டு ஆசனங்களில் அடைக்கலம் தேட முற்பட்டேன். மீண்டும் அந்த சைகை ஆணை என்னை நிறுத்தியது சாரதி ஆசனத்தை சுட்டிக்காட்டியது. ஏறிக்கொண்டேன். போக சைகை காட்டியது. மீண்டும் அந்த மர்ம புன்னகையோடு விடைபெற்று அந்த பாதை வழியே நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த சாரளத்தின் வழியே தும்பிக்கையான் அதே புன்னகையோடு இருந்தான். அந்த பதைபதைத்த மணிகள் பிற்காலத்தில் என் இரவுப் பயணங்களுக்கு தடைபோட்டது. தும்பிக்கையானின் அதே புன்னகையோடு இறை லஞ்சத்தை கொடுத்து முடித்தேன்.

கோயில் வாசமறியாத என் நேர்த்திச் செய்கையால் வியந்த என் நட்புகளும் என்னிடம் பெரிதாக விளக்கம் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. நானும் யாருக்கும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. உண்மைக்கு மிஞ்சி நான் கட்டுக்கதையாளனாகிவிடுவேனோ என்று! இதை நம்புங்கள் இல்லையெனில் அடுத்த தாள்களை புரட்டிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால்..... யார் அந்த நாயகி?

இராஜசூரியன் சிவகுமாரன்

என் வாழ்வின் படிக்கல்

விழி இழந்தது உண்டு...
விழி இழக்கவில்லை... நாம்...!
காரிருளினிலும்...
கரம்பிடித்த நடக்க...
வெண்பிரம்பு எமக்குண்டு...!

கை கால் இழந்ததனால்
காவியம் படைப்பதற்கு...
பூமியில் கால் கைகளுண்டு...!
வாய்பேச முடியவில்லை... ஆனால்
வாய்ப்புகள் இழக்கவில்லை..!

செவியிழந்ததனால்... எம்
செல்வம்... இழக்கப்படவில்லை
மனநிலை மாறினாலும்... மனதினால்
படைப்பதை... மறுக்கவில்லை...
என்னைப்பாருங்கள்...
என் இயலாமையை அல்ல...!

இறையருள் இருந்தால்... இவ்வுலகில்
எமக்கும்... சுதந்திரமுண்டு...!
அன்பெனும் நெறிகொண்டு...
அகிலமெங்கும்... நாம் வாழ...
கல்வியெனும் சிறகினால்... சிகரம்
தொடவும் முடியும்... எம்மாலும்

இயலாதவர்களென்றொதுக்கிய காலம்மாறி...
இயன்றவரை மிஞ்சிய காலம் வந்ததே...!
நவீனத்துவம் வந்த காலத்திலும்...
நாகரிகத்துடன் நடைபயில... எங்களாலும்...
இயலுமென்று... எங்கள் வரலாறு...
சொல்வதைப் பார்த்தீர்களா?

சவால்மிக்க உலகில் முயற்சியெனும்...
மூச்சினால்...!
தடைகளைத் தகர்த்தி....
அழகிய உலகினை... இரசிக்கவும்...
எங்களாலும்... முடியும்...! எனவே...
என்னைப் பாருங்கள் என்
இயலாமையை அல்ல...!

மார்கண்டு இராசலட்சுமி
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மாற்றுத்திறனாளிகள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

இது ஒவ்வொரு மாற்றுத்திறனாளிகளின் இதய ஓலமாகும். ஒவ்வொரு மாற்றுத்திறனாளியும் ஏதோ ஒரு வகையில் இச்சமூகத்தில் பல சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றார். எங்கள் சமூகத்தில் பலர் மாற்றுத்திறனாளிகளை ஒரு பொருட்டாகவே கருதுவதில்லை. மாற்றுத்திறனாளிகள் என்பவர்கள் ஊனமுற்றவர்கள் என்றும் கருதி வலுவிழந்தவர்களை உதாசீனமாவே பார்கின்றனர்.

இவ்விடத்தில் ஒரு கசப்பான உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வலுவிழந்தவர்களாகவே பிறக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு குழந்தை பிறக்கின்ற போதும் பூரண உடல் வளர்ச்சியுடன் பிறப்பதில்லை. அதேபோல தான் மனவளர்ச்சியும் குழந்தை வளர வளர தான் உடல், உள வளர்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன. இருந்த போதிலும் தமது தேவைகளை மட்டும் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான இயலுமையை இறைவன் வழங்கியிருக்கின்றான். இது ஒவ்வொரு குழந்தையின் பொதுவான நிலைப்பாடாகும். எது எப்படி இருந்த போதிலும் இயற்கைக்கு மாறாக பலர் நிரந்தரமாகவே மாற்றுத்திறனாளிகளாக இருக்கின்றார்கள். அதே வேளையில் பூரண வளர்ச்சியுடையவர்களும் கூட மாற்றுத்திறனாளிகளாக மாற்றப்பட்டு விடுகின்றார்கள் இருந்தாலும் இவர்கள் தமது வாழ்வியல் உரிமைக்காகவும் இச்சமூக அங்கீகாரத்திற்காகவும் போராட வேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். எமது இயலாமையை காரணம் வைத்து மாற்றுத்திறனாளிகளை வேற்றுக்கிரகவாசிகளாக கருதுவது எந்த வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நியாயமற்ற செயலாகும். சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள் மாற்றுத்திறனாளிகளும் இச்சமூகத்திலேயே வாழ்கின்றார்கள் அவர்கள் உங்கள் உறவினர்கள் அந்த உறவினர்களை நாம் கைவிட்டுச் செல்லலாமா? அவர்கள் உங்கள் தாயாராகவோ உங்கள் தந்தையாகவோ அல்லது உங்கள் சகோதரர்களாகவோ பிள்ளைகளாகவோ மட்டுமல்லாமல் உங்கள் நண்பர்களாகவோ உங்கள் அயலவர்களாகக் கூட இருக்கலாம். இவர்கள் துன்பத்தில் வாடும் போது நீங்கள் இன்பமாக இருக்க முடியுமா இது ஒவ்வொரு மனிதரும் தங்களுக்குள் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வி. மாற்றுத்திறனாளிகள் என்றால் யார் அவர்களுடைய உரிமைகள் என்ன என்பவற்றை அனைவரும் சிந்தித்து அவர்களையும் அரவணைத்துச் சென்றால் அவர்கள் முகத்திலும் சிரிப்பைக் காணலாம்.

மாற்றுத் திறனாளிகள் என்பவர்கள் பல்வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குறிப்பாக விழிப்புலன் அற்றவர்கள், செவிப்புலனை இழந்தவர்கள், கால்களை இழந்தவர்கள் அல்லது கால் இருந்தும் இயங்க முடியாதவர்கள், கைகளை பறிகொடுத்தவர்கள் அல்லது கை இருந்தும் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருப்பவர்கள், பேச முடியாதவர்கள், முள்ளந்தண்டுவடம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மனநலம் குன்றியவர்கள் எனப் பலவகைப்பட்டவர்களை காணலாம். இவர்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாதிப்பை கொண்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இவர்களைத் தாண்டிப் பார்ப்போமானால் இன்னொரு வகையான மாற்றுத்திறனாளிகள் படுக்கையிலே காலத்தை கழிப்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு வகையான மாற்றுத்திறனாளிகளும் வெவ்வேறு வகையான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வருகின்றார்கள்.

இவர்கள் ஒவ்வொருவகையினரும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை குறிப்பிடுவதன் மூலம் ஒரு சிலரின் இதயக் கதவையாவது தட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் இதனை சற்று விரிவாகவே குறிப்பிடுகின்றேன். முதலில் படுக்கையில் இருப்பவர்களை மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவர்களை பராமரிக்க வேண்டும். அவர்களின் வாழ்வரிமையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து கால் இயங்க முடியாதவர்களை பார்ப்போமானால் அவர்கள் வீட்டிலேயே துன்பங்களை சந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள் பெரும்பாலான மாற்றுத்திறனாளிகள் உள்ள வீடு அவர்களுக்கு ஏற்புடையதாய் இருக்காது கழிப்பறை கூட அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்காது. இதனைத் தாண்டி வீதிக்குச் செல்வதென்றால் சக்கர நாற்காலிகளையோ அல்லது ஊன்றுகோல்களையோ பாவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். பல முக்கிய அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மாடிகளில் இருப்பதால் இவர்களின் சேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இவர்கள் அலுவலகங்களை இலகுவாக அணுகும் வகையில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்படும் கட்டடங்கள் மாற்றுத்திறனாளிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமையப்பெற வேண்டும் என்ற நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கு அமைவாக எத்தனை கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கேட்டால் விடை வேதனைக்குரியதே. இவர்களை ஒருபுறம் விட்டு விட்டு வாய்பேச முடியாதவர்கள் பக்கம் திரும்பிப்பார்த்தால் இவர்கள் பொது இடங்களில் தமது சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பெரும் அவலங்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் சைகைமொழியைப் பயன்படுத்துவதால் ஒவ்வொரு அலுவலகங்களிலும் சைகை மொழி தெரிந்த ஒரு பணியாளரை நியமித்தால் இது இவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும்.

அடுத்து விழிப்புலனற்றோர் பொது இடங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களில் படும் அவலங்கள் சொல்லி மாளாது. இவர்கள் வீதியில் இறங்கும் போது வெள்ளைப் பிரம்பையே அடையாளச் சின்னமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். இவர்கள் வெள்ளைப் பிரம்பை வைத்திருந்தாலும் இவர்களைக் கண்டும் காணாமல் போபவர்களே அதிகம். அவர்கள் வீதியைக் கடப்பதற்கு நின்றாலும் கூட பல வாகனங்கள் இவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் மிகவேகமாகக் கடந்து செல்வதை காணக்கூடியதாய் இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் கடந்து தட்டுத்தடுமாறி அலுவலகங்களுக்குள் சென்றால் அங்கே ஒப்பமிடும் தேவை ஏற்படும் இடத்தில் கண்பார்வையற்றவர்களால் தனியாகச் செயற்பட முடியாது. இவர்கள் கையொப்பமிடுவதற்கு வேறொருவரின் உதவியை நாட வேண்டி இருக்கும். இதனால் அங்குள்ள பணியாளர்களை உதவிக்கு நாட முற்படும்போது அவர்களில் பலர் தயக்கம் காட்டுவது கவலைக்கிடமானதே. அதுவும் ஒரு பெண் பணியாளராக இருந்தால் ஓர் ஆண் பணியாளர் வரும் வரையில் அவர்களை காத்திருக்கச் சொல்லி கலங்கடிப்பதும் நடந்தேறிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

விழிப்புலனற்றவர்கள் ஏனைய மாற்றுத்திறனாளிகளிடமிருந்து மாறுபட்ட இயல்பை கொண்டிருப்பார்கள். பல விழிப்புலனற்றோர் கலைத்துறையிலும் ஏனைய துறைகளிலும் பிரகாசிப்பது உலகறிந்த உண்மையே. இவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கல்வியின் உச்சத்துக்கே செல்ல முடியும். இதனைப் பல விழிப்புலனற்றோர் சாதித்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். இன்று பல விழிப்புலனற்றோர் பல அலுவலகங்களில் கடமையாற்றுவதையும் பல கல்விச்சாலைகளில் திறமையாக கல்வி பயிற்றுவிப்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. மேலும் பல விழிப்புலனற்றோர் திறமையிருந்தும் தடைகளைத் தாண்ட முடியாமல் நம் மத்தியில் இருப்பதையும் காணலாம். விழிப்புலனற்றோரின் கல்வி முறையானது மிக வித்தியாசமானது. இவர்கள் குற்றெழுத்துக்களிலேயே கல்வி பயில வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். குற்றெழுத்துக்களிலிருந்து சாதாரண மொழிக்கு மொழி மாற்றம் செய்வதில் இவர்கள் பல சவால்களை தாண்ட வேண்டியுள்ளது. இந்த வசதி இவர்களுக்கு கிடைத்தால் இன்னும் பல விழிப்புலனற்றோர் கல்வியின் எல்லைக்கே சென்றுவிடுவார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

விழிப்புலனற்றோரை விடுத்து மற்றொரு பிரிவினரான கையிழந்த மாற்றுத்திறனாளிகள் பற்றிச் சிந்திப்போமானால் இவர்கள் படும் வேதனையை எழுத்தில் வடித்து விட முடியாது. ஒரு கையை இழந்தவர்கள் ஒருவாறு தாங்கள் கடமைகளைச் செய்யக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் இருகைகளையும் இழந்தவர்களின் நிலையை கற்பனை செய்து கூட பார்க்க

முடியாது. இவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை கூட இவர்களால் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் ஏனையோரின் உதவியைப் பெற்றே வாழவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மேலும் மாற்றுத்திறனாளிகள் பற்றிப் பேசும் போது நம் மத்தியில் வாழும் மனநலம் குன்றிய மாற்றுத்திறனாளிகளையும் மறந்துவிட முடியாது. இவர்கள் தமக்கு முன்னால் என்ன நடக்கின்றது என்பதைக் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொரு வகையான இயலுமையைக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் மொத்தத்தில் இவர்கள் குழந்தைகளைப் போலவே நடந்து கொள்வார்கள்.

இதையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு பொதுவாக மாற்றுத் திறனாளிகள் எதிர்நோக்கும் பெரும் பிரச்சினை போக்குவரத்துப் பிரச்சினையே ஆகும். பொதுப்போக்குவரத்துப் பேருந்துகளில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு என்று ஆசனம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் எத்தனை பேருந்துகளில் இவை கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது என்று கேட்டால் விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். மாற்றுத்திறனாளிகளுக்குள்ளும் பல திறமைகள் ஒளிந்திருக்கின்றது. இவர்களை இயலாதவர்கள் என்று ஒதுக்கிவிடாமல் இவர்களின் திறமைகளையும் இனங்கண்டு அந்தப்பக்கம் அவர்களை ஊக்குவித்தால் அவர்களும் இச்சமூகத்தைத் தாங்குபவர்களாக மாறுவார்கள் இதற்கு பல மாற்றுத்திறனாளிகளை உதாரணமாக கூறலாம். இருந்தாலும் முத்தாய்ப்பாக ஒருவரைக் கூறவிளைகிறேன். உலகிற்கே ஒளிதந்து கொண்டிருக்கும் மின்குமிழ்களை கண்டுபிடித்த தோமஸ் அல்வா எடிசன் என்பவரும் ஒரு மாற்றுத்திறனாளியே ஆவார். ஒட்டுமொத்த மாற்றுத்திறனாளிகளும் இச்சமூகத்திடம் தனித்தனியாகக் கேட்பது ஒன்றே ஒன்றுதான். “என்னைப் பாருங்கள் என் இயலாமையை அல்ல என்னையும் வாழ்விடுங்கள்” என்பதேயாகும்.

மா. மகேந்திரன்

J/285

அச்சவேலி வடக்கு,
அச்சவேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

இன்றைய சூழலில் மாற்றுத்திறனாளிகள்...

அங்கக் குறைவு, ஆற்றல் இல்லை என்பதும் வலுவழிப்பு வாழ்வின் ஒளி அல்ல என்பதும் உண்மை. இயற்கையாகவோ அல்லது யுத்தத்தினாலோ அங்கங்களில் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளை உடையவர்களைக் காலம் காலமாக வலதுகுறைந்தவர்கள், அங்கவீனமுற்றோர்கள், விசேட தேவையுடையவர்கள் எனப் பல பதங்கள் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். மாறாக திறமைகள் இனங்காணப்பட்டதன் அடிப்படையில் எந்தவொரு அங்கம் எவருக்குப் பாதிக்கப்பட்டாலும் அவரை மாற்றுத்திறனாளி எனும் அரும்பதம் கொண்டு அடையாளப்படுத்துகின்றமை இன்றைய சூழலில் மாற்றுத்திறனாளி களுக்கு கிடைத்த சமூக அந்தஸ்து எனலாம். உடல் பாதிக்கப்பட்டால் மட்டுமே அவர் அங்கவீனமுற்றவர் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டு அவரது திறமைக்கு அவரது ஏனைய அங்கங்களின் மேலதிக வல்லமையால் வினைத்திறன்மிக்க காரியங்களை சமூக நன்னோக்கம் கொண்டு சமூகத்தில் வெளிப்படும்போது அவர் மாற்றுத்திறனாளி என்கின்ற சிறப்புத் தேர்ச்சியைப் பெறுகின்றார். குறித்த பாட்டில் அவரது மனோபலம் அதீத முயற்சி, கடின உழைப்பு முதலானவை குறித்த சிறப்புத் தேர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாகக் காணப்படுகின்றனர். இன்றைய சூழலில் உளவளத் துணையாளர்களும், உளவியலாளர்களும் இம் மாற்றுத் திறனாளிகளுடைய “வரன்” முறைக்குள் உளவளப்பாதிப்புடைய மனநோயாளிகள், மனவளர்ச்சி குன்றியோர், மந்தபுத்தியுடையோர் முதலானோரையும் மாற்றுத்திறனாளிகள் என்கின்ற சிறப்புத்தேர்ச்சி வரன் முறைக்குள் சமூகமட்ட அமைப்புக்களின் ஊடாக வெளிக்கொணரப்பட்டு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றமை சிறந்த செயற்பாடாகும். இன்றைய சூழலில் உடலியல் ரீதியான வலுவுடன் கூடிய நபர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கேள்விக்குறியும் சவாலுமாய் உள்ளது.

மேற்படி நபர்கள் தொடங்கி நமது நாட்டுச் சட்டதிட்டங்கள் அரசு தலையீடுகள் இன்றைய சூழலில் பெரும் வீழ்ச்சியையே கண்டுள்ளது. குறிப்பாக மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கென நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமுலங்கள் சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அதாவது பொது இடங்களில் குறித்த நபர்களுக்கான சட்டரீதியான சலுகைகள் வழங்கப்படுவது குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. சாதாரணமாக மாற்றுத்திறனாளி ஒருவருக்கு ஆபத்து நடந்தால் அல்லது இடர்பாடு ஏற்பட்டால் தேசிய மட்ட அவசர

தொலைபேசி இலக்கம் உருவாக்கப்படவில்லை. சிறுவர்கள், பெண்கள் மற்றும் பல்தரப்பட்ட பல்வேறு விடயங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அவசர தொலைபேசி இலக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ஒரு துன்பம் நடந்தால் அல்லது அவசர அவல நிலை ஏற்பட்டால் யாரை அழைப்பது யாரிடம் உதவிகோரல் என்கின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலை காணப்படுகின்றது. அரசு இதற்கு உடன் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். சமூக விரோதச் செயற்பாடுகள் தலைவிரித்தாடுகின்ற இவ்வேளை குறித்த தேவை அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். மேலும் ஏற்கனவே அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட விடையங்களான போக்குவரத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களை வழங்குதல் அரசு, அரசு சார்பற்ற அலுவலகங்களில் முன்னுரிமைப்படுத்தப்படுதல், நுழைவாயில் வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் முதலான பல்வேறு விடயங்கள் இன்று நடைமுறையில் பாராமுகமாய் உத்தியோகத்தர்களாலும் அதிகாரிகளாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாதிருக்கின்றமை அல்லது ஓரளவிற்காவது கண்காணிக்காமை மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ஏற்பட்ட பலவீனமாகவே கருதப்படலாம்.

எனவே மேற்படி விடயம் தொடர்பில் உயர்மட்ட மேலாளர்களும், நீதிமன்றங்களும், சமூகமட்ட அமைப்புகளும் விரைந்து செயற்படவேண்டியது நவீன கால வளர்ச்சிப் போக்கின் தேவை நியதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

“பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகில்லை” எனும் ஆன்றோர் வாக்கிற்கமைய மனிதன் வளமாக வாழ்வதற்கு பணம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. “பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே” என்பர். அந்தவகையில் பணத்தோடு தொடர்புடைய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் வங்கிகள் மாற்றுத்திறனாளிகளை தவறான முறையில் கையாளுதல் வேதனைக்குரியதாகக் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக ஒரு விழிப்புல வலுவிழந்தவர் ஒருதொகைப் பணத்தை நிலையான வைப்பில் இடப்போகின்றார் என்றால் வங்கிகள் யாவும் எங்கள் வங்கியில் வைப்பிலிடு என ஆரவாரப்படுவார்கள். அதற்குத் தனியான கணக்குத் திறந்து அல்லது பத்திரம் பேணி அந்நபரை உபசரித்துக்கொள்வர். ஆனால் அதே நபர் ATM Card தேவை என்றாலோ Credit Card தேவை என்றாலோ அல்லது வாழ்வாதார சுயதொழில் கடன்தேவை என்றாலோ வங்கிகள் விழிப்புலன் வலுவிழந்தவர்களை பல அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாக்கி இணையாக இன்னொருவரை கணக்கில் சேர் என்றும் ATM Card வழங்க முடியாது என்றும் புறக்கணிக்கப்படுவதும் சமூக உட்படுத்தல் அந்தஸ்த்து இழந்ததாகவே கருதவேண்டி உள்ளது. வங்கியாளர்களால் மாற்றுத்திறனாளியின் உரிமை புறக்கணிக்கப்படுவது வேதனைக்குரியதாகவே காணப்படுகின்றது. மற்றவர்களைப்போலவே நடை உடை பாவனை கல்வி அறிவு, உடல் உள ஆரோக்கியம் எல்லாம் இருந்தும் ஒரு அங்கப்

பாதிப்பிற்காக மற்றவர்களில் தங்கிவாழவைப்பதும் சம அந்தஸ்தை இழக்கவைப்பதும் எமது பணத்தைப் பயன்படுத்தி தங்கள் வங்கியின் நிதி நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிக்க வைப்பதும் வங்கியின் சுயநோக்கம் கொண்ட அரசு, அரசு சார்பற்ற புத்துணர்வு ஊட்டப்பட்டு இதுபோன்ற மனிதாபிமானம் அற்ற செயற்பாடுகளுக்கு இடமளியாது சேவை ஆற்றும் வங்கிகளின் கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும்.

சமூகமட்ட அமைப்புக்களான மாற்றுத்திறனாளி தொடர்பான பொதுநலவாய நிறுவனங்கள், அங்கங்களை இழந்தவர்களுக்கான அர்ப்பணிப்புடன் சேவைசெய்கின்றனவா? அல்லது மேலைத்தேய நாடுகளில் இருந்து பணங்களையும் இங்கு சேகரிக்கப்படும் நிதிகளையும் பதவி நிலையாளர்களும் நிர்வாகங்களும் அசமந்த போக்கில் செயற்படுகின்றனரா? என்பதை எத்தனையோ நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளில் இருந்தும் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. இத்தவறான செயற்பாடுகளுக்கு எந்த நிறுவனம் எந்தத் திணைக்களத்தின்கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த திணைக்களம் அந்த நிறுவனங்களை தங்கள் வெளிக்கள உத்தியோகத்தர் ஊடாக மாதாந்தம் மேற்பார்வை செய்தும் அறிக்கைகளைப் பரிசீலித்தும் பரிந்துரைகள் ஆலோசனைகள் வழிகாட்டல்களை மேற்கொண்டும் அந்த அமைப்புக்களை வழிநடத்துவதும் கட்டாய கடமையாகும். இப்படி வழிநடத்தவில்லை என்றால் பயனாளிகள் பாரபட்சப்படுத்தப்படுவதும் நிதி மோசடிகள், தேவையற்ற செயற்பாடுகள் அர்த்தமற்ற வசதிப்படுத்தல் கூடிய நிர்மாணப் பணிகள் மேற்கொண்டு நிதிகளை வீண் விரயமாக்கல் போன்ற பயனற்ற காரியங்களுக்கு மேற்படி திணைக்களங்கள் இடமளிப்பது போன்று அல்லது அரசு நிலை உத்தியோகத்தர்களது அசமந்தப் போக்கின் வெளிப்பாடாகவும் நாம் கருத வேண்டியுள்ளது. மேற்படி பல கசப்பான அனுபவங்கள் பல பொதுநலவாய மாற்றுத்திறனாளி அமைப்புக்களில் இடம்பெறுவது கண்கூடு. இதைக் கண்டும் காணாதவர்போல் வெறுமே படிவங்கள் மற்றும் ஆவணங்கள் அடிப்படையில் பதிவு என்ற பெயரில் கோவைகள் உருவாக்கிவிட்டு நிறுவனங்களுக்கு சான்றிதழ்கள்களையும் பத்திரங்களையும் வழங்கிவிட்டு பாராமுகமாய் இருக்கும் துறைசார் திணைக்கள மேலாளர்களுக்கும் உத்தியோகத்தர்களுக்கும் இன்றைய சூழ்நிலையில் இப்பந்தியினூடாக எமது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி நியாயம் கூறுவதில் இவ்வெழுத்துருவாக்க வரைபு நல்ல களமாக அமைந்துள்ளது.

நமது நாட்டுப் பொருளாதார, சமூக, கலை, கலாசார பின்னணியில் இன்றைய சூழலில் வலுவிழப்புடன் கூடிய நபர்கள் சமூகமயப்படுத்தப்படல் அரசு அங்கீகாரம் பெறுதல், வங்கி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல், சமூகமட்ட

அமைப்புக்களால் கவனிக்கப்படுதல் போன்ற விடயங்களில் மாற்றுத்திறனாளிகள் இன்றைய சூழ்நிலையில் தகைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளனரா மாறாகத் தவற விடப்பட்டுள்ளனரா? என்பன பற்றி இவ் எழுத்துருவாக்கப் படைப்பின்மூலம் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளமை தெளிவுபடுகின்றது. அதன் அடிப்படையில் இந்த நாடு வளமான நாடாக மிளிரவேண்டுமானால் மாற்றுத்திறனாளிகளின் பங்கும் அவர்களின் சமூக அந்தஸ்தும் மிகப் பிரதானமாக காணப்படுகின்றது.

எனவே மேற்படி விடயங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் இடத்தில் இன்றைய சூழலில் மாற்றுத்திறனாளிகள் சமூக அந்தஸ்துப் பெற்று சமுதாய நன்னோக்குக் கொண்டு வளமான நாட்டின் வழிகாட்டி ஆவோம்.

அப்புத்துரை ரங்கடம்பநாதன்

(கடம்பன்)

முளாய் மத்தி,

சுழிபுரம்.

மாற வேண்டும் எனக்குள் மாற்றம் வேண்டும்...

எனக்குள் இருக்கும் அநேக கேள்விக்கு...
விடையாகிறேன்... நானே...!
புரியாத புதிருக்கும்... அறியாத...
விடுகதைக்கும்... பதிலாகிறேன்... நானே...!

யுத்த காலத்திலே... சின்ன வயதினிலே...
சிறகொடிந்த பறவையானேன்... நானே...
எண்ணத்தில் தோன்றிய வண்ணமெல்லாம்...
வீடு வந்து சேரவில்லையென்றெண்ணி...
தோல்விகண்டு... துவண்டு போனேன்... நானே...!

கலைந்திடும் கருபோல... இருந்திருந்தால்...
நலமென்று எண்ணி... எண்ணி
கரைந்துபோன... காலங்கள் தான்...
அநேகம்... அநேகம்...!

ஓடியாடி விளையாட முடியல...
துள்ளித் துள்ளி... குதித்திட முடியல...!
தாவித் தழுவி உலவிட முடியல...
என் நிழல் கூட நானாய் தெரியல...!
இப்படியெல்லாம் சொல்லிச் சொல்லி...
இருட்டிலே... இருந்தேன் நானே...!

கனவெல்லாம்... நினைவாகும்...
நினைவெல்லாம்... நிஜமாகும்...
எதிர்பார்ப்பெல்லாம் நிறைவேறும்...
இப்படியெல்லாம்...
பார்த்து... பார்த்து... சோர்ந்து போனேன் நானே...!

விழித்துப் பார்த்த போது தான்...
விடிந்தது தெரிந்தது...!
விடிவு... தெரியுது...
விடியல்... தெரியுது...!

மனதிலே வந்த காயங்களும்...
மருந்து போட்டும்... ஆறவில்லையே...!
கட்டுப் போட்டும்... காயவில்லையே...!
வடுவாய் வந்ததேனோ...!

இது கவலையின் விளைவா...?
கண்ணீரின் முடிவா...?
இப்படியெல்லாம்... ஏங்கி... ஏங்கி
தனித்திருந்தேன்... நானே...!

இயலாமை என் உடலிலா...?
உன் உள்ளத்திலா...?
மாற வேண்டும்... எனக்குள்
மாற்றம் வேண்டும்....
இப்படியே... சிந்தித்து...
சேகரிக்க... ஆரம்பித்தேன்...
என் நினைவுகளை...!
என் உணர்வுகளை...!

சுற்றி... சுற்றி எனக்கு... நானே...
போட்டு வைத்த... வட்டத்தை... விட்டு...
விட்டதை விட்டு... வெளியே... வந்தேன்...!
நான் விட்டதை பிடிக்க...
என் விம்பத்தை தொடர...!

சிந்தனையே... சிறகாக்கி...
என் சிறகாலே...
ஆரம்பித்தேன் பறக்க... ஆகாயத்திலே...
அப்பதான்... தெரியுது...
அழகான இவ்வுலகை...
பார்க்க மறந்தேனே...!

ஆற்றித்... தேற்றி... ஆலோசனை கூறி...
உருவாக்கும் உறவுகளும்...
கரம்பிடித்து... தோள்சாயும்...
உறவுகளும்...
தட்டி கொடுத்து... உயர்த்திவிடும்...
உறவுகளும்... நான்
பெற்றுக் கொண்ட... சொத்துக்களே...!
இவற்றையெல்லாம்...
பார்த்த போதுதான்... புரியுது...!

பிறரை நான் பார்க்கும் பார்வையும்...
என்னையே... நான் பார்க்கும்... பார்வையும்
தவறாய்... போகும் போதும்....
தவறிப்போகும்... போது என்....
இயலாமை... உடலில் அல்ல
உள்ளத்திலே...
தவறான... சிந்தனை... ஒன்றேதான்...
இவ்வுலகத்தின் கொடிய இயலாமை...

திருமதி. கலையரசன் ஆள் அளிற்றா
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

திருமண உறவு

மனித வாழ்வில் திருமணம் என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். இது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்று கவிஞர்களும் கூறியுள்ளார்கள். ஒரு ஆணும் பெண்ணும் திருமண பந்தத்தில் இணைந்து நன்மக்கட் பேறினை அடைவதன் ஊடாக இவ்வறவானது கட்டி எழுப்பப்படுகிறது. திருமண பந்தத்தில் பெரியோர்களின் சம்மதத்துடன் பலர் இணைந்துகொண்டாலும் சிலர் காதல் திருமணம் செய்கிறார்கள். எதுவாயினும் இருமணங்கள் இணைந்து வாழும் வாழ்க்கைதான் திருமண பந்தம், இல்லறம் எனப் பலவாறு கூறுகின்றோம்.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் நம் தேடல் உடல்சார்ந்தும், பொருள் சார்ந்தும் உள்ளதே தவிர மனிதனுக்குள் ஓர் மனம் உண்டு என்பதை அறியாமல் இருப்பதுதான் இத்திருமண உறவிற்குத் தடையாக அமைகின்றது. இன்று காதல் என்பது காமமாகவும், கல்யாணம் வெறும் சடங்கு, சம்பிரதாயமான ஒன்றாகவும் இருப்பதனை நாம் கண்ணாடாகக் காண்கின்றோம். நம் முன்னோர்களின் திருமண பந்தங்கள் காலத்தால் அழியாத காவியங்களாக, உயிர் வாழும் இலக்கியங்களாக இன்னும் உயிர் வாழ்கின்றது. மானசீகமான உண்மைக் காதல் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுக்கொடுத்திடாத அன்பும், புரிந்துணர்வும் கொண்ட உன்னதமான ஒவியம். ஒவ்வொரு அசைவுகளும் பல ஆழமான அர்த்தங்களை கூறும் ஆழமான காதல் ஒருவரிடத்தில் உண்டானால் அவர்மேல் கோபமோ வெறுப்போ ஏற்படாது. அப்படியே ஏற்பட்டாலும் அதனை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மனநிலை உண்டாகும். இந்த அடிப்படை எண்ணக்கரு அவர்களுக்கு உருவானாலே திருமண பந்தம் இன்பமாக அமையும். மாறாக புரிந்துணர்வற்ற வாழ்க்கைதான் காலப்போக்கில் பிரிவினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

இன்று எம் இளம்சமூகத்தினர் நவீன தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களால் உருவாகும் காதல் எனும் கானல்நீரை கண்டு அதிலே மூழ்கி முத்தெடுக்க நினைக்கிறார்கள். அங்கே புரிதல் இல்லை. உண்மை நிலை இல்லை. யார் இவர்? என்ன செய்கிறார், இவரது குடும்ப பின்னணி என்ன? என்பதை ஆராயாமல் காதலிக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் கண்டதே காதல் கொண்டதே கோலமுமாய் வாய்மொழிக் காதலர்களாய் புரியும் முன்னே பிரியும் வாழ்க்கை இல்லையேல் திருமணத்தின் பின் யதார்த்தத்தையும், ஏமாற்றத்தையும் புரிந்துகொண்டு பக்குவப்படாத நிலையில் மன அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகி

தற்கொலைகளும் குடும்ப வன்முறைகளும் அதிகரிக்கும் நிலை. இதனால் இளம் குடும்பங்கள் சீரழிந்து சின்னாபின்னமாகி விவாகரத்தை தேடி ஓடிடும் பரிதாப நிலை. கணவனும் மனைவியும் மனம்விட்டுக்கூட பேசமுடியாத வேலைச்சுமைகள், தேவைகளை நோக்கி ஓடிடும் கால்கள் ஒருநிமிடம் தரித்துநின்று இருவரும் மனம்திறந்து பேசியிருந்தால் ஏன் இந்த வீண் வாதம். இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி யினால் தேவையை நோக்கி ஓடுகின்றோம். மனிதனுக்காகத்தான் இவை உருவாக்கப்பட்டதே தவிர தேவைக்காக மனிதன் உருவாக்கப்படவில்லை.

இன்று எமது இல்லற வாழ்வில் கணவன் மனைவி, பிள்ளைகள் என்று உறவுகளுடன் இணைந்து காலத்தை செலவழிக்கும் குடும்பங்கள் எத்தனை? விரல்விட்டு எண்ணும் அளவுதான். காரணம் எப்பக்கமும் திரும்பமுடியாத பிரச்சினை, பிளவுகள், விரிசல்கள் கடைசியில் வக்கீலும் வாதாட்டமும் போராட்டமுமாய் மாறிவிட்ட குடும்ப உறவுகள் பரஸ்பரமான உறவுகளின்றி பாலியல் தேவைகளுக்காய், சில ஊடல்களும், கள்ளத்தொடர்புகளும், மறுமணம் என்று சமுதாயத்தை பிறழ்ச் செய்யும் உண்மைச் சம்பவங்கள் எம்மைத் தட்டிச் செல்கின்றன. இதனால் எத்தனை பிள்ளைகள் ஆதரவின்றி அன்புக்காய் ஏங்கிச் சிறுவர் இல்லங்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது நாம் அறிந்ததே. இவ்வாறு சுயநலமான வாழ்க்கை தேடும்போது குடும்பத்தின் கட்டமைப்பு சீர்குலைக்கப்படுகிறது. வரவுக்கு மீறிய செலவும் வருமானம் தேடும் முயற்சியில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழில் முயற்சியும் தன்னையும் குடும்பத்தையும் சமநிலையில் வைத்திருக்க முடியாத நிலையும் இவ்வாறான ஓர் நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றது. வீதிதோறும் விழிப்புணர்வு நடத்தினாலும் வாய்ச்சொல்லில் பயனில்லை.

மனிதர்களாகிய நாம் சற்று சிந்திப்போம். வாழ்க்கை எனும் ஓட்டப்பந்தயத்தை ஓடிக்கொண்டே இருக்கின்றோம். வெற்றிக் கம்பத்தை தொடுவது எப்போது? இதுவரை நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை சற்றேனும் மாற்றிட முயல்வோம். குடும்ப உறவினை கட்டி எழுப்புவோம். எம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வியல் தத்துவங்களை நாமும் வாழ்வாங்கு வாழும் போதுதான் எம் எதிர்கால சமுதாயமும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் நிலை உருவாகும். கணவனும் மனைவியும் எம்க்குள் புரிந்துணர்வுடன் கூடிய பரஸ்பர அன்பைக் கொண்டு குடும்ப உறவினை கட்டி எழுப்புவோம். பிள்ளைகளின் உணர்வுகளையும் எம் வாழ்க்கைத் துணையின் உணர்வுகளையும் குறிப்பறிந்து நடப்போம். இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் இணைந்து வாழ்வதுதான் இல்லறம். பலத்தையும் பலவீனத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வோம். பகல் முழுவதும் ஓடித் திரிந்தாலும் உங்களுக்காய் அமைதியான இரவு உண்டு. உறங்கும்முன் உரையாடுங்கள். குடும்பத்தின் நன்மை தீமைகளைப் பற்றி கலந்து

ஆலோசியுங்கள். முடிவுகளை இருவரும் இணைந்து எடுங்கள். இருபக்கமும் சார்ந்த உறவுகளை பாரபட்சமின்றி நேசியுங்கள். வார்த்தைகளை வீசி எறியாமல் பக்குவமாய் பாவியுங்கள். மன்னியுங்கள். விட்டுக்கொடுத்து ஒன்றாய் கூடி உணவு அருந்தி அன்பில் நிலைத்திருங்கள். அப்போது அதன் குளிர்மையான நிழலில் உங்கள் பிள்ளைகளும் வளர்வார்கள். எம் குடும்ப உறவில் உண்மையும், நேர்மையும் விட்டுக்கொடுப்பும், புரிந்துணர்வும் நற்றூண்களாய் இருக்கும்போது எம் திருமண உறவும் நீடித்து நிற்கும். அன்பை அத்திவாரமாய்க் கொண்ட மாளிகையாய் மாறும். இல்லற வாழ்வை விட சிறந்த அறம் இவ்வுலகில் வேறு இல்லை என்பதை எம் வாழ்வின் மூலம் வாழ்ந்து காட்டி பிறரையும் வாழவைப்போம். திருமண உறவை முன்னோர்களின் வழியில் நாமும் வாழ்ந்து காட்டுவோம்.

திருமதி சுவர்ணா டலிமா ஹக்சன்
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

திருப்பயம் சமூகச் சீரழிவு (ஒரு குடிகாரனின் வாழ்க்கை)

இடம்: வைத்தியசாலை

கதைக்கரு: (ஒரு தாதியருக்கும் குடிகாரனுக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடல்)

அதாவது குடிபோதைக்கு உள்ளாகி அதிலிருந்து மீளமுடியாத ஒரு நபருக்கு தாதியொருவர் மூலம் வழங்கப்பட்ட ஆலோசனையும் தனது வாழ்க்கையில் தான் தனது குடும்பத்தை சீர்குலைத்த தருணங்களை எண்ணிக் கவலையுற்று அதன்பின் திருந்திய குடிகாரனின் வாழ்க்கை வரலாறு.

காட்சி 1

தாதி:- “வணக்கம் ஐயா. இப்ப உடம்பு எப்பிடி இருக்கு..?”

குடிகாரன்:- “முதல விடக் கொஞ்சம் பரவாயில்ல பிள்ள”

தாதி:- “ஏன் இப்பிடிக்குடிச்சு உடம்பைக் கெடுக்கிறது மட்டுமில்லாமல் உங்கட குடும்பத்தையும் சீர்குலைக்கிறீங்க?” நீங்கள் இஞ்ச கோமாவில இருந்த இவ்வளவு நாளுக்குள்ளும் உங்கட குடும்பம் எவ்வளவு சீரழிவு பட்டதெண்டு உங்களுக்குத் தெரியுமோ?

குடிகாரன்:- “இல்லையம்மா... எனக்கொண்டும் தெரியாது பிள்ளை. உங்களுக்கேதும் தெரியுமா” என்று அவருக்கு நினைவிலிருந்தவற்றைக் கூறுகிறார். “எனக்கு முத்ததும் இளையதும் பெட்டைகள் நடுவில பெடியன். என்ர மனுசிக்கு பெயர் சாவித்திரி..”

காட்சி 2 [விடியற்காலை குடிகார சுப்பையாவின் வீடு]

சாவித்திரி தனது மகளைக் குளிப்பாட்டியவண்ணம் உள்ளார். அவளுடைய மகள் “கண் எரியுதம்மா” (அந்தவேளை சாவித்திரி வேலைக்குச் செல்லுகின்ற முதலாளி வருகைதந்து) “ஏன் சாவித்திரி வேலைக்கு வரவில்லை” எனக் கேட்கிறார். அப்போது சாவித்திரி “மகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிட்டு வருகிறேன் ஐயா” எனக் கூறுகிறாள். அதற்கு அவர் தனக்குள்ளே

புறுபுறுத்தபடி “எப்ப பள்ளிக்கூடம் அனுப்பி நீ எப்ப வரப்போறாய். உன்னைக் கட்டி மேய்க்கிறதே எனக்கு வேலையாய் போச்சு” எனக் கூறியபடி செல்கிறார். அந்தத் தருணம் பக்கத்து வீட்டுக்காரி வருகைதந்து “என்ன சாவித்திரி முதலாளி வந்து கத்திட்டுப் போகிறார்” எனக் கேட்கிறாள். அதற்கு சாவித்திரி “ஓம் அக்கா அடுத்த வாரம் வீடு குடுக்கணுமாம். வேலை இன்னும் முடிக்கல. அதுதான் கத்திட்டுப் போறார்” என்கிறாள். நான் பிள்ளையைத் துடைச்சுப் பள்ளிக்கு அனுப்புறன். நீ வேலைக்குப் போ” என்கிறாள் பக்கத்து வீட்டுக் கலா.

காட்சி 3

[மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு நடையில் கூட்டமாகச் செல்கின்றனர். அவர்களுள் சாவித்திரியின் மகளும் ஒருத்தி]

ஒரு பாலத்தடியில் சாவித்திரியின் கணவனும் அவனது கூட்டாளிமாரும் இருந்து அரட்டை அடித்துக்கொண்டிருப்பது மட்டுமில்லாமல் அடுத்த கட்டம் குடிக்கு என்ன செய்வது என யோசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தன் மகளைக் கண்டதும் தன் மகளிடம் சென்று “நில்லடி எங்கடி உன் ஆத்தா” எனக் கேட்க அச்சிறுமி “அம்மா வேலைக்குப் போயிருக்கப்பா” எனப் பதில் கூறுகிறாள்.

“ஏய் கைல ஏதும் காசு வைச்சிருக்கிறியோ?” என்று அச்சிறுமியை வெருட்டிக் கேட்கிறார். அதற்கு அச்சிறுமி “இல்லையப்பா” எனக் கூறுகிறாள். அவளின் பாடசாலைச் சீருடைப் பொக்கற் புத்தகப் பை போன்றவற்றை ஆராய்ந்து அதிலிருந்து சிறுதொகைப் பணத்தை எடுத்து “உன் ஆத்தா போல பொய் சொல்லப் போறியா” என்று கேட்டு அச்சிறுமியைத் திட்டிவிடுகிறான். அச்சிறுமியும் அழுதபடியே பள்ளிக்குச் செல்கிறாள். அவர் புகைப்பிடித்தபடியே தன்னுடைய கூட்டாளிமாருடன் செல்கிறார்.

அதன் பின்பு குடிகாரச் சுப்பையா சாவித்திரி வேலைசெய்யும் தளத்திற்குச் சென்று “காசு குட்டி” எனக் கேட்க அவள் “என்னிடம் காசு இல்லை” எனப் பதிலளிக்கிறாள். அவன் அவளை அடித்து அவளது முந்தானையில் இருந்த சில்லறைக் காசைப் பிடுங்கிகொண்டு செல்கிறான். சாவித்திரி அழுதபடியே அவ்விடத்திலேயே இருக்கிறாள். “என்னைச் சித்திரவதை பண்ணுறானே. இவனுக்கு சாவு வராதா” என ஒரு ஏக்கத்துடன் அழுதுகொண்டு மிச்ச வேலையைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறாள். இவ்வாறு அக்குடிகாரன் நிலை நாளாந்தம் மோசமாகவே சென்றுகொண்டிருந்தது. வீட்டிற்கு என்று ஒரு சாமானும் இல்லை. எதுவுமே செய்வதுமில்லை. சாவித்திரியின் உழைப்பால் அவள். வீட்டில் உலைவைக்கப்பட்டதுடன் பிள்ளைகளையும் அவளே வளர்த்து வந்தாள்.

மறுநாள் சாவித்திரி விடியற்காலையில் பாத்திரங்களை மினுக்கிக் கழுவிக்கொண்டிருந்தபோது அவள் மகள் அருகில் வந்து “அம்மா நேற்றைக்கு நடந்த ஓட்டப்போட்டியில் நான் தான் முதலாம் இடம்” எனக் கூறிக்கொண்டு சம்பியன் கப்பைத் தாயிடம் கொடுத்தாள். தாயும் தனது மகளை அரவணைத்து முத்தமிட்டுக்கொண்டாள். இதனைக் கவனித்த அந்தக் குடிகாரன் “இண்டைக்கு என்னத்த விப்பமெண்டு யோசிச்சான். என்ர பிள்ள இந்தக் கப்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாள் எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு அதைப் பிள்ளையிடமிருந்து பறித்து கடையில் விற்று அதில் வரும் காசில் சாராயம் வாங்கிக் குடித்தார்.

சாவித்திரியும் மகளும் அமுதபடியே வீட்டிலுள்ள திண்ணையில் இருக்கிறார்கள். அந்தவேளை அம்மா எனக்குப் பசிக்குது என அந்தப் பிள்ளை தாயிடம் கேட்க சாவித்திரி பழஞ்சோற்றைக் குழைத்து அதனை உருட்டித் தனது பிள்ளைக்கு ஊட்டுகிறாள். இரண்டு நாட்களின் பின் அவள் பசியுடன் ஒரு மூலையில் இருந்து யோசித்த வண்ணம் இருக்கிறாள். அந்தவேளை பக்கத்து வீட்டுக்காரி ஒரு பாணையில் உணவுடன் சாவித்திரி வீட்டுக்கு வந்து “ஏன் அழுதுகொண்டிருக்கிறாய் சாவித்திரி நீ பசியுடன் இருப்பாய் எண்டுதான் சாப்பாடு கொண்டுவந்தனான். இதைச் சாப்பிடு” என்கிறாள். அதற்குச் சாவித்திரி ... “அக்கா இவர இரண்டு நாளா காணேல்ல. நான் ஒருவாட்டி எட்டிப் பாத்திட்டு வாறன். என் பிள்ளைகள்கூட கொஞ்சநேரம் இருக்க முடியுமா?” எனக் கேட்க “ஓம் போயிற்று வா. நீ மட்டும்தான் நரகத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறாய்” என்கிறாள் பக்கத்து வீட்டு கலா.

காட்சி 4 [கணவனைத் தேடிச் செல்கிறாள்]

சாவித்திரி கணவனைத்தேடி அலைந்து திரிகிறாள். ஒரு மரத்தடியில் போதையுடன் சுருண்ட வண்ணம் அவன் கிடப்பதைக் கண்டு அவனைத் தூக்கி வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்கிறாள். மறுநாள் விடிஞ்சதும் அவள் வேலைக்குச் செல்கிறாள். அவர் எழும்பி சாவித்திரியைத் தேடுகிறார். அவள் எங்கும் இல்லை. வேலைத் தளத்திற்குச் செல்லுகிறார். அங்கும் அவள் இல்லை. வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்து எதை விற்றுக் குடிக்கலாம் என்று ஒவ்வொன்றாகத் தேடுகிறான். விற்கக்கூடியவாறு எதுவுமே இல்லையென்று யோசிக்கிறான். அப்போது ஒரு இறங்குப் பெட்டியைப் பார்க்கிறான். அந்த இறங்குப் பெட்டியில் அவன் அவளுக்கு ஆசையாக வாங்கிக்கொடுத்த பட்டுச்சேலையைப் பார்க்கிறான். அதை எடுத்துச்சென்று ஒரு பெண்மணியிடம் விற்று அதற்குப் பெறுமதியான பணத்தை வாங்கி சரக்கு அடித்து நிதானம் கெட்ட நிலையில் இருக்கிறான். இவ்வாறு வீட்டில் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் விற்று கண்மண் தெரியாமல் குடிப்பழக்கத்திற்கு உள்ளாகினான். இவ்வளவும்தான் எனக்குத்தெரியும் என்று நிறுத்தினான்.

தாதி:—“நான் மிச்சத்தைச் சொல்லுறன் கோளுங்கோ”

ஒருநாள் போதையுடன் வரும்போது விபத்தொன்றில் சிக்கி வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுசெல்லப்படுகிறான். மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை நடைபெறுகிறது. இதற்கிடையில் உயர்தரம் படிக்கும் சாவித்திரியின் மூத்த பெட்டை தன்னுடைய படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வேலைக்குச் செல்கிறாள். இதற்கிடையில் தினம்தோறும் சுப்பையாவின் கடன்காரர்கள் பணம்கேட்டு வீட்டிற்கு வந்துபோகத் தொடங்கினார்கள். வயதுக்கு வந்த பெண்பிள்ளையோடும் அவளது இரண்டு கடைசிப் பிள்ளைகளோடும் தனது மானத்தைக் காப்பாற்ற சாவித்திரி பெரும்பாடுபட்டாள்.

காட்சி 5

[வீதியிலே சாவித்திரியின் மூத்தபிள்ளை வேலைவிட்டு வருகிறாள்]

வழியிலே ஒரு இளைஞன் அவளை மறிக்கிறான். அப்போது பின்னால் வந்த ஆட்டோவில் இருந்த இளைஞர்கள் இறங்கி அவள் வாயைப்பொத்தி உள்ளே தள்ளி ஏற்றிச்செல்கிறார்கள். கடத்திச் சென்றவர்கள் அவளைப் பாலியல் வன்புணர்விற்கு உட்படுத்துகிறார்கள். இரவாகியும் வேலைக்குச் சென்று திரும்பிவராத அவளது மூத்தமகளைத் தேடி தெருவில் எதிர்ப் பட்டவர்களிடத்திலெல்லாம் விசாரித்து விசாரித்து களைத்துப்போய்ச் சோர்ந்து விழுகிறாள் சாவித்திரி. அயலவர்களின் உதவியால் சுயநினைவிற்கு வந்தவள் நள்ளிரவு 12 மணியளவில் வீட்டிற்கு வந்து சேர்கிறாள்.

காட்சி 6

[சாவித்திரியின் வீடு]

வீட்டிற்கு வந்தவளிற்கு மிகப்பெரிய அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. வீட்டிலிருந்த மரத்தளபாடங்கள் பாத்திரங்கள் நான்கைந்து கோழிகள் என்பன களவாடப்பட்டு இரண்டு பிள்ளைகளும் கைகள் வாய்கள் கால்கள் கட்டப்பட்டு அடித்து அறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். துடித்துப் பதைத்துப் போனாள் சாவித்திரி. ஐயோ என்று கத்தியவாறே தலையில் அடித்து அழுதாள்.

காட்சி 7

[மறுநாள் காலை காவல் நிலையம்]

வேலைக்குச்சென்ற மகளைக் காணவில்லை என்றும் வீட்டில் நடந்த திருட்டுச் சம்பவம் தொடர்பாகவும் புகார் கொடுத்து வீடு திரும்புகிறாள். நெற்றியில் கைவைத்து தலையை சுவரோடு சாய்த்து சாவித்திரி யோசித்துக்

கொண்டிருக்கையில் இளைய மகள் வயிறு வலிக்குதம்மா என்று அவள் மடியில் விழுந்து அழுதாள். வயிற்று வலியில் துடித்துக்கொண்டிருந்த றதியின் சத்தத்தைக் கேட்டு வெளியூர் சென்று திரும்பிய கலா “என்ன சாவித்திரி” என்று கேட்க திடுக்கிட்டு மடியில் அழுதுகொண்டிருந்த றதியைப் பார்க்கிறாள். என்னவென்று ஆராய்ந்த கலா அவள் வயதுக்கு வந்திருந்ததைத் தெரிந்து கொண்டாள். நாட்கள் கிழமைகள் மாதங்களாகி நல்ல உணவின்றி நிம்மதியின்றி சுப்பையாவின் குடும்பம் தெருவிற்கு செல்லாக் குறையாக இருக்கின்றது. வீட்டு நிலைமையைப் பார்க்க முடியாது மகன் ரூபன் வீதியில் வேலைதேடிச் செல்கிறான்.

காட்சி 8

[வீதியில் ரூபன் சென்றுகொண்டிருக்கிறான்]

கூட்டமாக நின்ற இளைஞர்கள் அவனை மறிக்கிறார்கள். “அந்தச் சந்தியில் பொலிஸ்” நிற்கிறார்களா எனப் பார்த்துவா” என அவனிடம் கூறுகிறார்கள். அவன் அவ்வாறே சென்று மீண்டும் வந்து “பொலிஸ் நிற்குதண்ணா” என்று கூற அவன் கையில் ஒரு பையைக் கொடுத்து “அவர்களைத் தாண்டிச்சென்று அங்குள்ள மரத்தடியில் நில் ஒருவர் வந்து அந்தப் பையை வாங்குவார்” எனக் கூறுகின்றனர். காவல்துறை ரூபனை மறிக்கிறது. இவனின் வெளித் தோற்றத்தையும் முதுகிலிருந்த பையையும் பார்த்து சந்தேகப்படுகிறது. பையிற்குள் போதை மாத்திரைகளுடன் ரூபன் கைதுசெய்யப்படுகிறான். காவல் நிலையத்தில் குற்றம் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. விடயம் வீட்டிற்குத் தெரியப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு மனநலம் பாதிக்கப்படாத குறையாக சாவித்திரியும் இளைய மகளும் வீட்டுத்திண்ணையில் இருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் சாவித்திரியின் வீடுதேடி வருகிறார்கள். மூத்த மகள் காயத்திரி விடயம் தொடர்பாக உரையாடப்படுகிறது. பொலிஸ் ஜீப்பில் காயத்திரியும் ரதியும் செல்கிறார்கள். அவசர சிகிச்சைப்பிரிவில் காயத்திரி செயற்கைச் சுவாசம் பொருத்தியவாறு காணப்படுகிறாள். வைத்தியர்கள் அவள் பிரச்சினையைப்பற்றி சாவித்திரிக்கு தெளிவுபடுத்துகிறார்கள். சாவித்திரி தன் பிரச்சினைகளை அவர்களுக்குக் கூறுகிறாள். ஆதரவற்றோர் காப்பகத்தில் சாவித்திரியும் மகளும் தங்கவைக்கப்படுகிறார்கள். வைத்தியசாலையிலுள்ள கணவன் குணமாகி இருப்பதனால் சாவித்திரி வலியோடு பார்க்கச்செல்கிறாள். சாவித்திரியும் ரதியும் காப்பகத்திற்குச் செல்கிறார்கள். மகளிர் மற்றும் சிறுவர் நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் அவர்களைச் சந்திக்கின்றார். சந்திப்பின் முடிவில் “ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதேங்கோ காயத்திரியையும் ரூபனையும் உங்கட கையில் ஒப்படைக்கிறது எங்கட பொறுப்பு” என்று கூறுகிறார் அவர். ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்த கையெடுத்துக் கும்பிடுகிறாள் சாவித்திரி. சில வாரங்களின் பின் காயத்திரியும் ரூபனும் சாவித்திரியோடு இணைகிறார்கள்.

நால்வரும் சேர்ந்து சுப்பையாவைப் பார்க்கச் செல்கிறார்கள். சுப்பையாவின் விடுதி மேற்பார்வையாளர் இவர்களோடு உரையாடுகிறார். “சுப்பையா இப்ப நல்ல குணமாகிட்டார் நீங்கள் இனி வீட்ட கூட்டிக்கொண்டு போகலாம்” என்கிறார். “இதுதான் ஐயா உங்கட குடும்பத்துக்கு நடந்த பிரச்சினை. இனியாவது திருந்தி நல்ல மனுசனா வாழப்பாருங்கோ. உங்களுக்கு எங்கட வைத்தியசாலையிலேயே வேலையொண்டு கிடைச்சிருக்கு” என்று தாதியப் பெண் கூற சுப்பையா எப்படியென்ற வியப்போடு அவள் முகத்தைப் பார்க்கிறார். கட்டிலுக்கருகே சாவித்திரியும் காயத்திரியும் ரதியும் ருபனும் நிற்கிறார்கள்.

மதுப் பழக்கத்தை ஒழிப்போம்
மகிழ்வான வாழ்வை அமைப்போம்

நாடக ஆசிரியர்: சுமதி
எழுத்து: வி.சு.விஜயலாதன்

செய்நன்றி அறிதல்

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. (105)

ஒருவர் செய்த உதவியின் மதிப்பு,
அந்த உதவியின் அளவைப் பொறுத்தன்று.
அந்த நபரின் பெருந்தன்மையைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

சென்னை கல்வி நகரம்

சென்னை கல்வி நகரம்
சென்னை கல்வி நகரம்

சென்னை கல்வி நகரம்
சென்னை கல்வி நகரம்

அனுசரணை:

லண்டன் ஈலிங் ஸ்ரீ களிக துர்க்கை அம்மன் ஆலயம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | layalathalam.org